

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ

(ΕΚΛΟΓΩΝ)

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ ΤΗΣ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ

ΥΠΟ

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ'.

ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΩΡΩΜΕΝΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. & Ι. ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

1922

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ

(ΕΚΛΟΓΩΝ)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ā ἢ āb (abs παρὰ τῷ Νέπωτι μένον ἐν συνθέσει π. γ. abstineo ἐκ τῆς προθ. abs καὶ teneo), πρόθεσις μετ' ἀφαιρ. 1) τοπικῶς· ἀπὸ Hn 2,2.6,3. 7,7. A 14,2. 20. 1. usque a ἀπὸ Hn 2, 1. Μετὰ τῆς ἐννοίας τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τινος (ἡμεῖς· ἐναντίον) Hn 9,4. 10,5. 2) χρον. ἀπὸ C 2,4.3,2. A 16,3.18,3 (a stirpe). 3) πρὸς δήλωσιν τῆς καταγωγῆς ἢ τοῦ γένους· ἀπὸ, ἐκ A 1,1.18,3 (a quoque ortus = et a quo ortus). 4) πρὸς δήλωσιν ἐκπορεύσεως ἐνεργείας· a patre accipio παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαμβάνω A 14,2. 5) πρὸς δήλωσιν τοῦ ποιητικοῦ αἵτιου· ὑπὸ.

ab-aliēno, 1. (ἀποξενῶ). 2) παρα-

σύρω (ἐξεγείρω) εἰς ἀποστασίαν, ἀποσπῶ ἀπὸ τινος, ἀποστατῶ Hn 2,2. oppida abalienata πόλεις ἀποστατήσασαι, πόλεις ἀποσκιρτήσασαι.

abest, id. absum.

ab-horrēo, ūi, —, 2. (ἀποστρέφομαι), 2) δὲν συμφωνῶ, εὐρίσκομαι εἰς ἀντίφασιν.

abīcīo, (πρόφερε abjicīo ἐκ τῆς ab καὶ iācio), iēcī, iectum, 3. (ἀπορρίπτω). 2) ῥίπτω (τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς μηδαμινόν), [παραπετῶ] abs-tīnēo (abs καὶ tēnēo), tinūi, —, 2. ἀπέχω. me cibo ἀπέχομαι τῆς τροφῆς, ἐγκρατεύομαι, νηστεύω.

ab - sens, id absum.

ab-sum, afūi, abesse εἶμαι ἀπὸν, ἀπέχω μακρὰν. absens ἀπὸν (μα-

Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

*Τὰ οὐσιαστικά, ὧν δὲν σημειοῦται τὸ γένος, εἶναι γένους θηλυκοῦ. Τῶν εἰς -us, -a, -um ἐπιθέτων ἐσημειώθη μόνον ὁ τύπος τοῦ ἄρσενικοῦ.— Οἱ σημειούμενοι μεθ' ἕκαστον ῥῆμα ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς συζυγίας.— Οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι πολλῶν συνθέτων ῥημάτων (πλὴν τῶν τῆς πρώτης συζυγίας) ἐσημειώθησαν ἐν τοῖς ἀπλοῖς.— Ἐκάστης λέξεως ἡ πρώτη σημασία ἐτέθη ἐντὸς παρενθέσεως, ἐκτὸς ἂν ἡ λέξις ἀπαντᾷ ἐν τῷ κειμένῳ μετὰ τῆς σημασίας ταύτης. Τὰ μακρὰ καὶ βραχέα φωνήεντα ἐσημειώθησαν ὅπου ἦτο ἀνάγκη, χάριν τοῦ ὀρθοῦ τονισμοῦ.

Hn=Hannibal, Hm=Hamilcar, C=Cato, A=Atticus.

- κρόθεν). 2) ἄνευ προσωπικῆς ἐπεμβάσεως, πόρρωθεν.
- ac (οὐδέποτε πρὸ φωνήεντος καὶ τοῦ h) ἢ atque, καί, καὶ δὴ. multo aliter ac πολὺ ἄλλως ἢ. alia atque antea ἄλλα ἢ πρότερον.
- ac-cēdo, 3. προσέρχομαι ad hastam publicam εἰς δημοσίαν πρᾶσιν (δημοπρασίαν), ἀγοράζω δημόπρατα, λαμβάνω μέρος εἰς δημοπρασίαν. 2) Africam (= ad Africam) προσομιζομαι εἰς τὴν Ἀφρικὴν. 3) ἐπίδοσιν λαμβάνω A 21, 4.
- ac-celēro, 1. ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω.
- accēpi, id. accipio.
- acceptus, εὐπρόσδεκτος.
- accessio, ōnis, ἐπαύξησις, πλήθυνσις.
- ac-cido (ad cado), accīdi, —, 3. (προσπίπτω). 2) accīdit συμβαίνει.
- ac-cipio (ad καὶ cāpio), accēpi, acceptum, 3. λαμβάνω, δέχομαι, εισπράττω. 2) λέγω καὶ διὰ τι Hn 2, 4. 3) ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ, μανθάνω A 1, 3. 4) dignitatem παραλαμβάνω τὸ ἀξίωμα. 5) κληρονομῶ A 14, 2.
- ac-cresco, 3. ἐπαυξάνω, ἐπαυξάνομαι.
- accurate, ἐπιρρ. ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς, λεπτομερῶς.
- accūso, 1. γράφομαι (μηνύω) τινὰ ὡς ἔνοχον δημοσίου ἀδικήματος. in iudicio publico ἐν δημοσίᾳ δίκῃ.
- acīes, ēi, (τάξις μάχης), παράταξις. μάχη Hn 6, 4. 2) ναυτικὴ παράταξις Hn 11, 1. 3) in acie «κατὰ στόμα», κατὰ μέτωπον Hn 5, 4.
- acquiēvi, id. acquiesco.
- ac-quiesco, ēvi, ētum, 3. (ἀναπαύομαι). 2) (κατ' εὐφημισμὸν) ἀποθνήσκω.
- acriter, ἐπιρρ. (ἄξέως). 2) δραστηρίως, ἐντόνως. Συγγρ. ἐπίρρ. acriter, ὑπερθ. ἐπίρρ. acerrime (acer, acris, acre δριμύς, ἄξύς).
- acroama, ātis οὐ. (πληθ. āta, δοτ. ātis) ἀκρόαμα, ἀκρόασις. (Πᾶν τὸ μετὰ τέρψεως ἀκουόμενον, ἀναγνωσκόμενον, ἀπαγγελλόμενον, κρουόμενον ἢ ᾄδόμενον ὡς π. γ. δρᾶμα, μέλος, ἀπαγγελία κλπ.). 2) (ἀντὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἀναγνωσκῆι κλπ.) ὁ ἀπαγγέλλων, ὁ διδάσκων, ὁ αὐδῶς, ὁ ἠθοποιὸς (μάλιστα ἐν τοῖς δειπνοῖς), ὁ ἀναγνωσκων A 14, 1.
- actor, ōris, (πράκτωρ). 2) ὁ ἐκτελῶν τὸ ἀποφασισθέν, ἐκτελεστής, ὁ ἔργω ὑποστηρικτής.
- ad, πρόθ. μετ' αἰτ. πρὸς, εἰς Hn 2, 1. 2, 4. liber ad Rhodios (ἐνν. scriptus γεγραμμένον) βιβλίον ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς Ῥοδίους, ἀφιερωμένον τοῖς Ῥοδίοις (πρβλ. ἐπιστολὴ Παύλου πρὸς Κορινθίους) A 22, 4. 2) χρον. μέχρι A 5, 1. 18, 3, usque ad μέχρι Hn 2, 5. 7, 1. C 2, 4. 3) πρὸς δήλωσιν σκοποῦ A 17, 3.
- addīdi, id. ad-do.
- ad-do, addīdi (ἐκ τοῦ addēdi), additum (ἐκ τοῦ ad-datum), 3. προσθήμι, προσθέτω.

- ad-dūco, 3. προσάγω, ὀδηγῶ.
in suspicionem (καθίστημι) τινα
εἰς ὑποψίαν (καθιστῶ τινα ὑπο-
πτου).
- ad-ĕo, adīi, adītum, adīre, 4.
προσέρχομαι.
adĕo, ἐπίρρ. εἰς τοσοῦτον, εἰς τοῦτο.
2) οὕτω, (τόσον).
- ad-hĭbĕo (ἐκ τοῦ ad-hābeo), bŭi,
bītum, 2. (προσέγω). 2) curam
χεῶμαι θεραπεία [κάνω κοῦρα].
- adhuc, ἐπίρρ. μέχρι τοῦ νῦν.
- ad-iungo, nxi, nctum, 3. προσ-
τίθημι, συνάπτω.
- adiunxi, id. adiungo,
admirandum, i, ου. (=miracŭlum)
θαῦμα (τὸ ἀξιοθαύμαστον, τὸ ἀξιο-
σημειώτον).
- admōdum (ἐκ τοῦ ad καὶ modus),
μέχρι τοῦ ἀπαιτούμενου μέτρου,
πάνυ, μάλα, λίαν.
- admonĭtus, ūs, ἄ. (admonĕo πα-
ραινῶ) παραίνεσις. admonitŭ
(μετὰ γεν.) τῆ παραίνεσις.
- ad-nŭo-ŭi, —, 3. κατανεύω ὑπισ-
χεῶμαι.
- ad-opto, 1. υἰσθετῶ.
- ad-orĭor, adortus sum, adorĭri,
4. ἀποθ. προσβάλλω.
- ad-sum, affŭi (adfŭi), adesse πα-
ραγίγνομαι.
- adulescens, ntis, ἄ. (κυρίως π.τχ.
ἐνεστ. τοῦ ῥ. adolesco αὐξάνο-
μαι), ὁ νέος (ἀπὸ 17-40 ἐτῶν) Hn
3,2. 2) ἐπιθετ. νέος A 2,2.
- adulescentĭa, ae, παιδικὴ ἡλικία.
adulescentŭlus, i ἄ. μειράκιον, νέος
ἀνὴρ A 2,1.2,4 (πρόκειται περὶ ἀν-
δρὸς ἔχοντες ἡλικίαν 23 περίπου
ἐτῶν). admodum adulescentŭ-
lus πολὺ νεαρὸς Hm 1,1.
- adventus, ūs ἄ. ἄφιξις.
- adversariŭs, (ἐπιθ. ἀντίπαλος). 2)
οὐσ. ἄ. ὁ πολέμιος, ὁ ἐχθρὸς.
- adversus, πρόθ. (κυρίως adversus
εἶναι μετοχὴ—ἐστραμμένος πρός
τι) ἀπέναντι, ἀντικρῦ, ἐναντίον.
- aedes καὶ (ἀρχαιότερος τύπος aedis),
is, ναός.
- aedificāram=aedificavĕram.
- aedificĭum, ii ου. οἰκοδόμημα Hn.
12,3.
- aedĭlis, is, ἄ. ὁ ἀγορανόμος· aediles
plebĕi (plebei εἶναι γεν. ἀντι-
plebis, ἐξ ὀνομαστ. plebes), οἱ
δημοτικοὶ ἀγορανόμοι.
- aedificātor, ōris, ἄ. (ὁ οἰκοδόμος).
2) φιλοικοδόμος.
- aedifĭco, 1. οἰκοδομῶ, κατασκευάζω.
- aemulatĭo, ōnis, ἀνταγωνισμός,
ἄμιλλα (εὐγενῆς πρὸς εὐκλειαν).
Ἄντιθετον εἶναι obtrectatio.
- āĕnĕus, χαλκοῦς.
- aequālis, e, (ὁμηλιξ). 2) οὐσ. ἄ. γεν.
aequālis, ὁ ὁμηλιξ.
- aeque, ἐπίρρ. ἐπίσης, ὡσαύτως.
- aequus, (ὁμαλός, ἴσος). 2) ἀπαθής,
ἀτάραχος A 1,3. 3) παραδεικτός,
ἐπὶ καλοῖς ἔθροις, (λογικός):
- aerarĭum, ii, ου. ταμείον, ταμείον
(τοῦ κράτους).
- aes, aeris, ου. (χαλκός). 2) χρῆμα
aes aliĕnum τὸ χρέος (κατὰ λέ-
ξιν=χρῆμα ξένον).
- aestĭmo, 1. (τιμῶ). 2) magni aes
stimo μεγάλως ἐκτιμῶ. min ōris

- aestimo ελιγώτερον ἐκτιμῶ.
 aetas, ātis, (αἰών). 2) ἡλικία, ἔτος, βίος. puerilis aetas παιδική ἡλικία. extrema aetas ἐσχάτη ἡλικία, βαθὺ γῆρας. haec aetas εὖτος ὁ χρόνος, ὁ παρῶν χρόνος Hm 2,5. affēci, id. afficio.
 affecto, 1. (ἐπιθυμῶ). 2) ἐπιδιώκω.
 af-fēro (ad-fero), attūli, allētum, afferre, 3. (προσφέρω). 2) testimonium δίδω (φέρω) ἀπόδειξιν.
 affīcio (ad και fācio), fēci, fec-tum, 3. (εὖτω διατίθημί τινα). 2) ἐπιφέρω aliquem poenā τιμωρῶ τινα, afficior morbo περιπίπτω νόσῳ, νοσῶ, afficior morbo oculorum περιπίπτω νόσῳ τῶν ὀφθαλμῶν, περιπίπτω ὀφθαλμία.
 affinitas, ātis, κηδεστία, συγγένεια.
 affluentia, ae, (ἀφθονία). 2. περίσσεια μετὰ πολυτελείας, περιττή πολυτέλεια, ἐπίδειξις.
 affluentius, συγchr. (τοῦ ἐπιρρ. affluenter ἀφθόνως) πολυτελέστερον.
 affuit, id. adsum.
 ager, agri ἄ. ἀγρός, χώρα.
 agito 1. (ἐλαύνω). 2) mente ἐν τῷ νῷ ἔχω, διανοοῦμαι.
 ago, ēgi, actum, 3. (ἄγω) 2) ἐπιτελῶ, κατόρθῶ Hn 10,1. 3) πράττω A 20,1.20,4. meam rem διεξάγω ὑπόθεσίν μου. bellum πόλεμον (τὰ τοῦ πολέμου), διενεργῶ (ἐπὶ στρατηγῶν), πολεμῶ. gratias χάριτας ὁμολογῶ, εὐχαριστῶ. ad vitam agenda πρὸς τὸ διαγαγεῖν τὸν βίον, πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον. 4) existimatio agitur ἡ ὑπόληψις διακυβεύεται (παίζεται, κείται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς) A 15,2. 5) εὐρίσκωμαι εἰς τοιαύτην ἢ τοιαύτην κατάστασιν A 20,1. 20,4.
 agricola, ae, ἄ. (ἀγρονόμος, γεωπόνος), γεωργός.
 alīās, ἐπιρρ. ἄλλοτε.
 aliēnus, ἄλλότριος, ξένος.
 alīquis, alīqua, alīquod, ἄντων. ἄρ. τις, τι A 2,3. 14,1. 18,4. Συγκεκριμένως τύπος quis, quod A 3,2. 3,3. 2) ἄντων. ἄρ. ὡς οὖς. aliquis, aliquid τις, τι Hm 11,2. A 20,2' συγκεκριμένως τύπος quis, quid Hm 2,6. 9,2.
 alīquot, ἄκλ. πλήθ. τινές, τινά.
 alīter, ἐπιρρ. ἄλλως.
 alīus, ἄλλος, διάφορος. alii—alii οἱ μὲν—οἱ δέ.
 alo, alīi, altum, 3. (τρέφω). 2) morbum ὑποθάλπω τὴν νόσον.
 alter, altēra, altērum, (ὁ ἕτερος). 2) ὁ δευτερός.
 alterūter, ūtra, ūtrum, (ὁ ἕτερος). alterutra pars τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο κόμμα (μερίς).
 amātor, ōris, ἄ. (ἐραστής). 2) φίλος θαυμαστής, λάτρης, ζηλωτής.
 ambītus, ūs, ἄ. παράνομος σπουδαρχία.
 amīce, ἐπιρρ. φιλικῶς,
 amicītia, ae, φιλία.
 amīcus, ἐπιθ. φίλος Hn 10,2
 a-mitto, 3. (ἀποπέμπω) 2) ἀπέλυμι [χάνω], ἀπεβάλλω.
 amo, 1. ἀγαπῶ.

- amoenitas, ātis, (χαρίς). 2) τερ-
πνότης, τὸ εὐχάριστον.
- amphōra, ae, ἀμφορεύς (εἶδος ὑ-
δρίας μετὰ στενοῦ λαιμοῦ καὶ δύο
λαβῶν, ὠτίων).
- amplitudo īnis, (εὐρύτης). 2) λαμ-
πρότης, σπουδαϊότης.
- amplius, ἐπίρρ. πλέον, (θετ. ample
ἀρθόνως). amplius centum mi-
lia ἀντι. amplius quam centum
milia πλέον ἢ ἑκατὸν χιλιάδες.
non amplius novem annos οὐχί
πλέον ἢ ἑννέα ἔτη.
- amplius, (ἄρθονως). 2) μέγας κατὰ
τὴν ἐσωτερικὴν ὄψιν ἢ ἀξίαν, μεγα-
λοπρεπής.
- an, μορ. ἢ (εἰσάγει τὸ β' μέρος πλα-
γίας ἐρωτήσεως).
- anagnostes, ae, ἀ. ἀναγνώστης.
Πληθ. -ae. Οἱ ἀναγνώσται ἦσαν
δοῦλοι Ἑλλήνες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον. Ἀνεγίνωσκον ἐν ὄρα ἀνα-
παύσεως τῶν κυρίων αὐτῶν Ῥω-
μαίων ἢ καὶ διακροῦντες τοῦ δεύ-
πνου. Ἡ ἀντίστοιχος λατ. λέξις
εἶναι lector (= ἀναγνώστης).
- angustiae, arum, πληθ. τὰ στενά.
angustiae locorum ἢ στενοχω-
ρία, τὸ στενόπορον.
- anīma, ae, (πνεῦμα, ἀναπνοή). 2)
ζωή.
- animadverto, verti, versum, 3.
(προσέχω τὸν νοῦν). 2) in aliquem
ἐπιτιμῶ (ἐπὶ τῶν τιμητῶν) ἔθεν
animadversio ἢ nota censoria
ἐπιτιμήσεις.
- anīmus, i, ἀ. (ψυχή). 2) νοῦς, φρό-
νημα, διαθέσεις. animo aequo
πρόως. animo fidenti atque in-
festo μετ' αὐτοπεποιθήσεως καὶ
μίσους.
- annālis, is, ἀ. (κατὰ παράλειψιν τῆς
λέξεως liber βιβλίον) βιβλίος χρο-
νική, τὰ χρονικά, ἡ ἱστορία.
- annicūlus, ἐνδς ἔτους, ἔτειος.
- annus, i, α. ἔτος, multis annis
ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Hm 2,5.
- annūus, ἐνιαύσιος.
- ante, I. προθ. μετ' αἰτ. πρὸ A 3,3
2) χρον. Hn 1,2 A 20,1 ante
eum πρὸ αὐτοῦ (πρὸ τῆς ἐποχῆς
του) Hn 3,4.—II. ἐπίρρ. χρονικὸν
πρότερον A 19,2.
- antēa, ἐπίρρ. πρότερον.
- ante-cēdo, 3 (προβαίνω). 2) προσέχω
(εἶμαι ἀνώτερος).
- antiquitas, ātis, ἀρχαιότης, ἀρχαῖοι
χρόνοι A 3,3 2) πᾶν τὸ ἀφορῶν
εἰς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν, (ἱστορία
τῶν ἀρχαίων χρόνων), ἀρχαιολογία
A 18,1.20,2.
- antiquitus, ἐπίρρ. ἀρχαίωθεν.
- appārēo, ūi, ūtum, 2. ἀναφαίνωμαι,
ἐμφανίζωμαι Hn 12,4 φανερός
καθίσταμαι A 16,4.
- appāro (ad-pāro), 1. παρασκευάζω.
- appellasse=appellavisse.
- appello, 1. καλῶ, ὀνομάζω,
- apprīme, ἐπίρρ. (ad-prīmus) ἐν
πρώτοις, πρώτιστα, (ἕλωις ἰδιαιτέ-
ρως), apprīme boni [πρώτης
γραμμῆς, πρώτης τάξεως]
- aptus, ἀρμόδιος, ἐπιτήδειος.
- apud, προθ. μετ' αἰτ. παρά τινα,

- παρέ τι. 2) παρά τινι Hn 10,1.
 apud exercitum ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ
 στρατοῦ Hn 7,3.
- ara, ae, βωμός.
- arbitrium, ii, οὐ (παρουσία). 2) κρί-
 σις, γνώμη Hn 1,3. 3) βούλησις
 Hn 12,5.
- arbitor, i, ἀποθετ. (αὐτήκοος εἶμι).
 2) θεωρῶ ὡς ἀληθές, πιστεύω.
- arcessi id. arcesso.
- arcesso, i, vi, itum, 3. μεταπέμπομαι,
 (στέλλω καὶ προσκαλῶ).
- argentum, i, οὐ. (ἄργυρος). 2) νομί-
 σματα ἀργυρᾶ, ἀργύριον.
- arma, ōrum, οὐ. πληθ. (ἔπλα). 2)
 ἔπλα, πόλεμος.
- armo, i, (ὀπλιζῶ). 2) παρέχω ἔνο-
 πλον δύναμιν Hn 10,1. 2) ὡς
 οὖσ. ἢ μτχ. armati οἱ ἔνοπλοι.
- arripio (ad rāpio), rīpūi, reptum
 3. (ἀναρπάζω). 2) μετὰ ζήλου ἐπι-
 λαμβάνομαι, ἀφοσιῶμαι εἰς τι.
- arripūi id. arripio .
- artifex, artificis, ἄ. ὁ μετερχόμενος
 τέχνην τινά, τεχνίτης. Τοιοῦτος εἶ-
 δους τεχνίται διέμενον ἐν ταῖς οἰκί-
 αῖς τῶν πλουσίων Ῥωμαίων.
- ascendo (ad καὶ scando), ndi, nsum,
 3. (ἀναβαίνω). 2) ἐπιβαίνω.
- ascitus id. ascisco.
- ascisco (ad-scisco), i, vi, itum, 3.
 (δέχομαι) 2) civitatem λαμβάνω
 τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου.
- asperitas, ātis, (τραχύτης). 2) δυσ-
 τροπία.
- assēcla, ae, ἄ. (κυρ. assecūla ἐν
 τοῦ assēquor), ὁ ἀκολουθῶν τινα
 (ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ κακῆς ἐν-
 νοίας), ὁ ἀκόλουθος (ὑπάλληλος τοῦ
 ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ῥωμαίου ἄρχοντος).
 assidius, συνεχής.
- āt, σύνδ' ἀλλά, δέ.
- atque, id. ac.
- attingo (ad-tanqo), tīngi, tactum,
 3. (ἐφάπτομαι). 2) ἄπτομαι, ἀσχο-
 λοῦμαι περί τι.
- āuctor, ōris, ἄ. (ὁ αἴτιος [ἐπὶ
 καλοῦ]), ὁ συμβουλή ὑποστηρικτής,
 ὁ σύμβουλος.
- āudeo, āusus sum, 2. ἤμαποθε-
 τικὸν ῥῆμα' τολμῶ.
- āudio, i, vi, itum, 4. ἀκούω. 2) ἐξ
 ἀκοῆς ἢ ἐκ φήμης γινώσκω A 13,7-
- āugēo, āuxi, āuctum, 2. αὔξω, αὐξάνω
 augeo officium αὐξάνω τὴν καλω-
 σύνην (ὑποχρεωτικότητα, εὐγένειαν).
 āurēus, χρυσοῦς.
- āurum, i, οὐ. (χρυσός). 2) χρυσοῦ
 νομίσματα, χρυσίον.
- āusus id. āudeo.
- aut, σύνδ. ἢ.
- autem, σύνδ. (μτβτ.) δέ.
- auxilium, i, οὐ. (ἐπικουρία). 2)
 πληθυντ. auxilia, ōrum βοήθεια,
 ἐπικουρικά στρατεύματα Hn 2,3.
- avaritia, ae, φιλαργυρία.
- avunculus, i, ἄ. θεῖος (πρὸς μητρός),
 μητράδελφος.

B

bellicōsus, πολεμικός.

bello, i, πολεμῶ. anīmo bellare,
 νεσερῶς (μετὰ ζήλου καὶ σοβαρότη-
 τος, μετὰ πολεμικῆς δραστηριότη-
 τος) πολεμῶ.

bellum, i, ου. πόλεμος.

bene, επίρρ. (καλῶς) 2) εὐμκρῶς, μετ' ἀνέσειως [κόμμοδα].

beneficium, ii, ου. (εὐεργεσία). 2) τιμὴ, γέρας, τιμητικὴ διάκρισις.

benivolentia, ae, εὐνοια, εὐμένεια. usus benivolentiaque αἰ (φιλικαί) σχέσεις καὶ ἡ εὐμένεια (καλὴ συνεννόησις).

biduum, ii, ου. (χρόνος δύο ἡμερῶν bis καὶ dies). 2) αἰτ. biduum ἐπὶ δύο ἡμέρας. biduo (ἄφαιρ.) μετὰ δύο ἡμέρας.

bini, ae, a (ἄρθρ. διανεμητ.) ἀνὰ δύο, δύο.

bonitas, atis, χρηστότης, εὐθύτης. bonus, (ἀγαθός, συγκρ. melior ἀμείνων, ὑπερθ. optimus ἄριστος), χρηστός, ἐνάρετος [καλὸς πατριώτης]. Πληθ. ἡ «καλὴ κοινωνία», οἱ ἀγαθοί, οἱ ἄριστοι (=optimates) A. 22,4. bonum, i ου. καὶ πλήθ.

bona, orum, περιουσία, τὰ καλὰ. breviter, επίρρ. βραχέως, διὰ βραχέων.

C

C. συντετριμμένος ἀντὶ Caius (πρόφ. Gaius), Γάιος.

caedo, cecidi, casum, 3. (πίπτω). 2) πίπτω (ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης), ἀποθνήσκω.

caduceus, i, ἄ. (d=ρ. δωριστί: καρύκειον) κηρύκειον. Ἡ το βάβδος (χλάδος πράσινης), τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπήγγυον ἐπὶ τῆς

[P] πρῶρας τοῦ πλοίου.

calamitas, atis, φθορά.

callidus, πανοῦργος.

campus, i, ἄ. τὸ (ὀμαλὸν) πεδίων, πεδιάς.

cano, cenini, —, 3 (ᾄδω). 2) χρησμοῦδῶ, προφητεύω, προμαντεύω.

capto, cepi, captum, 3. λαμβάνω. dolores αἰσθάνομαι ἀλγηδόνας. honores καθίσταμαι εἰς ἀρχὴν τιμητικὴν, καταλαμβάνω ἀρχάς. 2) συλλαμβάνω Hn 10,6. 3) θείλω, ψυχγωγῶ. A 19,2.

capitulatim, επίρρ. κεφαλαιωδῶς, διὰ βραχέων, ἐν περιλήψει. capitulatim dicere κατὰ τὰ κύρια γεγονότα ἀναφέρω (διηγούμαι).

captivus, i, ἄ. ὁ ἐν πολέμῳ ἀλούς, ὁ αἰχμάλωτος (πολέμου).

carus, προσφιλές, ἀγαπητός.

castellum, i, ου. φρούριον.

castrum, i, ου. (ἔχυρὰ θέσις, φρούριον), 2) πλ. castra, orum στρατόπεδον Hn 5,4. C 1,2. 3) πόλεμος, στρατεία Hn 2,4. 13,3.

casus, us, ἄ. (πτώσις). 2) σύμπτωμα.

casu (ἄφαιρ.) τύχῃ, κατὰ τύχην. causa, ae, αἰτία, λόγος. Hn 11,3. ἀφορμὴ Hm 3,1. causa (ἄφαιρ. προηγούμενης γενικῆς) ἕνεκα rei publicae causa τῆς πολιτείας ἕνεκα, ἐν τῷ συμφέροντι τῆς πολιτείας.

cecidi, id. cado.

cecini, id. cano.

cedo, cessi, cessum, 3. (χωρῶ), 2) ἀναχωρῶ, καταλείπω. hosti ὑπο-

- χωρῶ τῶ πολέμῳ, τ. ἔ. κάμπτομαι πρὸς (τῶν ὑπερτέρων δυνάμεων) τοῦ ἐχθροῦ. pertinaciae (δοτ.) ὑποχωρῶ εἰς τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην.
- celāris=celaveris (τετ. μέλλων), ἰδ. celo.
- celer, celēris, celēre, (ταχύς). 2) ταχέως φέρων ἀποτέλεσμα, δραστηκός.
- celeriter, ἐπίρρ. ταχέως.
- cēlo, I. ἀποκρύπτω (τινὰ ἢ ἀπό τινος τι).
- cēno, I. δεῖπνῶ apud aliquem παρὰ τινι. cenatum est ἀπροσώπως· δεῖπνον ἐγένετο, ἐδείπνησαν.
- censor, ōris, ἄ. τιμητής.
- censorius, ii, ἄ. ὁ χρηματίσας τιμητής, ὁ διατελέσας τιμητής.
- censūra, ae, τιμητεία.
- centiens, ἀριθμ. ἐπίρρ. ἑκατοντάκις.
- centum, ἀριθμ. ἄλλ. ἑκατόν. amplius centum milia=amplius quam centum πλέον ἢ ἑκατόν χιλιάδες, πλείονες τῶν 100 χιλ.
- certus, (βέβαιος). 2) συγκρ. certior. certiorem facio aliquem βεβαιότερον καθίστημί τινα, πληροφοροῦ τινὰ (γραφικῶς ἢ προσφορικῶς).
- cessi, ἰδ. cado.
- (ceterus, ἕτερος), cetera, ceterum. Ἀντὶ τοῦ ceterus λέγεται reliquus, 2) ἐπίθ. λοιπός. Hn 1,1. A 13,3. 3) οὗς. ceteri οἱ ἄλλοι Hn 9,4. 10,3. Μετὰ γεν. διαιρετικῆς A 18,5.
- cibus, i, ἄ. τροφή.
- circiter, ἐπίρρ. περί+αίτ., περίπου.
- circumdēdi, πρχμ. τοῦ circumdo.
- circum-do, I. περιβάλλω.
- circum-δο, Ἰι, Ἰtum, circumīre, 4. περιέρχομαι.
- circumīrem ἰδ. circumeo.
- circum-vēnio, 4. (περιέρχομαι ἐχθρικῶς), κυκλῶ. circumvenīor insidiis κυκλοῦμαι δι' ἐνεδρῶν, ἐμπίπτω ἐνέδραις.
- citerior, ἄ.κ.θ., Ἰus οὗ. (γεν. -ioris) ὁ ἐπὶ τὰδε, ὁ ἐντεῦθεν. citerior Hispania ἡ ἐντεῦθεν (τοῦ Ἰβήρου) Ἰσπανία.
- civilis, e, (πολιτικός). 2) τοῦ πολιτικοῦ βίου.
- civis, is, ἄ. πολίτης.
- civitas, atis, πολιτεία C 3,3. 2) πόλις Hn 3,2. A 3,3. 3) κοινωνία, κοινότης A. 4,5.
- clam, ἐπίρρ. κρύφα.
- clandestinus, (κρυπτός), μυστικός.
- clare, ἐπίρρ. λαμπρῶς.
- clarus, ἐνδοξός.
- classarius (ἀνήκων τῷ στόλῳ). 2) οὗς. πλ. classarii, οἱ ναυτικοί, στρατιῶται, «ἐπιβάται».
- classis, is, στόλος. classe κατὰ θάλασσαν.
- clādo, clāudi, clāsum, 3. (περι)κλείω.
- clāusus, ἰδ. claudio.
- coactus, ἰδ. cogo
- coepi, coepisse, ῥ. ἐλλειπτικόν ἤρξα-μην. morbus levior esse coepit ἡ νόσος ἤρξατο νὰ εἶναι ἐλαφροτέρα (μᾶλλον ὑποφερτή), ἤρξατο νὰ ἐνδίδῃ (νὰ δεκνύῃ σημεῖα υποχωρήσεως). conici (προφ. conjici) coepta sunt νὰ ῥίπτωνται ἤρξαντο, ἤρχισαν νὰ ῥίπτωσι.

- cogīto, 1. σκέπτομαι, σκοπῶ.
 cognītus, ἰδ. cognosco.
 cognōmen, ἴνις, εὐ. ἐπωνυμία, ἐ-
 πώνυμιον.
 cognosco, nōvi, nītum, 3. γιγνώ-
 σκω. 2) γιγνώσκω ἐξ ἰδίας ἀντιλή-
 ψεως A 13.7.3) εὐρίσκω Hm 2,1.
 cognomine ἰδ. cognomen.
 cognōvi, ἰδ. cognosco.
 cōgo, cōēgi, cōactum, 3. (συνά-
 γω). 2) ἀναγκάζω.
 cohortatīo, ōnis, (παράνεσις). 2)
 διαταγή, ἐδηγία (=praecepta)
 Hn 11,1.
 collēga, ae ἄ. συνάρχων.
 collīgo (cum καὶ lego), lēgi, lec-
 tum, 3. (συνδέω). 2) συνάπτω,
 συναθροίζω.
 collis, is, ἄ. λόφος.
 collōco, 1.(con ἀντι com [cum] καὶ
 lōco τίθημι ἐν τόπῳ). 2) καθίστημι
 Hn 11,4. 3) δίδωμι τινὶ γυναικί
 (=in matrimonium do) A 19,4.
 colloquīum ii, εὐ. συνδιάλεξις.
 colo, colūi, cultum, 3. (ἐργάζο-
 μι). 2) color litteris τιμῶμαι
 δι' ἐπιστολῶν (λαμβάνω γραπτὸν
 τεκμήριον τῆς ἐκτιμήσεως).
 comītas, ātis, εὐπροσηγορία.
 comītor, 1. ἀποθ. (συνοδεύω. 2)
 προπέμπω (εἰς τὸν τάφον). comi-
 tantibus omnibus bonis προ-
 πεμπόντων πάντων τῶν ἀρίστων
 (πολιτῶν, τῇ συνοδείᾳ πάντων τῶν
 ἀρίστων).
 com-memōro, 1. μνημονεύω, διη-
 γοῦμαι, ἀναφέρω (ἐκθέτω).
 com-mitto, 3. συνάπτω Hn 11,3.
 2) me fluctibus civilibus ἐμ-
 πιστεύω (ἢ ἐγχειρίζω) ἐμαυτὸν τῇ
 δίνῃ, βίπτομαι εἰς τὴν δίνην (τὸν
 κλύδωνα) τοῦ πολιτικοῦ βίου.
 commūnis, e, κοινός. 2) εὐπροση-
 γορος, προσηγής, καταδεικτικός.
 com-mūto, 1. μεταβάλλω, ἀλλάσσω.
 com-pārēo, rūi, —, 2. φαίνομαι
 καταφαίνομαι.
 com-pāro, 1. παρασκευάζω.
 com-pello, pūli, pulsum, 3. (συν-
 ωθῶ). 2) ὠθῶ, ἄγω, περιάγω.
 compērīo, pērī, pertum, 4. μαν-
 θάνω ἐκ πληροφορίας, πληροφο-
 ροῦμαι.
 complēo, ēvi, ētum, 2. πληρῶ.
 Hn 9,3. 2) βιώ, ζῶ A 21, 1.
 com-plūres, eūd. complūra, (γεν.
 complurīum), (πλείονες). 2) πολ-
 λοί, (κάμπουσοι).
 com-pōno, 3. (συντίθημι). 2) bel-
 lum τὸν πόλεμον καταπαύω, (τελει-
 ῶνω), εἰρήνην ποιῶ Hm 1,5. Hn
 6, 2. εἰρήνην ποιῶμαι Hn 7,1.
 compositūrum, ἰδ. compōno.
 com-prehendo, prehendi, prehen-
 sum, 3. συλλαμβάνω.
 com-prōbo, 1. συνανῶ, ἀποδέχο-
 μι. publice comprobatum
 est δημοσίᾳ (ὑπὸ τοῦ κράτους)
 ἀποδεκτὸν ἐγένετο (ἐνεκρίθη).
 compūli, ἰδ. compello.
 concīdo (con-caedo), cīdi, cīsum,
 3. (κατακίπτω). 2) κατασφάζω,
 φονεύω.
 conciliātor, ōris, ἄ. ὁ πρωταίτιος

- (γάμου), ὁ μεσίτης, ὁ προξενηγτής.
 conciliō, 1. συνάπτω διὰ φιλίας. 2) pacem εἰρήνην ποιῶ (ὡς μεσίτης). nuptias συνάπτω (διαπραγματεύομαι) γάμον. fortunam δημιουργῶ (παρασκευάζω, θεμελιῶ) τὴν τύχην (τὴν εὐτυχίαν). 3) χορηγῶ A 19, 3.
- concitasse=concitavisse, id. concito.
- concito, 1. (παραρμῶ). 2) προκαλῶ, κινῶ.
- concupisco, pīvi, —, 3. (con και cuprō), ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ, non intemperanter concupiscere quod a plurimis (ἐννοεῖται: concupisci) videas (=videat aliquis) τὸ μὴ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν ὅπερ ὑπὸ πλείστον (ὅτι ἐπιθυμεῖται) δύνασαι νὰ ἴδῃς (δύναται τις νὰ ἴδῃ).
- con-curro, curri, cursum, 3. (συν-θέω). 2) ταχέως φέρομαι, προσβάλλω.
- concursum, ūs, ἄ. συμπλοκή, προσβολή.
- condicō, ōnis, (κατάστασις). 2) ὄρος Hn 6,2. A 2,4.
- condiscipulatus, ūs, ἄ. συμμαθητεία.
- condiscipulus, i, ἄ. συμμαθητής.
- confectum, id. conficio.
- con-fero, contūli, collatum, conferre, 3. (συγκομίζω). 2) confero με ζητῶ καταφύγιον Hn 9,1. μεταδάνω A 2,2. 3,3.
- conferrem, id. confero.
- conficō (con-fācio), fēci, fectum, 3. (κατεργάζομαι). 2) τελῶ Hn 2,4. 3) librum (orationes) βιβλίον (λόγους) ἐπεξεργάζομαι, (συγγράζω).
- con-flīgo, flixī, flictum, 3. συμπλέκομαι, συγκρούομαι.
- conflixī, id. confligo
- con-grēdiōr (con-grādiōr), gressus sum, cōngrēdi 3. ἀποθ. (συνέρχομαι), 2) ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι, συγκρούομαι.
- congressus, id. congrēdiōr.
- conicō (πρόφερε conjicō), iēcī, iectum, 3. (con και iācio), ῥίπτω (ἐντός).
- coniuncte, ἐπιρρ. (συνδεσμένως). ἐν φιλικῷ δεσμῷ.
- coniunctiō, ōnis, (σύνδεσμος), ἐπιγαμία, συγγένεια.
- conor, 1. ἀποθ. πειρῶμαι. multa stulte πολλὰ ἀνοήτως ἐπιχειρῶ. (τελμῶ), κάμνω πολλάς ἀνοήτους ἀποπειράς.
- conscendo (con και scāndo), scendi, scensum, 3 ἐπιδάνω.
- con-scriptus (παθητ. μτχ. τοῦ conscribo ἐγγράζω) ἐγγεγραμμένος· patres conscripti κυρίως patres (=πατέρες, πατρίοι, συγγλητικοί) et conscripti (=plebēi τ. ἔ. οἱ ἐκ τῆς πληθῆος εἰς Σύγκλητον ἐγγεγραμμένοι, ἔγγραφοι). Ἐπειτα ὁμοίως, ἀρῶ οἱ ἐκ τῆς πληθῆος πολεῖται ἐξισώθησαν, ἢ φράσις patres conscripti κατέστη ἰσοδύναμος πρὸς τὸ Senatores (=Συγκλητικοί).
- consecutūrus id. consequor.

- con-sēquor, 3. ἀποθ. ἀκολουθῶ, συνοδεύω A 19,3. 2) προσθάνω Hn 7,7. 3) τυγχάνω Hn 10,5 A 19,2. 21,1.
- con-sēro, rūi, rtum, 3. συνείρω). 2) manum (ἀντι pugnam) συνάπτω μάχην.
- con-servo, 1. διασώζω, φυλάττω, res meas τὰ ἑμαυτοῦ πράγματα, (τὴν ἰδιωτικὴν μου περιουσίαν) Hn 10,1. odium διατηρῶ (σέβομαι) τὸν ἕρκον, δὲν παραδίδω τούτῳ νόμους. considēro, 1. καταθεῶμαι). 2) σκέπτομαι.
- consilium, ii, ου. συμβούλιον, -ia interiora τὰ ἐνδότερα συμβούλια (τὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις συμβ.), -ia clandestina μυστικά συμβούλια, προτροπαὶ (παρορμήσεις, εἰσηγήσεις) μυστικά. 2) πρόθεσις Hn 1,5. 3) γνώμη Hn 1,5. 4) ἀπόφασις A 21,6. 22,3. 5) πανουργία, τέχνασμα Hn 7,3. 11,7.
- consobrīna, ae, θυγάτηρ θείας πρὸς μητρός, πρώτη ἐξαδέλφη.
- conspexi id. conspicio.
- conspiciō (con καὶ τὸ ἄχρ. spēcīo), spexi, spectrum, 3. καθερῶ. conspici in neutram partem νὰ διακρίνηται εἰς εὐδότερον μέρος, (νὰ μὴ κάμνη ἐντύπωσιν ὑπερβολικῆς πολυτελείας ἢ ὑπερβολικῆς ἀπλότητος).
- constantia, ae, (εὐστάθεια), constantia vocis atque vultus. μετ' εὐσταθείας τῆς φωνῆς καὶ τοῦ προσώπου (χωρὶς νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν φωνὴν καὶ τὸ πρόσωπον).
- constitio (con καὶ stātio), tūi, tūtum, 3. καθίστημι, ἰδρύω, ἐγείρω, 2) εἰκοδομῶ Hn 13,2.
- con-sto, stīti, —, 1. (συνέστηκα). 2) σύγκειμαι, ἔγκειμαι, προσέρχομαι.
- consueŕam = consueveram, id. consuesco.
- con-suesco, suēvi, suētum, 3. συνηθίζω, εἴωθα.
- consuetudo, ūnis, ἔθος, ἔξις τοῦ βίου A 14,2. 2) φίλόφρων ὀμιλητικότητος, θεληγητρὸν τῆς συναναστροφῆς A 1,4.
- consul, ūlis, ἀ. ὑπάτος. consule (consulibus) ἀραιρ. ἀπόλ. = γεν. ἀπόλ. τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπάτου ὄντος, (ὑπάτων ὄντων), ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ... (πῶν...).
- consularis, is, ἀ. ὁ διατελέσας ὑπάτος, ὁ χρηματίας ὑπάτος.
- consulatus, ūs, ἀ. ὑπατεία.
- consūlo, lūi, ltum, 3. (βουλευομαι), 2) μετὰ δοτ. mihi consūlo φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν ὑπὲρ ἐμοῦ, βοηθῶ ἐμὲ αὐτόν. A 21,5.
- consultum, i, ου. ἀπόφασις, δόγμα. senatus consultum Συγκλήτου δόγμα, βουλῆς δόγμα (ἀπόφασις).
- consultus, (βεβουλευμένος) 2) iuris consultus, ὁ νομομαθής.
- con-sūmo, 3 (κατ)αναλίσσω, δαπανῶ, consūm-or, εθίνω, ἐκτρίχομαι.
- con-temno, mpsī, mptum, 3. (καταφρονῶ), 2. morbum καταφρονῶ τοῦ νοσήματος, δὲν λαμβάνω τὸ νό-

- σημα ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν.
 contentus, εὐχαριστημένος. conten-
 tus sum ἀρκοῦμαι, μένω εὐχαρι-
 στημένος ἐκ... (ἀπὸ ...).
 contextus, (συνεχῆς ὡς τὸ ὕφασμα).
 2 συνεχῆς, ὀλόκληρος (ἄνευ χάσμα-
 τος).
 contīnes, ntis, (συνέχων). 2) ὁ συνέ-
 χων). 2) ὁ συνέχων (συγκρατῶν)
 ἑαυτὸν, ἐγκρατής, οἰκονόμος.
 continentīa, ae, ἐγκράτεια, τὸ μεμε-
 τρημένον, οἰκονομία.
 coutīneo (con καὶ tēneo), tinīi,
 tentum, 2. (συνέχω). 2) περιέχω,
 περιλαμβάνω.
 contrā, ἐπίρρ. ἐναντίον, κατὰ + γεν.
 con-trāho, traxi, traxtum, 3. συ-
 σπῶ). 2) συναθροίζω
 contrariūs, (ἀντίος). 2) e contrario
 τοῦναντίον.
 contūli, id. conficio.
 con-vēnio, 4. (συνέρχομαι). 2) non
 convēnit inter scriptores δὲν
 ὑπάρχει ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν συγ-
 γραφέων, οἱ συγγραφεῖς διαφωνοῦ-
 σι. colloquium convēnit συνέν-
 τευξις συνεφωνήθη, συνεφωνήσαν
 συνέντευξιν. condiciones non
 convenērunt οἱ ὅροι δὲν συνεφω-
 νήθησαν, περὶ τῶν ὅρων δὲν ἔμειναν
 σύμφωνοι.
 convivā, ae, ἄ. (ὁ συμβιῶν). 2) ὁ
 δαιτυμῶν.
 convivium, ii, οὐ. (συμβίωσις). 2)
 ἐστιάσις, συμπόσιον.
 con-vōco, 1. συγκαλῶ.
 cōpīa, ae, σύνδεσμος, δεσμός.
 cornū, ūs, οὐ. κέρατον. Hn 5,2. 2)
 κέρας (πτέρυξ) στρατοῦ (ἢ στόλου)
 Hn 8,4.
 corōna, ae, (κορώνη). 2) στέφανος.
 cor-rumpo (con καὶ rumpo), rūpi,
 ruptum, 3. (φθείρω). 2) διαφθείρω
 (χρήμασι), δεκάζω.
 corruptus, id. corrumpo.
 cottidiānus, ὁ καθ' ἡμέραν (καθημε-
 ρινός), συνήθης.
 crēdo, didi, ditum, 3. ἐμπιστεύω
 Hn 8,3. 2) πιστεύω: quod vix
 credendum sit ἕπερ (=καὶ τοῦ-
 το) μόλις ἤθελεν εἶναι πιστευτόν.
 3) παρενθετικῶς: νομίζω, πιθαν-
 νῶς A 18,5.
 crēo, 1. (κρίζω) 2) ἀποδεικνύμι,
 ἐκλέγω.
 cresco, crēvi, crētum, 3. αὐξάνω.
 2) crēvit virtutum laude ἠϋ-
 ξησε (ἠϋξήθη, περισσότερον ἐπη-
 νέθη) διὰ τοῦ ἐπαίνου τῶν ἀρετῶν
 (εἰρήμης, δόξης, ἠϋξήθη διὰ τῆς
 ἀτομικῆς ἀξίας).
 crēvi, id. cresco.
 crimen, īnis, οὐ. (ἐγκλήμα). 2)
 πληθ. ἐγκλήματα. (αἰτίας διὰ πα-
 ράνομον καὶ βίαιαν φορολογίαν).
 cubitus, i, ἄ. ἀγκών.
 cuius γεν. τοῦ qui.
 cultūs, ūs, ἄ. (περιποίησις τοῦ σώ-
 ματος καὶ τῆς ζωῆς). 2) cultus
 domesticus ἐξυπηρέτησις οἰκιακῆ
 (τ. ἔ. τὰ ἀναγκαζοῦντα πρὸς ἀνε-
 τον ἐξυπηρέτησιν τοῦ οἴκου, π. γ.,
 ἐνδύματα, ἐπιπλά κ.τ.λ.), cultus
 cottidianus ὁ καθημερινός (συνή-

- θη) βίος ἐν τῷ οἴκῳ, αἱ καθημε-
ρική ἐξεις τοῦ βίου.
- cūm I. πρόθ. μετ' ἀφαιρ. μετὰ (+
γεν.). σύν (+ δοτ.), τοπικῶς 1)
πρὸς δήλωσιν τοῦ ὁμοῦ Hm 1,5.
4,2 Hn 8,1 ἔθεν erat cum eo
ἦτο μετὰ τούτου (ἀνεστρέφετο
αὐτόν) Hm 3,2. 2) πρὸς δήλω-
σιν ἐχθρικῆς διαθέσεως=ἐναντίον
Hn 4,1. 3) πρὸς δήλωσιν τοῦ δι'
οὔ τις εἶναι ἐφοδιασμένους Hn
7,5. 11,1. 12,5.
- cūm II. σύνδ. 1) χρον. (τότε) ὅτε Hm
2,1. 2) χρον. (καὶ αἰτιολ. ἄμα)
A 6,4 11,1. 20,2. 3) χρον. (καὶ
ὑποθ. ἄμα) ὅταν, ἐὰν Hm 2,6.
4) ἐπὶ συγχρονισμοῦ, ἐν ᾧ Hm
1,2. 5) ἐπὶ ἀορ.ἐπαναλήψεως, ὁσά-
κις A 2,2. 2,4. 20,1. 20,2. 6)
αἰτιολ. ἐπειδὴ Hn 10,4. 11,6.
C 2,2. A 6,5. 17,1. 20,3. 20,5.
21,5. 7) ἐναντιωμ. καίτοι, εἰ καὶ
Hn 1,3. 8,4. A 1,3. 1,5. 6,2.
6,4. 13,1. 14,2. 22,2. C 2,2
(cum obtinēret).
- cunctus, (ἐκ τοῦ coniunctus συνη-
νωμένους). 2) σύμπας, ὅλος.
- cupiditas, ātis, ἐπιθυμία τοῦ πολε-
μεῖν, τὸ φιλοπόλεμον. cup. no-
titiae clarorum virorum ἡ ἐπι-
θυμία τῆς γνώσεως τῶν ἐνδόξων
ἀνδρῶν. (ἐνταῦθα notitiae κεῖται
ἀντὶ τοῦ noscendi γεν. γερου-
δίου = τοῦ γνωρίσαι).
- cupīdus, (ἐπιθυμητικός). cupidis-
simus litterarum fuit ἐνθερμος
φίλος τῶν γραμμῶν ὑπῆρξεν, ἡ-
- γάπα νὰ ἀναγνώσκη συγγραφεῖς.
cūpīo, pīvi, pītum, 3. ἐπιθυμῶ.
cura, ae, φροντίς, πρόνοια Hn 9,4.
A 21,5. 2) εὐσυνειδησία A 15,2.
ἡ (ἐξ ὑποχρεώσεως) φροντίς A 20,4.
curātīo, ōnis, (φροντίς). 2) ἡ ια-
τρικὴ τέχνη, θεραπεία, [κοῦρα].
- cūro, I. φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι curo
aedem reficiendam ἐπιμελοῦμαι
(φροντίζω περὶ) τῆς ἐπισκευῆς τοῦ
ναοῦ.
- custōdio, īvi itum, 4. φυλάττω.

D

darent, id. do.

datus, id. do.

dē, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. ἐκ. ἀπό. 1)
τοπ. ἐκ. ἀπὸ C 2,2. 2) ἀντὶ γεν.
δικαιρετικῆς C 3,2. A 14, 2 (πολ-
λάκις). 3) = περὶ Hn 2,2. 2,6.
A 6,3. 18,6.

debēo, būi, bītum, 2. ὀφείλω, κα-
θῆκον ἔχω. nemini dudium esse
debet οὐδενὶ ἀμφίβολον νὰ εἶναι.
ὀφείλει (δύναται). 2) ἀπολύτως :
ὀφείλω, χρεωστώ A 2,4.

debilito, I. (ἀσθενέω-ω, πηρῶ). 2)
ἀναγκάζω τινὰ ἐν τῇ δράσει του.
debilitor ἐξασθενέω-ω.

de-cēdo, 3. ἀποχωρῶ, (καταλείπω
τὴν ἐπαρχίαν ἄμα τῷ λήξει τοῦ
στρατηγικοῦ ἢ ὑπατικοῦ ἔτους). C
1,4. 2) ἀναχωρῶ Hn 1,5. 3)
ἀποχωρῶ τῆς ζωῆς, ἀποθνήσκω A
2,1. 22,3. 4) ἐπὶ ἀψύχων π. χ.
ἐπὶ πυρετοῦ ὑποχωρῶ, (πίπτω)
A 22, 3.

- decem, δέκα.
 decēo, decūi, —, 2. (δοκέω). 2) ἀ-
 προσ. decet πρέπει, ἀρμόζει.
 de-cerno, decrēvi, decrētum, 3.
 (δοκεί μοι, ἀπορασίζω). 2) διαλύω
 διὰ τῶν ὀπλῶν τὴν διαφορὰν, ἀπο-
 ρασίζω διὰ τῶν ὀπλῶν. cum hoc
 decernit πρὸς τοῦτον (ἐναντίον
 τούτου, τούτου) συνάπτει (ἀπορασι-
 στικὴν) μάχην. classe erant de-
 creturi διὰ τοῦ στόλου ἔμελλον
 νὰ ἀπορασίωσιν, ἔμελλον νὰ ναυ-
 μαχήσωσι.
 de-clāro, 1. δηλώω, ἐπισημαίνω Hn
 11,2. 2) δηλῶν καθίστημι, περι-
 γράφω A 18,6.
 decretūrus, ἰδ. decerno
 dedērem, ἰδ. dedo
 dedēris, ἰδ. do
 dedi, ἰδ. do
 dedo, dedīdi, dedītum, 3. παρα-
 δίδωμι.
 de- dīco, 3. κατὰγω). 2) συμπα-
 ραλαμβάνω ὡς συνοδὸν C 1,4. 3)
 ἄγω, φέρω Hn 11,1.
 deductus, ἰδ. deduco
 deduxi, ἰδ. deduco
 defendo, ndi, nsum, 3. ὑπερασπίζω.
 defensum (ὑπτιον τοῦ defendo)
 Hn 6,1.
 de-fēro, 3. (κατὰγω). 2) προσφέρω,
 ἀπενέμω Hn 3,1. A 6,4. 19,3.
 3) (παρα)δίδω A 4,2. 4) γνωστο-
 ποιῶ Hn 3,1. 12,1.
 de-hortor, 1. ἀποθ. ἀποτρέπω.
 frustra dehortādo μάτην ἀπο-
 τρέποντες, διὰ ματαίων ἀποτροπῶν.
 déinde, (déin-de), ἐπίρρ. (ἔπειτα). 2)
 primum...deinde πρῶτον... ἔπει-
 τα, (πρῶτον... δευτέρον).
 delātum, ἰδ. defero
 delecto, 1. (ἀρεσκύω). 2) -or non
 minus animo quam ventre
 εὐφραίνομαι ὄχι ἐλιγώτερον διὰ
 τοῦ πνεύματος ἢ διὰ τῆς κοιλίας.
 delectus (μτχ. παθ. τοῦ delīgo,
 lēgi, lectum, 3. ἐκλέγω), ἐκλε-
 λεγμένος, ἐκλεκτός.
 delēo, ēvi, ētum, 2. καταστρέφω,
 ἀφανίζω.
 de-līgo, 1. ἐπιδέω, (προσδένω).
 de-mīgro, 1. μετοικῶ.
 de-pello, depūli, depulsum, 3.
 ἀποδιώκω.
 de-pōno, 3. καταθέτω (πρὸς ἀσφα-
 λεστέραν φύλαξιν), τοποθετῶ. Hn
 9,3. 2) animam παραδίδω τὸ
 πνεῦμα (τὴν ζωὴν), ἀποθνήσκω.
 odium ἀποβάλλω (ἀφίνω, δὲν ἔχω
 πλέον) τὸ μίσος.
 de-porto, 1. (κατακομίζω), 2) tri-
 umphum κατὰγω θρίαμβον.
 de-prīmo (de καὶ prēmo), de-
 pressi, depressum, 3. (καταπιέ-
 ζω). 2) καταπαύω, κατακτῶ. A 22,2.
 3) naves καταβυθίζω τὰς ναῦς.
 de-scisco, scīvi, scītum, 3. με-
 θίσταμαι, ἀποσκιστῶ.
 descīvi, ἰδ. descisco.
 de-scribo, 3. περιγράφω, versibus
 διὰ στίχων, (ἐν ποιήσει).
 de-sēro sēruī, sertum, 2. ἀπολεί-
 πω, παραιτῶ εἰς τὸ μέσον, [ἀφί-
 νω ἔς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ].

- desiderium, ii, ου. πόθος, σφοδρὰ ἐπιθυμία, (λυπηρὰ ἀνάμνησις τῆς ἀπουσίας τινός).
- desidero, I. παθῶ, ἐπιθυμῶ A 16,3.
2) ἀπαιτῶ, ἐπιζητῶ A 13,3.
- de-sino, desī, desitum, 3. παύω, παύομαι.
- de-sisto. destīti, —, 3. παύω, παύομαι, ἀφίσταμαι.
- desperatio, ōnis, ἀπελπισμός, ἀπόγνωσις.
- desperatus (παθ. μ.τχ. τοῦ despēro ἀπελπίζω) ἀηγητισμένος, ἀπελπια καταστάσει τῶν πραγμάτων.
- de-spicio (de καὶ τὸ ἄχρηστον spēcio ἐλέπω), spexi, spectum, 3. καταθεῶμαι). 2) καταφρονῶ, δὲν φροντίζω περί... A 6,4.
- de-spondēo, spondi, sponsum, 2. ἐγγυῶ, ὑπισχνούμαι, ἀρραβωνίζω.
- destitērim, id. desisto.
- destīti, id. desisto.
- de-tēgo, texi, tectum, 3. ἀποστεγάζω, (ἀφαιρῶ τὴν στέγην).
- destrimentum, i, ου. βλάβη ζημία A 2,3. βλάβη, ἀπώλεια Hn 5,2. ἀπώλεια, μείωσις C 2,4.
- detūli, id. defero.
- devīci, id. devinco.
- de-vincio, vinxī, vinctum, 4. (δένω). 2) προσελκύω, «ἐπάγομαι».
- de-vinco, 3. κατανικῶ, παραλύω, ἀποσυντίθημι.
- dexter, ōra, ōrum (ἢ dexter, dextra, dextrum), δεξιός.
- dīco, dixi, dictum, 3. λέγω. 2) συμφωνῶ, ἐρίζω χρονικὸν ἔριον ἀποδόσεως τοῦ θανείου A 2,3.
- dictator, ōris, ἄ. δικτάτωρ.
- dictus, id. dico.
- dies, diēi, ἄ. καὶ θ. (ἐν τῷ πληθ. πάντοτε γένους ἄρσ.) ἡμέρα. paucis diebus (=post paucos dies ἢ paucis diebus post) μετ' ἑλίγας ἡμέρας. in dies ἑσημέραι.
- difficilis, e, δύσκολος, χαλεπός. difficile est, δύσκολον εἶναι. 2) δυσμεταχειρίστος, ἰδιότροπος A 5,1.
- dignitas, ātis, (τὸ ἄξιον). 2) ἡ (δικτῆς προσωπικῆς ἀξίως ἀποκτηθεῖσα) ἐκτίμησις, τιμὴ A 21,1. 3) θέσις, τάξις, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱππέως. A 1,1. pro dignitate ἀνάλογως τοῦ (ἱππικοῦ) ἀξιώματος, (κατὰ τρόπον ἄξιον τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ὡς ἱππέως καὶ κατὰ τρόπον ἄξιον τοῦ χαρρακτῆρος αὐτοῦ) A 6,2.
- dilectus, ūs, ἄ. στρατολογία.
- dilexi, id. diligo.
- diligens, ntis, (μ.τχ. τοῦ diligo, προσέχων), διαχειριστικῶς παρουσίας (ἐπὶ τοῦ καλοῦ οἰκογενειάρχου), οἰκωφελῆς, οἰκονόμος.
- diligenter, ἐπίρρ. (προσεκτικῶς). 2) μετ' ἀκριβείας.
- diligentiā, ae, ἐπιμέλεια, ἐπιμελημένη καὶ ἀδιάλειπτος ἐνέργεια (φιλοπονία) Hn 7,5. C 3,4 A 13,4. 2) οἰκονομία, φειδώ, ἐλιγάρκεια A 13,5. 3) ἱασις (θεραπεία τοῦ ἀρρώστου) A 21,5.
- diligō (dis καὶ lego), lexi, lec-

- tum, 3. (ἐκλέγω). 2) ἀγαπῶ ἐξ ἐκτιμήσεως, ἐκτιμῶ.
- dimīco, 1. ἀγωνίζομαι, μάχομαι.
- di-mitto, 3. (διαπέμπω). 2) ἀποπέμπω, ἀφίνω τινὰ νὰ ἀπέλθῃ Hn 3,3. 4,1. 3) vitam alieno arbitrio (δοτ.) καταλείπω (ἀφίνω, παραιτῶ) τὴν ζωὴν τῇ ἄλλοτριᾷ κρίσει. Hn 12,5.
- di-rīpio, ripūi, reptum, 3. (dirāpio διαρπάζω). 2) παρθῶ, ἐξολοθρεύω, ἐρημῶ, δηῶ, λαφυραγωγῶ.
- dis-cēdo, 3. ἀποχωρῶ, superior ἀποχωρῶ ἀνώτερος (νικητῆς ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης).
- disiēci, id. disiciō.
- disiēcio (πρόφερε disjicō ἐκ τοῦ διαί και iācio πρόσφ. jacio ρίπτω, βάλω) disiēci, disiectum, 3. 2) domum a fundamentis κατασκάπτω οἶκον ἀπὸ θεμελίων (κατεδαφίζω).
- dispalātus, (μτχ. τοῦ ἐν τῇ μεταρῆ μόνον ἀπαντώντος dispālor 1. ἀπεθ.—διασκορπίζομαι, περιφέρωμαι) διασκορπισμένος.
- dissensi, id. dissentio.
- dis-sentiō, 4. διαφωνῶ, ἀντιδοξῶ, ζῶ ἐν διχονοίᾳ.
- dis-sīdēo (dis και sēdeo), sēdi, sessum, 2. (δίσταμαι, διέστηκα). 2) dissidebat ab eo διεφέρετο αὐτῷ (εἶχε διαφορὰς πρὸς αὐτόν), ἦτο πολέμιος τούτου.
- dis-sociō, 1. (διαζεύγνυμι). 2) φέρω εἰς διχόνειαν, διακρῶ, συγκρούω. dissociatis animis civium (ἀντι dissociatis civibus) διχονοούντων τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ οἱ πολῖται δίσταντο (πολιτικῶς).
- districtus (μτχ. παθ. τοῦ φ. distincto, strinx, strictum 3. σύρων εἰαχωρίζω), πολλαπλῶς ἀπησχολημένους.
- diti id. dives.
- dīū, ἐπίρρ. πᾶλὺν χρόνον. συγκρ. diutius πλείονα χρόνον, μακρότερον.
- diuturnitas, ātis, μακροχρονιότης.
- dīves, ītis, πλούσιος. (δοτ. diti ἀντι diviti) A 1,2
- divinatīo, ōnis, μαντική.
- divīnus, θεῖος, divīna res (θεῖον πράγμα), ἡ θυσία.
- dīvus, ī, (τιμητικὴ προσωνυμία). ὁ ἀποθεωθεὶς, θεός. divi fillus—divi Caesaris filius.
- do, dēdi, dātum, dāre, 1. δίδωμι, παρέχω. δωρῶ. manus δίδω, (ἐκτείνω) τὰς χεῖρας, (ὁμολογῶ ὅτι ἠττήθην). filiam δίδω τὴν θυγατέρα ὡς γυναῖκα. ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα. locum nocendi δίδωμι (ἀποκαλύπτω, μέρος τοῦ σώματος) τοῦ ἐλέπειν (πρὸς βλάβην), παρέχω εὐκαιρίαν (λαθῆν) πρὸς βλάβην. operam ut., προσπαθῶ νὰ., [πασχίζω νὰ...]. operam honoribus δ. ἐπιμέλειαν ταῖς τιμαῖς, ἐπιδιώκω (πολιτικῶς) ἀξιώματα. tempore dato εὐκαιρίας δοθείσης, τυχῶν ἀκροάσεως. do verba λόγους (κενούς, φράσεις κενὰς) δίδωμι (λέγω), ἀπατῶ (προβλ. τὸ ἡμέτερον : αὐτὰ ναι' λόγια). do vela ventis

- δίδω τὰ ἰστία τοῖς ἀνέμοις, ἀναπε-
τάννυμι τὰ ἰστία, ἐκπλέω. senatus
datur ἢ Σύγκλητος δίδεται (κυρίως
aditus ad senatum—ἢ εἴσοδος εἰς
τὴν Σύγκλητον), ἐπιτρέπεται τινὶ νὰ
τύχη ἀκροάσεως παρὰ τῆς Συγκλή-
του.
- docēō, docūi, doctum, 2. (διδά-
σκω), διαφωτίζω.
- docilitas, ātis, (εὐμάθεια). docilitas
ingenii ἀντίληψις.
- doctor, ōris, ἄ. διδάσκαλος.
- doctrīna, ae, (διδασκαλία). 2) παι-
δευσις C 3,4. 3) γνώσις A 1,2.
4) ἀνατροφή, παιδευσις A 17,3.
- dodrans, ntis, ἄ. (ἀπὸ τοῦ de-quad-
rans=libra ἢ ἄs librālis μείον
 $\frac{1}{4}$, ἤτοι $\frac{3}{4}$ ἢ $\frac{9}{12}$ τῆς libra. Mīa
libra=327 γραμμ. 45). 2) heres
ex dodranſe κληρονόμος τῶν
τριῶν μερῶν (δηλ. τῶν $\frac{3}{4}$) τῆς
περιουσίας.
- dolor, ōris, ἄ. ἀλγηδὼν A 21,3.
21, 4. 2) λύπη A 4,5.
- dolus, i, ἄ. δόλος, τέχνασμα, ἀπάτη.
- domesticus, οἰκιακός, τοῦ οἴκου A
13,3. 13,7. 2) domesticae opes
αἱ ἴδιαι αὐτοῦ δυνάμεις, αἱ δυνά-
μεις τοῦ βασιλείου αὐτοῦ.
- domicilium, ii, ōd. (κατοικία). 2) ἐδρα.
- domus, ūs, οἶκος. Τύποι μετ' ἐπιρ-
ρημάτ. σημασίας: domi (πῶσ.
τοπικῆς) ἐν τῇ πατρίδι Hn 1,2.
A 3,3. ἐν τῷ οἴκῳ Hn 9,3. A 13,4.
domum εἰς τὸν οἶκον A 13,6.
domo ἐκ τῆς πατρίδος Hn 8,1.
- donicum, σύνδ. (ἀρχαῖκός τύπος
ἀντὶ τοῦ donec) μέχρι τῆς ἡμέρας
καθ' ἣν, μέχρις οὔ.
- dōno, 1. δωροῦμαι, (δωρῶ). dono
aliquem aliquā re δωροῦμαι τινὰ
τινὶ πράγματι, δωροῦμαι τινὶ τι.
dubito, 1. ἀμφιβάλλω, quod nemo
dubitat (ἀντὶ de qua re nemo
dubitat) περὶ οὔ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει.
non dubito quin (μεθ' ὑποτακτι-
κῆς) δὲν ἀμφιβάλλω ἔτι... 2) non
dubito (μετ' ἀπαρεμράτου χρόνου
ἐνεστώτος) δὲν διστάζω νά..., δὲν
ὀκνῶ νά..., δὲν ἐραδύνω νά...
- dubius, ἀμφίβολος. sine dubio,
ἄνευ ἀμφιβολίας, ἀναμφιβόλως.
- dūco, duxi, ductum, 3. ἄγω, ἡγεύ-
μαι Hn 3,3,8,4. 2) ἄγειν μεθ'
ἑαυτοῦ Hn 2,4 (κατ' ἔλλειψιν τοῦ
me secum ἐμὲ μεθ' ἑαυτοῦ). ἀπά-
γω, (παίρω καὶ φεύγω) Hn 9,4.
3) νομίζω, θεωρῶ. continentis
debet duci ἐγκρατοῦς (ἢ μεμετρη-
μένου ἀνδρός) γνώρισμα πρέπει νὰ
θεωρῆται. nefas θεωρῶ ἀσεβές,
θεωρῶ (ὡς) ἱεροσυλίαν.
- dulcis, e, (ἡδύς). 2) τερπνός,
- dum, σύνδ. μετ' ἐνεστ. ὀριστικῆς ἐνῶρ,
ἐν ᾧ χρόνῳ Hn 12,1. 2) μετὰ
παρατατ. ἀντὶ ἐνεστώτος Hn 2,4.
- duo, duae, duo, δύο.
- duplex, icis, (διπλοῦς). 2) διπλοῦς
διάφορος, (δύο ἐκδοχῶν).
- dux, ducis, ἄ. (ὁδηγός). 2) ἀρχηγός,
στρατηγός.
- duxi id. duco.

E

E (οὐδέποτε πρὸ φων. ἢ h) ἢ Eχ (πρὸ

- φων. και συμφ.), πρόσθ. μετ' ἄφαир.
- 1) τοπι.: ἐξ, ἀπὸ Hn 6,4. A 21,1.
- 2) πρὸς δῆλωσιν τῆς κατὰγωγῆς ἢ τοῦ γένους: ἀπὸ, ἐξ A 19,4. 3) ἀντὶ γεν. διαίρ. Hn 3,3. 12,1. 13,3. A 5,2 (ex hereditate). 4) πρὸς δῆλωσιν αἰτίας ἢ ἀποτελέσματος: ἔνεκα, ἐκ, διὰ Hn 7,5. C 2,1. 2,2. A 1,3. 20,3. 21,3. 5) πρὸς δῆλωσιν συμφωνίας: συμφώνως πρὸς Hm 3,1. Hn 7,3. 7,5. A 5,2 (ex dodrante). 6,2. 13,6. 6) πρὸς δῆλωσιν ἐπιρρηματικῆς σχέσεως Hm 1,2 (e contrario). Hn 5,4 (ex quo=ἔθεν).
- eā, ἐπίρρ. (δῆλ. eā parte ἢ eā via) ἐκείνη, κατ' ἐκείνην τὴν ὁδόν.
- eamque=et eam, ἰδ. is.
- eandem αἰτ. τοῦ eadem, ἰδ. idem edictum, i, οὐ. διάγραμμα, διάταξις. Ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀρχὴν οἱ τιμηταὶ ἐδημοσίευσαν διάγραμμα εἴτε παραλαμβάνοντες τοῦτο ἀμετάβλητον παρὰ τῶν προκατόχων (καὶ τὸ τοιοῦτον ἐκαλεῖτο edictum tralaticium), εἴτε προσθέτοντες εἰς τοῦτο νέας ἰδίας διατάξεις. Ὁ τιμητῆς Κάτων ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν προσέθηκε πολλὰς νέας διατάξεις κυρίως πρὸς περιττόλην τῆς πολυτελείας.
- ē-do, edīdi, edītum, 3. ἐκδίδω in vulgus εἰς τὸ δημόσιον, δημοσιεύω.
- effēci, ἰδ. efficio.
- ef-fēro (ec και fero), extūli, elātum, efferre, 3. (ἐκφέρω). 2) ἐκφέρω, κηδεύω, (συνοδεύω εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν).
- ef-ficō (ex και facio), fēci, fec-tum, 3. (ἐξεργάζομαι). 2) κατορθῶ C 2,2. efficio ut ἐνεργῶ νὰ... 3) συναθροίζω (=colligo) Hn 10,5.
- ef-fūgō, 3. (ἐκφεύγω). 2) διαφεύγω τινὰ (ἢ τὰς ἐνέδρας τινός).
- effūsus, (παθ. μτχ. τοῦ ef-fundo ἐκχέω = ἔκχυτος). 2) ἄμετρος, (εὐρύς, εἰς εὐρείαν κλίμακα).
- egi, ἰδ. ago.
- egōmet (ego ἔγω και -met), ἐγὼ αὐτός.
- e-grēdiōr (e και grādiōr), egres-sus sum, egrēdi 3. ἀποθ. ἐξέρχομαι.
- ei, δεσ. τῆς ἄντων. is.
- eius γεν. τῆς ἄντων. is.
- eiusdemque=et eiusdem, ἰδ. idem elātus, ἰδ. effero.
- elēgāns, ntis, κομψός, φιλόκαλος.
- elegantīa, ae, (κομψότης) 2) elegantia vitae (κομψότης τοῦ βίου), εὐγενῆς διαγωγῆ (συμπεριφορᾶ), λεπτοὶ τρόποι ἐν ταῖς κοινωνικαῖς σχέσεσι, λεπτότης τῶν τρόπων.
- elephantus, i, ἄ. ἐλέφας.
- elīcō (e και lācō), cūi, cītum, 3. (ἐξάγω). 2) προσελκύω.
- eloquentīa, ae, εὐγλωττία, δεινότης τοῦ λέγειν.
- emax, ācis, (ὠνητικός) 2) ἔχων ἀγορομανίαν, μακινώδης ἀγοραστής.
- enim, σύνδ. (μετὰ μίαν ἢ πλείονας λέξεις ἐν ὅλον ἀποτελούσας), διότι.

- enumero, 1. ἀπαριθμῶ, διηγούμαι, «κατάλέγω».
- eo, īi (καὶ īvi), ītum, īre 4. (πορεύομαι). 2) ἀνέτως ὀδεύω (ἀντίθ. repo ἔρω) Hn 3, 4. 3) in ius de mea re μεταβαίνω εἰς τὸ δικαστήριον περὶ ὑποθέσεώς μου, καταγγέλλω τινὰ ὡς ἔνοχον ἰδιωτικοῦ ἀδικήματος, καθίστημι τινα εἰς δίκην,
- eo, ἐπίρρ. ἐκείσε Hm 3, 1. 2) eo-ut εἰς τοιαύτην κατάστασιν (τόσον)— ὥστε Hm 2, 4. 3) eo-ut εἰς τοιοῦτον σημεῖον—ὥστε Hm 4, 3.
- eo ἀραιρ. τοῦ is.
- eodem, ἀραιρ. τοῦ idem.
- eodem, ἐπίρρ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.
- eos αἰτ. πληθ. τοῦ is.
- ephēmeris, īdis, «ἑφημερίς», ἡμερολόγιον, βιβλίον τῶν καθ' ἡμέραν ἐξόδων.
- epistūla, ae, ἐπιστολή, ἔγγραφον.
- eques, equītis, ἄ. (ἵππεύς). 2) ὁ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἵππέων.
- equester, tris, tre, (ἵππικός), 2) ὁ τῆς ἵππᾶδι τάξει ἀνήκων.
- equitātus, ūs, ἄ. τὸ ἵππικόν, οἱ ἵππεις.
- erga, πρόθ. μετ' αἰτ. (εἰς, πρός). 2) ἐναντίον.
- error, ōris, ἄ. πλάνη, ἀπάτη.
- erūdīo (e καὶ rudis τραχύς), īvi, ītum, 4. (ἐξῆμερώνω). 2) ἐκπαδεύω, eruditiv' ἐδίδαξε (=erudiendum curavit) παρέδωκε πρός διδασκαλίαν, ἐπεμελήθη διὰ τῶν διδασκάλων τῆς ἐκπαίδευσεως τοῦ υἱοῦ. eruditus [ἐξαισίως] μεμρφομένος.
- e-rumpo, rūpi, ruptum, 3. (ἐκρήγνυμι). 2) (ἐπὶ ἀποστήματος): αἰφνιδίως ἀναραίνομαι.
- et, σύνδ. καὶ. et-et καὶ-καὶ. 2) καὶ, ἀλλὰ (ὅταν προηγῆται ἄρνησις) A 22, 2.
- etīam, σύνδ. ἔτι, καὶ. 2) πρὸς ἐπίρρῶσιν τοῦ συγκριτικοῦ ἔτι A 5, 3. 3) ἀκόμη καὶ Hm 2, 3.
- etiam-num, ἐπίρρ. ἔτι, ἀκόμη.
- etsi, σύνδ. εἰ καὶ.
- ex-acīo, cūi, cūtum, 3. (ἀκονῶ). 2) παροξύνω, παρορμῶ.
- ex-ardesco, exarsi, exarsum, 3. (ἐκκαίρομαι). 2) bellum exarsit ὁ πόλεμος ἐξήρθη, [ἀναψε].
- exarsi, id. exardesco.
- ex-cēdo, 3. (ἐξέρχομαι). 2) ἀποχωρῶ.
- excellenter, ἐπίρρ. ἐξαιρετικῶς.
- ex-cīo, cīvi, —, 4. (ἀνακινῶ). 2) καλῶ ἐσπευσμένως, μετακαλῶ.
- exemplum, i, οῦ, παράδειγμα, exempla rerum παραδείγματα πραγμάτων, πραγματικά παραδείγματα, γεγονότα.
- ex-ēo, 4. (ἐξέρχομαι). 2) fama exit φήμη διαδίδεται, θρυλεῖται.
- exercītus, ūs, ἄ. στρατός.
- ex-hāurio, hāusi, hāustum, 4. ἐξ-αντλῶ.
- existimatīo, onis, (γνώμη). 2) ὑπόληψις, τιμῆ.
- exisse, Hn 2, 3. id. exe.
- existīmo, 1. νομίζω Hn 12, 2. A 6, 1. 2) ἐκτιμῶ, magni μεγάλως C 1, 2. 3) σχηματίζω γνώμην,

σταθμῶ A 16,4. 20,5. 4) θεωρῶ A 6,1.
 exitus, ūs, ἔξοδος Hn 12,3.
 ex-pēdiō (ex καὶ pes ποῦς), īvī
 ītum, 4. (ἐκποδῶν ποιοῦμαι). 2)
 expedio me ἐκσφίζω ἐμαυτόν,
 ἀπαλλάττομαι, [ξερμπλέκω].
 ex-pendo, pendi, pensum, 3.
 (σταθμῶ, ζυγίζω, κυρίως χρήμα-
 τα, ὅθεν : πληρώνω, ἀποτίνω). 2)
 expensum fero sumptui ὡς ἐξω-
 δευμένον φέρω (τι) εἰς τὴν δαπά-
 νην, καταχωρίζω τὰ ἔξοδα εἰς τὸ
 λογιστικὸν βιβλίον, χρεώνω τὴν με-
 ρίδα τῶν ἐξόδων, δαπανῶ.
 expensum, id. expendo.
 ex-pēriō, pertus, sum, experiri,
 ἀποθ. 4. «πειρῶμί τινος», ἀνα-
 μετροῦμαι πρὸς τινα, συμπαλαίω.
 ex-pers, pertis (ex καὶ pars) ἄμει-
 ρος, periculi ἄμειρος (ἐλευθερος,
 ἀπηλλαγμένος) κινδύνου.
 ex-plōro, 1. ἐξετάζω.
 ex-pōno, 3. ἐκτίθημι, (καθιστῶ γνω-
 στόν), περιγράφω.
 exposcendus, id. exposco.
 ex-posco, poposci, —, 3. (ἐξικιτῶ).
 2) αἰτῶ τινα ἐκδοτόν, ἐξαίτουμαι
 (πρὸς τιμωρίαν) τὴν παράδοσίν τινος.
 exposui id. expono.
 ex-pugno, 1. (κυριεύω διὰ πολιορ-
 κίας), 2) vi expugno «κατὰ κρά-
 τος αἰρῶ», κυριεύω ἐξ ἐφόδου (ἐξ
 ἐπιδρομῆς).
 exque (ex καὶ que δύο λέξεις)
 exque eā ἀντι ex eaque id. is.
 ex-splendesco, exsplendui, —,

3. (ἐκλάμπω). 2) διαπρέπω.
 externus, ἔξωτερικός, externum
 malum (= bellum) ἔξωτερικόν
 κακόν, ἔξωτερικός πόλεμος.
 extra, πρὸθ. μετ' αἰτ. ἐκτός.
 extrēmo, ἐπίρρ. τελευταίον Hm 2,3.
 extrēmus, (ὑπερθ. τοῦ extērus ὁ
 ἔξω), τοπικῶς καὶ χρονικῶς ἔσχα-
 τος. Συγγρ. exterior.
 extūli, id. effero.
 exul, ūlis, ἄ. ὁ φυγάς, ὁ ἐξόριστος.

F

facile, ἐπίρρ. εὐκόλως.
 facilis, e, εὐκόλος Hn 10,3. 2) (ἐπι-
 φαρμάκου) εὐκόλως φέρων ἀποτέ-
 λημα, εὐκόλως ἐνεργῶν A 21,1.
 facilitas, ātis, πρότης.
 faciō, feci, factum, 3. ποιῶ. ali-
 quem imperatorem ἀναγορεύω
 [κάνω] τινὰ στρατηγόν. librum ἐ-
 πεξεργάζομαι, συγγράφω βιβλίον.
 mentionem μνησίαν ποιοῦμαι. iter
 πορεύομαι (ἐπὶ στρατιωτικῆς πο-
 ρείας). progressum προόδευω.
 cohortationem δίδω ἐντολήν
 (ὁδηγίαν). proelium navale ναυ-
 μαχῶ. detrimentum existima-
 tionis ὑφίσταμαι ἀπώλειαν (μείω-
 σιν τῆς ὑπολήψεως, ζημιούμαι ἡ-
 θικῶς. facio pacem εἰρήνην ποι-
 οῦμαι. facio alicui potesta-
 tem mei ἐκθέτω ἐμαυτόν εἰς κίν-
 δυνον (τῆς παραδόσεως), θέτω ἐ-
 μαυτόν εἰς τὴν διάθεσίν τινος.
 nihil reliqui facio οὐδὲν λοιποῦ
 ποιοῦμαι, οὐδὲν παραλείπω, οὐδὲν

- παρχμελῶ. [κάμνω τὸ πᾶν]. ali-
quid pulchre θαυμασίως, [ώρατα]
γνωρίζω τι. versūram ποιῶ (συνά-
πτω) νέον δάνειον πρὸς ἐξέφλησιν
προγενεστέρου δανείου. Οἱ τοιοῦ-
τόν τι πράττοντες vertebant cre-
ditorem (= μετέβαλλον δανει-
στήν). palam ποιῶ γνωστόν, δια-
δίδω. 2) ἀνατρέφω, μορφῶ. domi
factus οἴκoi ἐθισθείς, οἰκοδίδακτος.
facto, ἰδ. fio. — quo facto οἷ (=
τούτου δὲ) γενόμενου, μεθ' ὃ γε-
γονός, οἷ ἔνεκα.
factum, ἰ, οὐ. γεγονός, συμβάν,
ἔργον.
factūrus, ἰδ. facio.
factus, ἰδ. facio.
facultas, ātis, εὐκαιρία Hn 9,1. 2)
ἐνδεχόμενη περίπτωσις A 2,2. 3)
πληθ. τὰ μέσα πρὸς καταβολήν
τῶν ἐξόδων, περιουσία, τὰ οἰκονο-
μικὰ Hn 6,2.
fāma, ae, (φήμη). 2) διάδοσις,
θρῦλος.
fames, is, πείνα.
famīlīa, ae (ἐκ τοῦ famīlus οἰκέ-
της, ὑπηρέτης), τὸ σύνολον τῶν
ὑπηρετῶν, οἱ ὑπηρεταί A 13,3.
2) οἱ συγγενεῖς, [τὸ συγγενολόγι]
A 18,2. 18,3.
famīlīaris, e, οἰκείος A 16,2.
2) οὐσ. ὁ πιστὸς φίλος A 5,1.
3) res familiaris περιουσία ἄτο-
μικῆ A 2,3.
famīlīarītas, ātis, σχέσις, οἰκειότης.
famīlīarīter, ἐπίρρ. οἰκείως, στε-
νῶς* συγχο. famīlīarītus.
famīlīās A 13,1. ἰδ. paterfamilias.
fastīgīum, ii, οὐ. (κορυφή). 2) ὕψος.
fāvō, fāvi, fāutum, 2. (μετὰ δοτ.)
εὐνοῶ.
febris, is (πυρετός). 2) ἐν τῷ πληθ.
— πυρετικῆ προσβολῆ, προσβο-
λαί πυρετοῦ.
fecēro, ἰδ. facio.
feci, ἰδ. facio.
ferē, ἐπίρρ. σχεδόν, περίπου,
fēro, tūli, lātum, ferre [ἀντι fer(ē)re]
3. φέρω Hn 4,3. calamitates belli
ὑπομένω τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου.
fructum κομίζομαι τὸν καρπὸν,
(ἀμείβομαι διά...). (ἰδ. καὶ fructus).
2) ὑπομένω τινὰ, ὑποφέρω τὰς
ἰδιωτροπίας τινός. A 5,1.
ferocīa, ae, (τὸ ἀτίησον). 2) ἀγε-
ρωχία, εὐψυχία.
ferrum, ἰ, οὐ. (σίδηρος). 2) ἡ διὰ
τῶν ὄπλων βία, τὰ ὄπλα.
fictīlis, e, (ἐκ τοῦ fingo πλάττω)
vas fictīle σκεῦος πήλινον,
(ἀγγεῖον κεραμεῦν).
fīdens, ntis, (κυρίως μτχ. τοῦ fīdo)
θαρρῶν, θαρραλέος. fidens ani-
mus ἡ αὐτοπεποίθησις.
fīdes, εἰ, (πίστις). 2) ἔνορκος δια-
βεβαίωσις, ὑπόσχεσις, λόγος Hn
2,4. 3) προστασία Hn 9,3.
fīducīa, ae, πίστις, ἐμπιστοσύνη*
spe fiduciāque (ἀντι spe fiden-
tissimā) διὰ σταθεροῦς ἐλπίδος.
filīa, ae, θυγάτηρ.
finis, is, ā, (ἄριον). 2) πληθ. τὰ
σύνορα, ἡ περιοχὴ.
fīto, factus sum, fīeri (παθητ. τοῦ

- facio) γίνεσθαι. 2) συμβαίνω, ἐπέροχομαι A 14, 2
- fistūla, ae, [φίστουλας], συρίγγιον. fistulae (πληθ.) puris συρίγγια πύου. (πυρροῦντα) ἀποστήματα.
- flagitium, ii, ου. αἴσχος, ἀτιμία, ὄνειδος.
- flagro, I. φλέγομαι.
- flēo, ēvi, ētum, 2. κλαίω. flens atque osculans κλαίων καὶ φιλῶν, (ἐν μέσῳ δακρῦων καὶ φιλημάτων).
- fluctus, ūs, ἄ. κῦμα. 2) fluctūs (πληθ.) civiles ὁ πολιτικὸς σάλλος, ἡ δίνη τοῦ πολιτικοῦ βίου.
- foederātus, (σύμμαχος). 2) civitas foederata πόλις ἑσπονδος (τοῖς Ῥωμαίοις).
- foedus, foederis, ου. συνθήκη (τῆς εἰρήνης).
- fore, μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ sum ἀντὶ futurum esse.
- foret, πρτ. ὑποτ. τοῦ sum ἀντὶ esset, (forem, -es, et, -ent).
- foris, is, θύρα, συνήθως κατὰ πληθυντ. (ὡς συγκειμένη ἐκ δύο φύλλων).
- forma, ae, μορφή, ἐξωτερικὴ παράστασις, τὸ ἐξωτερικόν.
- formōsus, ὠραῖος.
- fortē, ἐπίρρ. (κυρίως ἄραιρ. τοῦ fors τύχη), διὰ τῆς τύχης. si forte ἂν τυχόν (ἀντὶ easpectans si forte καρδακῶν ἂν τυχόν).
- fortis, e, (ισχυρὸς [ἐκ τοῦ fero]). 2) γενναῖος, ἀνδρεῖος ὑπερθ. fortissimus.
- fortitudo, dīnis, ἀνδρεία, θάρρος, τόλμη.
- fortūito ἐπίρρ., ἀπὸ τύχης, τυχαῖος πωρ. [ῆ τὰ κουτουροῦ].
- fortūna, ae, τύχη A 19, 1. 2) εὐτυχία Hm 4, 1. 3) εὐτυχία, εὐτυχία μαῖρα A 3, 3. 4) ἡ ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης θεοθεσίας τινι ἐξωτερικῆ ἰσχύος, περιωπή, θέσις. (ἀντίθετον: dignitas) A 19, 2. 5) ἡ περιουσία μου, καὶ ὑπάρχοντά μου A 14, 2. 21, 1. Πληθυντ. Hn 9, 3. A 2, 3.
- forum, i, ου. (ἀγορά). 2) ἡ ἀγορὰ ὡς κέντρον πολιτικῆς καὶ δικαστικῆς δράσεως. in foro esse coepit ἐν τῇ ἀγορᾷ νὰ εἶναι ἤρχισεν (ἤρχισε τὴν πολιτικὴν δρασίαν του).
- frequens, ntis, (πυκνός, πολυάριθμος). 2) συχνός.
- frequentia, ae, (πυκνότης). 2) frequentia (ἄραιρ.) vulgi μετὰ συρροῆς τοῦ πλήθους, ἐν συρροῇ τοῦ λαοῦ.
- fructus, ūs, ἄ. (καρπός). 2) fructus rei familiaris αὐξήσις τῆς (ἀτομικῆς) περιουσίας. fructus pietatis καρπὸς τῆς εὐσεβείας, (ἀμοιβὴ διὰ τὴν εὐσέβειαν).
- frumentum, i, ου. σίτος.
- fruor, —, frūi, 3. ἀποθ. (κάρπουμαι). 2) aliquo ἀπολαύω τινός.
- frustrā, ἐπίρρ. μάτην. frustra facio aliquid μάτην ποιῶ τι, ἀποτυχῶν τοῦ σκοποῦ, ἄστοχῶ.
- frustror, —, I. ἀποθ. (ματαιῶ). 2) me ἀπατῶ ἐμαυτὸν (ἐν ταῖς προσδοκίαις).
- fuēram, id. sum.
- fuērim, id. sum.

fūga, ae, φυγή.

fugāram=fugavēram, id. fugo.

fūgiō, fūgi, fugītum, 3. (φεύγω).

2) rei publicae procuracionem ἀπέχομαι τῆς διοικήσεως τῆς πολιτείας, (ἀπέχομαι τῶν κοινῶν).

fugisse, id. fugio.

fugo, 1. τρέπω εἰς φυγήν.

fui, id. sum.

fundamentum, i, οὐ. θεμέλιον.

funus, funēris, οὐ. (νεκρός). 2)

κηδεία, ἐκφορά, ταφή.

futūrus, μέλλον, id. sum.

G

gener, 8ri, 2. γαμβρός, (σύζυγος τῆς θυγατρὸς) A 21,4.

generātus, (πεφυκός). 2) ab aliquo καταγόμενος ἀπὸ τινος.

generōsus, (εὐγενής τὴν καταγωγὴν). 2) γενναϊόφρων, ἵπποτικός, ὑψηλόνοσος A 3,1.

genus, genēris, οὐ. (γένος). 2) εἶδος.

gēro, gessi, gestum, 3. (φέρω—φορῶ). 2) me παρέχω ἑμαυτὸν, προσφέρωμαι. me splendide ζω μεγαλοπρεπῶς. rem πράττω τι (κατ' ἐξοχὴν τὰ τοῦ πολέμου), δικικῶ προσωπικῶς. res ἔχω ἐν τῷ πολέμῳ τὸ γενικὸν πρόσταγμα. (τὴν ἀρχηγίαν), πολεμῶ. bellum διεξάγω πόλεμον, πολεμῶ. consulatum ἀσκῶ τὴν ὑπατείαν, ὑπατεύω. honores διαχειρίζομαι τὰς τιμὰς, (τὰς ἀρχάς, τὰ τιμητικὰ ἀξιώματα), περιβάλλομαι ἀρχήν.

res geruntur male τὰ πράγματα πράττονται (ἔχουσι) κακῶς. res gesta (πληθ. res gestae) αἱ πράξεις (κατ' ἐξοχὴν αἱ πολεμικαί), τὰ πολεμικὰ ἔργα.

gestum, id. gero.

glorior, 1. ἀποθ. καυχῶμαι, μέγα φρονῶ.

graece, ἐπίρρ. ἑλληνιστί.

graecus, ἑλληνικός. res graecae ἡ γραμματεία καὶ ἱστορία τῆς (ἀρχαίας) Ἑλλάδος.

gratīa, ae, (χάρις). 2) δημοτικότης, εὖνοια (ἐξ ἐκτιμήσεως) A 2,4. 6,2. 21,1.

gratīa, (κυρίως ἀφαιρ. τοῦ gratia μετὰ γενικῆς προτασσομένης) ἔνεκα.

grātus, (χρестός). 2) εὐκτός, ἐπιθυμητός.

grāvis, e, βαρύς, δεινός, ὀξύς.

gravitas, ātis, (βαρύτης). 2) ἀξία, σοβαρότης.

H

habēo, ūi, ūtum, 2. aliquem col-lēgam ἔχω τινὰ (ὡς) συνάρχοντα. aliquem actorem auctoremque ἔχω τινὰ ὡς ἐκτελεστήν καὶ σύμβουλον, (χειρὰς καὶ νοῦν). castra στρατοπεδεύω. 2) ἔχω ἐν ἐμοί, δεικνύω A 18,4. 3) ποιῶ. hac oratione habītā τούτου τοῦ λόγου γενομένου, ταῦτα εἰπὼν. iudicium μετέχω (ὡς δικαστῆς) δίκης, ἐκτελῶ χρέη δικαστοῦ. 4) παρέχω, ho-

- nones ἐπιδαψιλεύω τιμάς, τιμῶ.
 5) ἔχω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου Hn 7.3. A 13.4. 6) κρατῶ Hn 12.2.
 7) cognitum habeo (ἐγνωσμένον ἔχω), γινώσκω κατὰ βῆθος, perceptum habeo νοῶ κατὰ βῆθος [χωνεύω]. 8) satis habeo + ἀπαρεμφ. = ἀρκοῦμαι νά... 9) habeo mihi curae + ἀπαρεμφ. = θεωρῶ ὡς ὑποχρέωσίν μου νά... ἔχω τὸ ἐνδιαφέρον νά... 10) θεωρῶ. habeor νομίζομαι, [περνῶ γιά]. 11) δεικνύω, φανερώνω A 13.2. 12) me habeo (=sum) εἶμαι (ἐν τινι καταστάσει), διάκειμαι, ἔχω Hm 2.1. 13) eius (τ. ἔ. *versurae*) condicionem aequam habeo τούτου (τοῦ νέου δανείου) ὅρον παραδεκτὸν (δίκασιον) συνάπτω, δάνειον ἐπὶ καλοῖς ὅροις (ἐπὶ μικρῶ τόκῳ) συνάπτω.
 habito, 1. κατοικῶ. bene habito ἀνέτως κατοικῶ.
 hāc, ἐπίρρ. ταύτη, διὰ ταύτης τῆς ὁδοῦ.
 hactenus, ἐπίρρ. μέχρι τοῦδε.
 hasta, ae, (δόρυ). 2) hasta publica δημοπρασία.—Κατὰ παλαιὸν ἔθος, ὅτε ἐπολοῦντο λάφυρά πολέμου, ἐπηγνύετο εἰς ἔνδειξιν δόρυ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τὸ ἔθος τοῦτο διατηρήθη καὶ εἰς τὰς ἄλλας πωλήσεις, ἦτοι εἰς τοὺς πλειστηριασμοὺς τῆς περιουσίας τῶν προγραφομένων πολιτῶν. Οἱ χρηστοὶ πολίται ἀπέφευγον, ὡς ἦτο εὐλογον, νὰ μετέχωσι τοιούτων δημοπρασιῶν.
 hereditas, ātis, κληρονομία. heredūm, ii, οὐ. κληρονόμημα. heredium a patre relictum πατρῶον μικρὸν κτήμα.
 heres, ēdis, ἄ. κληρονόμος.
 hic, haec, hoc, οὗτος, ἔδε, (γεν. huius, δεσ. huic κτλ.).
 hīc, ἐπίρρ. ἐνταῦθα.
 hinc, ἐπίρρ. ἐνταῦθεν.
 his, δεσ. καὶ ἄφαιρ. τοῦ πληθ. τοῦ hic.
 historia, ae, (ἱστορία). 2) συστηματικὴ ἱστορία. contexta συνεχῆς ἱστορία (ἀντίθετον: βιογραφία). 3) historiae (πληθ.) τὰ ἱστορικὰ ἔργα C 3,3.
 hodie, ἐπίρρ. σήμερον.
 homo, homīnis, ἄ. ἄνθρωπος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ζῷον) Hn 3,4. 2) κατὰ πληθυντ. ἄνθρωποι, (κόσμος) A 13,6.
 honos, ōris, ἄ. τιμὴ, ἐκδήλωσις τιμῆς A 6,4. 2) ἡ (ἐκ τῶν ἀξιοματιῶν) φήμη, ὑπέκλησις A 18,5. 3) ἀρχή, τιμητικὸν ἀξίωμα C 1,1. A 6,2. 18,2. 18,5.
 hortātū (ἄφαιρ. τοῦ οὐσιαστ. hortātūs), τῆ προτροπῆ.
 hortus, i, ἄ. (κήπος). 2) πληθ. «παράδεισος», περίβολος, [πάρκος].
 hospitium, ii, οὐ. φιλοξενία.
 hostia, ae, ἱερτεῖον, σφάγιον, θῦμα.
 hostis, is, ἄ. (πολέμιος). 2) ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, προδότης.
 hūc, ἐπίρρ. εἰς τοῦτον τὸν τόπον.
 huic, δεσ. id. hic.
 huius, (προφ. hu jus), id. hic.
 humanitas, ātis, (φιλοφροσύνη), «εὐμουσία», εὐγένεια τρόπων ἀπορ-

- ρέουσα ἐκ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου, διανοητικῆ καὶ ἠθικῆ ἀγωγῆς. 2) προσήνεια, ἐρασμότης τοῦ καλῶς ἀναθεραμμένου A 16,1. 3) θεραπεία (καλλιέργεια) τῶν γραμμμάτων A 3,3.
- humīlis, e, (χαμηλός). 2) ταπεινός.
- I**
- iācio (πρόφερε jacio), iēci, iactum, 3. ῥίπτω, βάλλω.
- iacto, 1. (θαμιστικὸν τοῦ iacio) (ῥίπτω). 2) ῥίπτω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
- iām (πρόφ. jam), ἐπίρρ. ἤδη.
- ianua, ae. (πρόφ. janua), θύρα.
- ībi, ἐπίρρ. αὐτοῦ, ἐκεῖ. 2) ἐν τῷ Hn 12,2 ibi=in cēna ἐν τῷ δειπνω.
- īdem, eādem, īdem, ὁ αὐτὸς (γεν. eiusdem, δοτ. eidem), hic idem αὐτὸς αὐτὸς.
- īdeo, ἐπίρρ. (τούτου ἕνεκα). 2) ideo...quod τούτου ἕνεκα... (διότι).
- idonēus, ἐπιτήδειος, κατάλληλος.
- īgitur, ἐπίρρ. (οὖν), λοιπόν.
- ignōro, 1. ἀγνοῶ, διατελῶ ἐν ἀγνοίᾳ.
- ille, illa, illud, ἐκείνος (γεν. illius, δοτ. illi κλπ).
- illūdo (in καὶ lūdo), lūsi, lūsum, 3. ἐμπαίζω.
- illūstris, e, (φαινός). 2) ἐπιφανῆς (τὸ γένος) Hm 3,2. 3) res illustris ἔργον ἀγλῆεν (ἐξοχον) A 18,2.
- īllūsus, īd. illudo.
- iis, δοτ. καὶ ἀραιρ. τοῦ πληθ. τοῦ is.
- imāgo, gīnis, (εἰκών). 2) αἱ κήρινα εἰκόνες τῶν προγόνων.
- imitator, ōris, ἄ. μιμητής.
- immīsi, īd. immitto.
- im-mitto, 3. (ἐὼ τρέχειν, «σεύω»). 2) ἐξαπολύω, ἐξαποστέλλω.
- immōlo, (ἐκ τοῦ in καὶ mola=κριθαί, χονδροκοπανισμένοις μετεχειρίζοντο ἐν ταῖς θυσίαις), 1. θυσιάζω, θύω.
- impēdīo, īvi, ītum, 4. ἐμ-ποδ-ίζω.
- imperator, ōris, ἄ. στρατηγός. 2) ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγός δηλ. ὁ νικητής καὶ τρεπαιχυγὸς στρατηγός A 19,1. 3) αὐτοκράτωρ (=ὁ Ὀκταβιανός) A 19,2.
- imperium, ii, eū. (διαταγή). 2) ἀρχηγία, στρατηγία Hm 3,3. Hn 7,3. 3) summa imperii τὸ ἔλκον τῆς ἀρχῆς, ἡ ὑψίστη ἀρχή. 4) ἐξουσία Hn 5,3. 5) orbis terrarum κοσμοκρατορία. 6) χώρα, βασιλεῖον Hm 2,5.
- impēro, 1. προστάσσω, διατάσσω. alicui ut προστάσσω τινὶ ἴνα.. (νά..). 2) impertio, īvi, ītum, 4. (ποιῶ τινὰ κοινωνόν τινος). 2) doctrinis quibus puerilis aetas impertiri debet... eruditivē ἐξεπαίδευσε διὰ τῶν γνώσεων, πρὸς ἃς ἡ παιδικὴ ἡλικία γνώριμος νὰ καθίσταται ὀφείλει..., τ. ἔ. δι' ἐκείνων τῶν γνώσεων, αἵτινες εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς διδασκαλίας τῶν παιδῶν.
- impetrārim = impetraverim, īd. impetro.
- impētro, 1. (ἐκτελῶ). 2) ἐπιτυγχάνω, κατορθώνω τὸ ἐπιζητούμενον.
- impresentiārum, (δημῳδης ἔκφρασις =) ἐν τῷ παρόντι τ. ἔ. in

praesentiā harum [rerum].

imprudenter, ἐπίρρ. ἀφρόνως.

Imus (καὶ infimus. Ὑπερθ. τοῦ συγκρ. inferior), κατώτατος.

in, πρόθ. I. μετ' αἰτιατ. εἰς Hn 5,3.

2) ἐναντίον Hn 2,3. C 2,3. 3)

κατὰ in singulos menses καθ'

ἕκαστον μῆνα. 4) ἀντί τοῦ erga

πρὸς A 17,2.—II. μετ' ἀραιρ. ἐπὶ

τόπου, ἐν Hn 5,1. 5,2. 5,3. 11,4.

C 1,1. 1,2. 3,5. A 18,3. 20,3 καὶ.

2) ἐπὶ χρόνου κατὰ+αἰτ. Hn

4,3. C 1,2. 2,2. A 1,3. 17,1

21,5. 3) πρὸς δῆλωσιν ἄλλων σχέ-

σεων: α) πρὸς δῆλωσιν περιστά-

σεων ὑφ' ἧς διατελεῖ ἢ συμβαίνει

τι' horum in concursu τούτων

ἐν τῇ συμπλοκῇ. in omni pro-

curatione ἐν πάσῃ διοικήσει. β)

πρὸς δῆλωσιν προσώπων οἷς ἀνή-

κει τι' erat in puero ὑπῆρχεν ἐν

τῷ παιδί. in adolescentulo ...e-

rat ἐν τῷ μειρακίῳ (ἐν τῷ νέῳ

ἀνδρὶ) ὑπῆρχε. γ) πρὸς δῆλωσιν

τοῦ δι' οὗ τις εἶναι ἐφωδιασμένος,

τῆς καταστάσεως ἐν ἣί τις εὐρίσκει-

ται' in sestertio ὡς ἄνθρωπος μὲ

περιουσίαν...id. sestertius. δ) πρὸς

δῆλωσιν ἀριθμοῦ in eis (ἀντί in

numero eorum) ἐν ταύταις, (ἀντί:

ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτων), μεταξὺ τούτων

Hm 2,4. Hn 4,4. 12,2. 13,2.

A 13,3. ε) πρὸς δῆλωσιν πραγμά-

των, εἰς ὧν τὴν σχέσιν ἀφορᾷ τι'

pacem conciliavit, in quo(=in

qua re) εἰρήνην ἐποίησεν, ἐν ᾧ

πράγματι (τ. ἔ. ἐν ἣί εἰρήνη).

in-cendo (in καὶ candeo), ndi,

nsum, 3. ἀνάπτω Hn 5,2. 2)

ἐξάπτω Hn 2,1.

[in-cīdo (in καὶ cādo), cīdi,—, 3.

(εἰσπίπτω)]. 2) εἰσχωρῶ.

in-cīpīo (in καὶ cāpio)]. cēpi, cep-

tum, 3. (ἐπιχειρῶ), 2) ἄρχομαι.

in-cīto, 1. (ἐλαύνω τι). 2) προτρέ-

πω, παροτρύνω (εἰς ἀμίλλαν).

incognitus, ἄγνωστος.

incōla, ae, ἄ. κάτοικος.

incredibilis, e, ἀπίστευτος. incre-

dibile dictū (β' ὑπίτιον) ἀπίστευ-

τον εἰπεῖν, λόγου κρείττον.

incuria, ae, ἀμέλεια, ἀφροντισία.

inde, ἐπίρρ. (ἐντεῦθεν). 2) μετὰ

ταῦτα.

indicium, ii, οὐ. (ἐνδειξις). 2) τεκ-

μήριον.

indīco, 1. δηλῶ.

indīgēo, ūi,—, 2. ἐνδεῶς ἔχω

τινός' alienarum opum λαμβά-

νω ἀνάγκην ξένης βοήθειας.

in-dūco, 3. (εἰσάγω). 2) παρασύρω,

ὑπάγω Hn 5,3. 3) προτρέπω Hn

8,1. 4) in errorem εἰς πλάνην

εἰσάγω, (παρα)πλανῶ.

inductus, id. induco.

indulgentia, ae, ἐπιείκεια, ἐνδοτι-

κότης, συμδιδαστικότης.

indulgēo, dūsi, dultum, 2. (χα-

ρίζομαι), 2) εἶμαι (ὑπερβολικῶς)

ἐπιεικής, (ἀνανεώνων τὴν προθε-

σίμιν τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους)

δὲν πιέζω τοὺς ὀφειλέτας.

industriā, ae, δραστηριότης, ἐνεργ-

γητικότης. C 3,1. 2) φιλοπονία

- C 3,4. 3) ἡ μετ' ἐπιμελείας ἐπι-
δεξιότης A 13,4.
- in-ŕo, ŕi, ŕtum, ŕre, 4. (εἰσερχο-
μα). 2) rationem σκέπτομαι μέ-
σον, μηχανῶμαι σχέδιον. consi-
lium λαμβάνω ἀπόρασιν.
- in-ermis, e, (in καὶ arma) ἄσπλος.
- inertīa, ae, (ἐκ τοῦ iners [in στερητ.
καὶ ars τέχνη] ἄτεχνος), ἡ πρὸς
φυγοπνίαν ῥοπή, ῥαθυμία.
- in-fēro, 3. (εἰσφέρω). 2) bellum
in Italiam μεταφέρω τον πόλεμον
(τὸ θέατρον τοῦ πολέμου) εἰς τὴν
Ἰταλίαν. arma Italiae (δοτ.) πο-
λεμῶ κατὰ τῆς Ἰταλίας.
- infestus, δυσμενής. animo infesto
ἐν πνεύματι δυσμενεῖ, ἐχθρικῶς,
(μετὰ μίσους, μισῶν).
- infirmi, ŕum, (id. imus), οὐσ. οἱ
ταπεινότεροι (κατὰ τὴν τάξιν. Ἄν-
τίθετον: principes).
- in-finītus, (ἄπειρος). 2) ὑπέρμετρος.
- in-fitōr, 1. ἀποθ. (in καὶ fatōr),
ἀρνοῦμαι.
- ingenīum, ii, οὐ. (φυγή). 2) φυσικὴν
δῶρον, εὐφυΐα, πνεῦμα.
- inīcīo (πρόφ. injīcīo, in καὶ iā-
cio), iēcī, iectum, 3. ἐμβάλλω,
προξενῶ.
- inī, id. in eo.
- inimicitīa, ae, ἐχθρα. Συνήθως ἐν
τῷ πληθ.: ἐχθρικάι διαθέσεις.
- inimīcus (in καὶ amīcus) ἐχθρός.
inimīcissimus, θανάσιμος ἐχ-
θρός.
- inīquus (in καὶ aequus ἄνιστος). 2)
ἄδικος.
- inītiūm, ii, οὐ. ἀρχή. initio (ἀφαιρ.)
κατ' ἀρχάς.
- in-nītor, innixus sum, innīti, 3.
ἀποθ. στηρίζομαι.
- innixus, id. innītor.
- inopīa, ae, ἔνδεια. inopia publica
ἐνδεια δημοσία, οἰκονομικαὶ τοῦ κρά-
τους δυσχέρεια, ἔλλειψις χρημά-
των ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ.
- inprīmis (in καὶ prīmus), ἐπίρρ.
πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν.
- inquam, -is, -it, (ἐλλειπτ. ῥήμα)
λέγω. inquit λέγει, (εἶπε).
- in-scīens, ntis, ἀγνοῶν, ἐν ἀγνοίᾳ.
in-scīentibus iis ἀγνοούντων τοῦ-
των, (ἐν ἀγνοίᾳ τούτων).
- insidīae, ārum, ἐνέδρα Hn 4,3.
5,3. 2) δόλος, ἐπιβουλὴ Hn 12,2.
- insidīor, 1. ἀποθ. (μετὰ δοτ.) ἐνεδρεύω.
- in-stītiō (in καὶ stātuo), tūi, tū-
tum, 3. (ιδρύω). 2) ἀποφασίζω,
ἐπιχειρῶ. ἀρχίζω Hn 2,4. 2,8.
C 3,3. 3) εἰσάγω, συνηθίζω A 14,2.
4) προτίθεται. [σχεδιάζω] Hn 8,3.
- intellēgo, exi, ectum, 3. ἐννοῶ
(διὰ τῶν αἰσθήσεων ἢ τοῦ νοῦ), δια-
κρίνω. 2) συμπεραίνω Hn 5,4.
- intemperanter, ἐπίρρ. ἀκράτως,
ἀμέτρως.
- inter, πρόθ. μετ' αἰτ. μεταξὺ.
- inter-cēdo, 3. (ἐν τῷ μέσῳ εἰμί).
2) intercedit obtrectatio ἐμφι-
λοχωρεῖ, ἀναφύεται [ὑπάρχει ἔς
τὸ μέσον] (ζηλότυπος) ἀνταγωνι-
σμός. querimonia μεμψιμοιρία,
(ἀφορμὴ μεμψιμοιρίας). 3) παρέρ-
χομαι. [περνῶ] A 20,2.

- intercessisse ἰδ. intercedo.
interdum, ἐπίρρ. ἐνίστε.
inter-θο, 4. διαφθειρομαι Hm 4,3.
2) ἀπέλλυμαι, [χάνομαι] Hm 2,4.
interfēcī, ἰδ. interficio.
inter-fīcio (inter καὶ fācio), fēcī, fectum, 3. (φθείρω). 2) ἀποκτείνω.
interficiōr, ἀποθνήσκω, φονεύομαι.
interficiundus, (ἢ interficiendus ἰδ. interficio), φονευτέος. ad hunc interficiundum πρὸς τὸ φονεῦσαι τοῦτον, διὰ τὸν φόνον τούτου.
interiērim, ἰδ. intereo.
intērim, ἐπίρρ. ἐν τῷ μεταξὺ (χρόνῳ).
interiōr, ἄ. καὶ θ., īus, οὐ. συγκρ. (γεν. interiōris), ἐνδότερος. ἰδ. consilium.
interīrem, ἰδ. intereo.
interītus, ūs, ἄ. ἀπώλεια, θάνατος.
inter-pōno, 3. (τίθημι ἐν τῷ μέσῳ). 2) με παρεμβάινω, (θανεῖζω χρήματα ἐπὶ τόκῳ).
inter-sum (ἐν τῷ μέσῳ εἰμί). 2) παρευρίσκομαι, παρίσταμαι μάρτυς.
intestīnum, ī, οὐ. ἔντερον. imum intestīnum τὸ ἄρθρον ἢ ἀπευθυσμένον ἔντερον π. ἔ. ἢ τελευταία μείρα τοῦ παχέος ἔντερου.
intestīnus, (intus ἐντός), ἐσωτερικός, ἐμφύλιος (ἀντίθετον: externus ἐξωτερικός).
intīme, ἐπίρρ. οἰκειότατα.
intra, πρὸθ. μετ' αἰτ. (ἔνδον). 2) ἐν τῇ σφαίρᾳ + γεν. Hn 11,4.
in-vēnīo, 4. (εὐρίσκω). 2) ἀνακαλύπτω, ἐξευρίσκω.
inventūrus, ἰδ. invenio.
in-veterasco, rāvi, —, 3. (ἐγγηράσκω. 2) (ἐπὶ χρέους): ῥιζοῦμαι, παλαιοῦμαι, ἀξάνω.
invictus (in καὶ vinco), ἀήττητος.
invīdīa, ae, φθόνος.
invīto, 1. προσκαλῶ.
iōcor, 1, ἀποθ. (πρὸφ. jocor), ἀστειεύομαι.
ipse, ipsa, ipsum, αὐτός, αὐτὸς οὐτός. 2) ἀκριβῶς Hn 10,5.
irascor, irātus sum, irasci, 3), ἀποθ. ὀργίζομαι.
ire, ἐνεστ. ἀπρμφ. τοῦ ῥήμ. eo.
ir-rīdēo (in καὶ rideo), rīsi, rīsum, 2. ἐγγελῶ, μυκτηρίζω, σκώπτω.
is, ea, id, (γεν. eius, δεσ. ei) οὗτος, ὅδε.
itā, ἐπίρρ. οὕτω, non ita multis diebus καὶ δὴ οὐχὶ πολλὰς ἡμέρας ὕστερον.
itāque, καὶ οὕτω (= et ita) A 15,1. 2) σύνδ. ἔθεν.
item, ἐπίρρ. ὡσαύτως.
iter (ἀντὶ it[īn]er), γεν. itinēris, οὐ. πορεία (τοῦ στρατοῦ).
itērum, ἐπίρρ. τὸ δεύτερον Hn 5,3. C 2,2. 2) δεύτερον Hn 6,1.
itinēre, ἀφαιρ. τοῦ iter.
iubēo, (πρὸφ. jubeo), iussi, iussum, 2. κελεύω, παραγγέλλω.
iūcundus, (πρὸφ. jucundus), τερψίθυμος A 14,1. 2) πεφιλημένος, προσφιλέστατος A 16,1.
iūdicīum, ii, οὐ. (πρὸφ. iudicium), κρίσις, δίκη. 2) δικαστήριον, δικαστική ἀνάκρισις, δίκη A 6,3. 3) iudicio (ἀφαιρ.) ἐκ πεποιθήσεως,

ἐξ ἀρχῶν, ἐσκεμμένως Α 15,3.
 iudīco. (πρόφ. iudīco), δικάζω 1.
 aliquem exulem δικάζω τινά εἰς
 ἐξορίαν, ἐξορίζω. hostem iudi-
 catum (καίπερ) κειηρουγμένον ἐχ-
 θρὸν (δημόσιον). 3) κρίνω ἀποφα-
 σίζω Ηη 13,4. Α 13,3. 16,1. 20,5.
 4) συνάγω, συμπεραίνω Α 15,3.
 Iuppīter (πρόφ. Juppīter ἐκ τοῦ
 Ζεῦ πάτερ), γεν. Iōvis. (πρόφ. Jo-
 vis), ἄ. Ζεῦς. Iuppiter optimus
 maximus Ζεὺς ἄριστος μέγιστος.
 iūro (πρόφ. iuro), 1. ὀμνύω, ὀρκί-
 ζομαι.
 iūs (πρόφ. jus), iūris, οὐ. δίκαιον. 2)
 δικαστήριον Α 6,3. 3) iuris con-
 sultus, ἄ. ὁ νομομαθής.
 iusiurandum, i, οὐ. (γεν. iurisiuran-
 di, δοτ. iuriurando, ἄφ. iureiu-
 rando) ὄρκος (τῶν πολιτῶν). Ὁ
 ὄρκος τῶν στρατιωτικῶν ἐλέγετο sa-
 cramentum.
 iussi, id. iubeo.
 iuventus, i, ἄ. (πρόφ. juventus),
 νέος ταῦρος, μόσχος.
 iūvit, id. iūvo.
 iūvo (πρόφ. iūvo), iūvi, iūtum, 1.
 βοηθῶ, ὑποστηρίζω.
 iuxtā, πρόθ. μετ' αἰτ. = παρὰ + αἰτ.,
 ἐπί + δοτ. = πλησίον.

Κ

kālendae, ārum (ἐκ τοῦ calo = κα-
 λῶ) καλάνδαι (τ. ἕ. ἡ πρώτη ἡμέρα
 ἐκάστου μηνός). pridie kal. (= ka-
 lendas) Aprīles τῆ προτεραία τῶν

καλανδῶν τοῦ Ἀπριλίου (ἦτοι τῆ
 31 Μαρτίου).

L

labor, ōris, ἄ. μόχθος, ταλαιπωρία.
 lacesso, tvi, itum, 3. «καταπει-
 ράζω», προκαλῶ.

lacrima, ae, (δάκρυμα), δάκρυ.

lapis, idis, ἄ. (πρόφ. λέπας = ἀπέκρη-
 γμος βράχους). 2) «ἕρος», «στήλη»,
 κατὰ παράλειψιν τοῦ ἐπιθ. milia-
 rius = ἔχων 1000), ὁ μιλιοδείκτης
 λίθος, τὸ μιλιάριον (= 1000 ῥω-
 μαϊκὰ βήματα). idē καὶ passus.

largitio, ōnis, (φιλοδοξία). 2) δε-
 κασιμῆς, δωροδοκία.

laus, laudis, ἔπαινος, ἐπαινετικὴ
 ἀναγνώρισις.

lāvus (κυρ. μτχ. τοῦ lavo λούω)
 ὄθεν λελουμένος, λουσμένος). 2)
 μεγαλοπρεπής, sum inprimis
 lautus εἶμαι κατ' ἐξοχήν μεγαλο-
 πρεπής, ζῶ μεγαλοπρεπέστατα, «ζῶ
 ἐν πᾶσι λαγῶίσι».

lectica, ae, (κλινίδιον, φορητὴ κλί-
 νη), φορεῖον, κοινὸν [φτωχικὸ]
 φορεῖον, φέρετρον.

lector, ōris, ἄ. ἀναγνώστης.

legātus, i, ἄ. πρεσβευτής Ηη 7,2.
 12,2. 12,4. 2) ὁ μετὰ τὸν ἐπαρ-
 χιακὸν διοικητὴν ὑπάλληλος τοῦ
 κράτους, (ὑποδιοικητής) Α 6,4.

lēvis, e, (κουφός). 2) ἐπὶ νόσου: ἀνε-
 χιτὸς Α 22,3. 3) ὁ μὴ ἔχων θαρύ-
 τητα, ἀσήμαντος, ἐλάχιστος, μηδα-
 μινός Α 13,6. 4) κουφόνους, [ἐλα-

- φράμναλος] A 15,1.
 libeno, I. ἀνακουφίζω.
 libenter, ἐπίρρ. ἀσμένως.
 liber, bri, ἀ. διδλίων.
 liberalis, e, (τοῦ ἐλευθέρου). 2) εὐ-
 γενής, ὑποχρεωτικός.
 liberalitas, atis, ἐλευθεριότης.
 liberaliter, ἐπίρρ. φιλοξενίως.
 librarius, ii, ἀ. (ἀντι)γραφεὺς βι-
 βλίων. Οἱ τοιοῦτοι ἀνεπλήρουσιν τὴν
 τότε ἔλλειψιν τῶν τυπογραφείων.
 littera, ae, (γράμμα, στοιχείον
 ἀλφabethου). 2) πληθ. ἢ ἐπιστολή.
 4) Graecae litterae τὰ ἑλληνικὰ
 γραπτὰ μνημεῖα, ἢ ἑλλην. γραμ-
 ματεία. 4) ἐλευθέριοι τέχνηαι (σπου-
 δαί) C 3,1. A 1,2. 5) ἡ συγγρα-
 φική, τὸ συγγράφειν Hn 13,2.
 litteratus, (δεδιδυχαμένος). 2) ἐντρι-
 βής ἐν τινι γλώσσῃ.
 litus, oris, οὐ. ἀκτὴ, παραλία.
 locupletio, I. πλουσιάζω (τι διὰ τινος).
 locus, i, ἀ. (ὁ πληθ. πολλὰκις loca,
 ὄρμυ οὐ), τόπος, ἔδαφος, θέσις
 Hm 2,4. Hn 3,4. 5,2. 3) τόπος
 διαμονῆς Hn 12,3. 4) εὐκαίρια
 Hm 1,2.
 longe, ἐπίρρ. (μακράν). 2) πολὺν
 καιρόν. Συγκρ. longius.
 longus, (τοπικῶς: μακρός). 2) χρονι-
 κῶς: μακρός, χρονιοτενής.
 lumbus, i, ἀ. ψάα, ἰσχύον.
 luxuria, ae, τρυφή, πολυτέλεια.

M

- magis, ἐπίρρ. μᾶλλον.
 magister, tri, ἀ. (ἄρχων). 2) ma-

- gister equitum ἵππαρχος.
 magistratus, us, ἀ. ἀρχή. Πληθ.
 (ἀί ἀρχαί. οἱ ἄρχοντες), οἱ ὑπα-
 τοι Hn 7,2. 2) ἡ ἀρχή (τοῦ σω-
 φέτου ἐν Καρχηδόνι) Hn 7,5.
 3) ἡ δημοσία (ἀνωτάτη) ἀρχή, ἄρ-
 χων A 18,1. 4) τὸ δημοσίον
 ὑπεύργημα A 18,6.
 magnificus, μεγαλοπρεπής, μεγα-
 λοπρεπῶς ζῶν.
 magnitudo, inis, (μέγεθος). 2) πλη-
 θύς, ποσότης A 14,3. 3) magni-
 tudo animi μεγαλοψυχία.
 magnus, μέγας, ἐκτεταμένος A
 12,2. 2) πολυάριθμος Hn 3,2.
 magna pecunia μεγάλη ποσότης
 χρημάτων. 3) σημαντικὸς, σπου-
 δαίος Hm 4,1. C 1,2. 3,1.
 A 2,4. 16,1. 20,5. Συγκρ. maior,
 ἀ. καὶ θ., maius οὐ. (γεν. maiō-
 ris) μείζων. maiōres, um ἀ. οἱ
 πρόγονοι. — Ὑπερθ. maximus
 μέγιστος.
 male, ἐπίρρ. κακῶς, οὐχί ἐπιτυχῶς.
 malle, πρτ. ὑποτακτ., τοῦ malo.
 malo, malū, malle (mage + vo-
 lo), προτιμῶ.
 malum, i, οὐ. τὸ κακόν, δεινόν.
 malum externum ὁ (πλήρης
 δεινῶν) ἐξωτερικὸς πόλεμος Hm
 2,1. Πληθ. mala, ὄρμυ ἢ δεινή
 θέσις Hm 2,3.
 manceps, cipis, ἀ. (ὁ πλειοδότης
 ἐν δημοπρασίᾳ). 2) nullius rei
 manceps οὐδενὸς πράγματος (οὐ-
 δεμιᾶς ἐπιχειρήσεως) ἐργολήπτης
 (μισθωτής, ἐνοικιαστής).

- mando (manum do ἐγχειρίζω), 1. παραγγέλλω, ἐντέλλομαι.
 mānēō, nsi, nsum, 2. μένω.
 mansi, id. maneo.
 mānus, ūs, χεῖρ. 2) δύναιμι, στρα-
 τὸς Hn 4,3.
 mare, is, οὐ. θάλασσα. et terra et
 mari καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λασσαν. 2) = mare ἢ frētum
 Gaditānum ὁ πορθμὸς τῶν Γα-
 δειρῶν, (τὸ στενὸν τοῦ Γιβραλ-
 τᾶρ) Hn 4,1.
 maritīmus, παραθαλάσσιος.
 matrimonīum, ii, οὐ. γάμος, συν-
 οικήσιον.
 matūre, ἐπίρρ. προώρως.
 maxīme, ἐπίρρ. (ὑπερθ. τοῦ ma-
 gis), τὰ μέγιστα, κατ' ἐξοχὴν.
 medicīna, ae, φάρμακον, ἱατρικόν.
 medicus, i, ἄ. ἱατρός.
 medimnus, i, ἄ. μέδιμνος, (μέτρον
 σιτηρῶν). Ὁ ἀττικὸς μέδιμνος =
 περ. $\frac{1}{2}$ ἑκατέιλ. (52,53).
 mediocris, e, μέτριος, [ἔτσι κ' ἔτσι]
 A 13,3. 2) μέτριος, μικρός, ἑλί-
 γος A 13,4.
 medītor, 1. ἀποθ. ἐμφοροῦμαι τῆς
 ιδέας, σκέπτομαι, [σχεδιάζω].
 mēmor, ōris, μνήμων.
 mēmorīa, ae, (μνήμη). 2) φήμη,
 διάδοσις, θρύλος Hn 8,2. 3)
 μνήμη, ἱστορία, οἱ ἐπιμνησθέντες
 Hn 13,3.
 mendācīum, ii, οὐ. ψεῦδος.
 mens, mentis, (νοῦς, ἐκ βίβης μεν-
 μένω, μένος.) 2) διάνοια, φρόνημα.
 mensis, is, ἄ. (γεν. πλῆθ. men-
 sum), μῆν.
 mensūra, ae, μέτρον.
 mentīo, ōnis, μνεῖα. mentione
 facta μνεῖαις γενομένης.
 mercennariū, misθοφορικὸς.
 merēō, ūi, ūtum, 2. (ἄξιός εἰμι).
 2) primum stipendium mereo
 τελῶ. (κάμνω) τὴν πρώτην
 στρατεῖαν.
 merīto, ἐπίρρ. δικαίως.
 -met, μέρ. γε. id. egomet.
 metīor, mensus sum, 4. ἀποθ.
 μετροῦ, κρίνω.
 meus, ἐμός.
 mīgro, 1. (μετοικῶ). 2) ex vita
 μεταλλάττω τὸν βίον, ἀποθνήσκω,
 «ἀποδημῶ».
 miles, lītis, ἄ. στρατιώτης.
 mille, ἄκλ. χιλιάς, χίλιοι. Πληθυντ.
 milia passuum trecenta χιλιά-
 δες βημάτων 300.
 mīnor, ἄ. κ. θ., mīnus οὐ. (γεν.
 minōris. Συγκρ. τοῦ parvus), μι-
 κρότερος. minor quinque et vi-
 ginti annis natus (id. nascor)
 ἡσσὼν τῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν
 γεγονώς, νεώτερος τῶν 25 ἐτῶν,
 μάλιστα εἰκοσιπενταετητής.
 mīnus, συγκρ. ἐπίρρ. ἥττον. mīnus
 robustus = non robustus ἔχι
 τόσον ἰσχυρός, ἑλίγον ἰσχυρός.
 mītor, 1. ἀποθ. θαυμάζω, ἐκπλήτ-
 τομαι, μετ' ἐκπλήξεως ἀναζητῶ.
 misi, id. mitto.
 missus, id. mitto.
 mitto, mīsi, mīssum, 3. ἐμπρω,
 στέλλω. 2) litteras στέλλω

- (γράφω) ἐπιστολάς, ἐπιστέλλω.
 moderatīo, ōnis, μετριασμός (ἐν τῇ
 βιοτικῇ συντηρήσει).
 modicus, μέτριος, ὅσον πρέπει.
 modicus, ii, ἄ. μόδιος, (μέτρον σιτη-
 ρῶν, περ. 8 λίτρ. 75.)
 modō, ἐπίρρ. μόνον. modo—modo
 νῦν μὲν—νῦν δέ. non modo sed
 etiam οὐ μόνον ἀλλὰ καί.
 modus, i, ἄ τρόπος. 2) μέτρον, (πο-
 σότης) A 2,6.
 mons, montis, ὄ. ὄρος.
 monumentum, i, οὐ. (μνημεῖον). 2)
 τάφος(=sepulcrum).
 morbus, i, ἄ. νόσος morbus oculo-
 rum νόσος τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφθαλμία.
 mortuus, mortuus sum, mortui, 3.
 ἀποθ. ἀποθνήσκω.
 mortuus, i. ἀποθ. διατρίβω Hn 5,1.
 cum dultus morarētur ἐπειδή
 (ἐπι) μακρότερον (ἢ ὅσον ὁ νόμος
 ἐπέτρεπε) χρόνον διέτριβε.
 mors, mortis, θάνατος.
 mos, moris, ἄ. (ἔθος). 2) πληθ. ὁ
 (ἠθικός) χαρακτήρ, τὸ ἦθος Hm
 3,2. C 3,5. A 5, 3. 19,1. 3) ἰδέαι
 A 14,2. 4) τὰ πάτρια ἐπιτηδεύ-
 ματα, ἦθος A 18,1.
 multi, ōrum, ἄ. πολλοὶ C 2,4.
 multiplico, i. (πολλαπλασιάζω).
 2) multiplicandis (ἀραιρ). u-
 sūris = multiplicando (ἀραιρ).
 usūras ἐπισωρεύων τόκους, ἐπι-
 σωρεύσει τῶν τόκων (ὥστε οὗτοι γὰ
 προστίθενται ὡς κεφάλαιον εἰς τὸ
 ἀρχικὸν χρέος).
 multitudo, ūnis, πληθύς, (μέγα)
- πλήθος, σμῆνος, (κοπάδι).
 multo, ἐπίρρ. πολλῶ, πολύ.
 multum, i, οὐ. πολὺ Hn 2,3.
 multus, πολὺς, μέγας. 2) πολυά-
 ριθμος, ὑπερβολικὸς A 13,5.
 munditia, ae, (καθαριότης). 2)
 ἀπλότης μετὰ καλαισθησίας, κομ-
 ψότης.
 municipium, ii, οὐ. ἰσοτελής πό-
 λις. Πόλις ἕκτα τῆς Ῥώμης
 κειμένη ἰδίᾳ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ κατ'
 ἰδίους νόμους καὶ ὑπὸ ἰδίους ἄρ-
 χοντας κυβερνωμένη. Οἱ πολῖται
 ταύτης εἶχον τὰ δικαιώματα τοῦ
 Ῥωμαίου πολίτου.
 munio, ūni, ūtum, 4. (ἐχυρῶ). 2)
 itinera (τεχνικὸς ὄρος) = κατα-
 σκευάζω ὁδοὺς (πρὸς διόδον τοῦ
 στρατοῦ), ὁδοποιῶ.
 munus, ūris, οὐ. (λειτουργία, καθή-
 κων). 2) munus fortunae εὐνοία
 τύχης, ἀγαθὴ τύχη.
 murus, i, ἄ. (τείχος). 2) τείχος.
 mutatio, ōnis, μεταβολή. m. rei
 publicae μεταβολὴ τῆς πολιτείας,
 πολιτικὴ ἀναστάσις (ταραχή).
 natio, i. μεταβάλλω, ἀλλάσσω.

N

- nactus, id. nanciscor,
 nam, σύνδ. διότι.
 namque, σύνδ. διότι.
 nanciscor, nactus sum, nancisci,
 3. ἀποθ. λαγχάνω. sorte pro-
 vinciam nactus Hispaniam
 κλήρω (ὡς) ἐπαρχίαν λαχών

- (ἀφοῦ ἔλαβε) τὴν Ἴσπ. 2) morbum περιπίπτω νόσῳ [πρὸς τὸ ἡμέτερον ποῦ τὴν πέτυχα τὴν ἀρρώστεια]. narro, 1. διηγοῦμαι.
- nascor, natus sum, nasci, 3. ἀποθ. γεννῶμαι. natus γεγονώς. domi natus οἰκογενής.
- natío, ōnis, ἔθνος.
- natūra, ae, (φύσις, ἐκ τοῦ nascor). 2) χαρακτηρ, φυσικὴ κλίσις, φύσις A 17,3.
- natus, id. nascor.—Drusillā (ἀφ.) natus (=Drusillae filius) ὁ ἐκ τῆς Δρουσίλλης γεννηθείς, ὁ υἱὸς τῆς Δρουσίλλης.
- naufragium, ii, οὐ. ναυάγιον.
- naúticus, ναυτικός. castra náutica τὸ ὀρμητήριον τῶν νεῶν. νεώριον (σταθμὸς τῶν πλοίων ὅστις ἀπετελείτο ἀπὸ ὀχυρώσεων μετὰ φρουρᾶς πρὸς φύλαξιν τῶν νεωλοκουμένων πλοίων).
- navālis, e, ναυτικός.
- navis, is, ναῦς,
- ne, σύνδ. ἴνα, ὅπως, μή.
- ne, μόρ. ἐγκλιτ. εἰ, ἄν... .
- nec ἢ neque, σύνδ. οὔτε, μήτε, καὶ οὐ καὶ μή, (καὶ δέν, καὶ γὰρ μή).
- necesse, ἄκλ. necesse est δεῖ, ἀνάγκη εἶναι.
- necessitudo, dīnis, (ἀνάγκη) 2) φιλία, στενοὶ δεσμοὶ (σχέσεις). Οἱ ταμίαι ἦσαν σύννημμένοι πρὸς τοὺς ἀρχηγούς, ὅφ' οὗς ὁ κληρὸς (= sors τ.ἑ. ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις) εἶχεν αὐτοὺς ὑπηγμένους, δι' ἀρρήκτου ἠθικοῦ δεσμοῦ. Ὁ δεσμὸς οὗτος οὐδὲν διέφερεν ἐκείνου ὁ ὁποῖος συνέδεε τὰ τέκνα πρὸς τοὺς γονεῖς. Διὰ τοῦτο ἡ τοιαύτη σχέσις ἐκαλεῖτο, καθὼς ἡ συγγενικὴ, necessitudo ἢ sortis necessitudo.
- nefas. ἄκλ. τὸ ἀνόσιον, πᾶν ὅ τι ἀπαγορεύει ὁ θεὸς καὶ ὁ φυσικὸς νόμος.
- nego (ne καὶ aio), ἀρνοῦμαι. Hn 12,3. λέγω ὅτι δέν... . Hm 1,5.
- negotium, ii, οὐ. ἀσχολία, ἔργον, ὑπόθεσις.
- nemo, nemīnis, (μόνον καθ' ἑνικ. ἀριθμὸν), οὐδεὶς. 2) ἐπιθετικῶς= nullus A 19,3.
- neptis, is, ἐγγόνη.
- neque, id. nec.—neque multo post οὐ πολλῷ ὕστερον, μετ' οὐ πολύ.
- néuter, néutra, néutrum, οὐδέτερος. in néutram partem εἰς οὐδετέραν μερίδα (δηλ. οὔτε εἰς σπατάλην οὔτε εἰς φιλαργυρίαν).
- nihil (γεν. nullius rei κλπ). οὐδέν.
- nihilō, ἐπίρρ. (κυρ. ἀφαιρ. τοῦ nihilum, i, οὐ. οὐδέν). nihilō setius οὐδὲν ἤπτον.
- nīsī, σύνδ. εἰμή, ἐὰν μή (=si non).
- nego nisi (=dico non nisi λέγω ὅτι δέν... , ἐὰν μή), λέγω ὅτι τότε μόνον... ἐάν.
- nobilis, e, (γνώστός). 2) πληθ. nobīles, οὐς. οἱ εὐγενεῖς. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ ἐκεῖνοι, ὧν οἱ πρόγονοι ἤρξαν ἀνωτέραν ἀρχὴν C 2,3. 3) ὄνομαστός. nobilis feror ὄνομαστός φέρομαι, εἶμαι πασίγνωστος A 1,3.

nocendus, ἰδ. noceo

nocēo, cūi, —, 2. (μετὰ δοτ.) βλάπτω.

noctū, ἐπίρρ. νύκτωρ, νυκτός.

nōlo, nolūi, nolle (ἀνώμ.), δέν θέλω.

nomen, īnis, οὐ. ὄνομα. sine nominibus ἄνευ ὀνομάτων, (ἄνευ δηλώσεως ἐκάστοτε τοῦ ὀνόματος). suo nomine ἰδ. suus. 2) nomen Romanum (= Romani ἢ populus Romanus) οἱ Ῥωμαῖοι.

nomīno, 1. ὀνομάζω.

nōn, οὐ, ὄχι, δέν.

nonaginta, ἐνενηήκοντα.

nonnihil, ἔστιν ὅ τι, τι. nonnihil temporis τί χρόνου, χρόνον τινά.

nonnulli, ὄσων, οὐσ. τινές.

nōnus, ἕνατος.

notitīa, ae, γνώσις.

nōto, 1. σημειῶ, ἀναγράφω C 3, 4.

A 18, 2. 2) μνημονεύω, ἀναφέρω A 18, 3.

novem, ἐννέα.

novus, νέος.

nōx, noctis, νύξ.

nūbo, psi, ptum, 3. (καλύπτω διὰ πέπλου). 2) λαμβάνω σύζυγον (ἄνδρα), ὑπανδρεύομαι.

nullus, οὐδεὶς (γεν. nullius, δοτ. nulli κλπ.).

num, (μόρ. ἐρωτημ.) εἰ, ἄν...

numērus, i, ἄ. ἀριθμός A 12, 4. 2) δύναμις Hn 2, 2.

numquam, ἐπίρρ. οὐδέποτε.

nunc, ἐπίρρ. νῦν, τώρα.

nuntīo, 1. (ἀν)αγγέλλω.

nuptīae, ārum, γάμος.

O

ob, προθ. μετ' αἰτ. διὰ + αἰτ., ἔνεκα.

ob-dūco, 3. (προσάγω). 2) obductā nocte (ἐνν. caelo) ἐξαπλωθεΐσης τῆς νυκτός (ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ), νυκτός ἐπιγενομένης, ὑπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτός.

obductus, ἰδ. obduco

obiēci, ἰδ. obicio

obīcio (πρόφ. objicio, ob καὶ jācio), iēcī, iectum, 3. (προβάλλω). 2) με ἀντιπαράτασσομαι. visum προβάλλω (προσφέρω) θέαμα.

obītus, ūs, ἄ. τελευτή, θάνατος,

obsēcro (ob καὶ sācro), 1. ἐξορκίζω, ἱκετεύω. ἰδ. oro.

ob-sēquor, 3. ἀποθ. (ἔπομαι). 2) δοτ. = εἶμαι (ψυχῇ τε καὶ σώματι) ἀφιερωμένος εἰς τι.

observantīa, ae, (λεπτή εὐλάβεια), ἢ μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τινα συμπεριφορά.

obses, obsīdis, ἄ. ἔμφορος.

ob-sīdeo (ob καὶ sēdeo), sēdi, sessum, 2. πολιορκῶ.

obstinatīo, ōnis, ἰσχυρογνωμοσύνη. taciturnā obstinatione διὰ τῆς σιωπηρᾶς ἰσχυρογνωμοσύνης, διὰ τῆς ἐπιμόνου σιωπῆς.

obtestatīo, ōnis, ἐξορκισμός. patris ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς (ἐπιβληθεὶς) ἐξορκισμός.

obtīgi, ἰδ. obtingo.

ob-tīnēo (ob καὶ tēnēo), tinūi,

- tentum, 2. καταλαμβάνω A 6,4.
 2) διατηρῶ, [κρατῶ] A 1,1.
 ob-tingo (ob καὶ tango), tīgi, —,
 3. (ἐφάπτομαι). 2) τυγχάνω τινός,
 κλήρω δίδομαι.
 obtrectatīo, ōnis, (κακοήθης) ἄμιλ-
 λα, (ζηλότυπος) ἀνταγωνισμός.
 ob-vīam, ἐπίρω. (εἰς ὑπάντησιν). 2)
 obviam venio ἀντεπεξέρχομαι,
 ἀντιτάσσομαι. ἰδ. venio.
 occasiō, ōnis, εὐκαιρία.
 oc-cīdo (ob καὶ caedo κόπτω), cīdi,
 cīsum, 3. ἀποκτείνω (ἐπὶ τοῦ πε-
 δίου τῆς μάχης). Hamilcāre oc-
 ciso τοῦ Ἀμιλκα φονευθέντος, μετὰ
 τὸν φόνον τοῦ Ἀμιλκα.
 occupatīo, ōnis, ἀσχολία, ἐνασχό-
 λησις.
 occupō (ob καὶ cāpio), 1. κατέχω.
 sum occupatus in apparando
 (ἐνν. *bellum* ἢ *copias*) εἶμαι ἀπη-
 σχολημένοις περὶ τὸ παρασκευάσαι
 (τὸν πόλεμον ἢ τὰς πολεμικὰς
 δυνάμεις), περὶ τὴν πολεμικὴν
 παρασκευήν.
 octoginta, ὀγδοήκοντα.
 oculus, i, ἄ. ὀφθαλμός.
 odium, ii, οὐ. μίσος.
 offendo, ndi, nsum, 3. προσκρούω.
 offensio, ōnis, δυσἀρέστησις, λύπη,
 officium, ii, ὑπηρεσία A 2,6. 2)
 ἐπιθυμία τοῦ παρασκευεῖν ὑπηρεσίαν,
 συναίσθησις τοῦ καθήκοντος A 6,5.
 o-mitto (ob καὶ mitto), 3. παρα-
 λείπω (ἐν τῇ διηγῆσει).
 omnis, e, πᾶς Hn 2,1. 9,2,2) ὅλος,
 ὀλόκληρος Hn 3,1. 9,3. A 3,2. 14,3.
 opĕra, ae, (ἐργασία, προσπάθεια).
 2) cuius operā τῇ ἐνέργειᾳ (ἢ
 πταισμάτι) τοῦ ὁποῦ Hn 7,3. 3)
 δραστηριότητος, ὑπηρεσίαι C 1,2.
 opĕrīo (ob καὶ pārio), rūi rtum,
 4. καλύπτω, σκεπάζω.
 opīnor, i. ἀποθ. νομίζω.
 op-plĕo, ēvi, ētum, 2. πληρῶ,
 (γεμίζω).
 opplĕtus, id. oppleo.
 op-prīmo (ob καὶ prĕmo), pressi,
 pressum, 3. (καταπιέζω). 2) κατα-
 βάλλω, ἀφάνίζω.
 op-pūgno (ἐντονώτερον τοῦ obsi-
 deo), πολιορκῶ.
 ops, (ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ μόνον ἐν τῇ
 γεν. opis, αἰτ. opem καὶ ἀφαιρ.
 ope). Πληθ. opes, (γεν. opum)
 δύναμις, ἰσχύς Hn 10,2. 2) βοή-
 θεια Hn 1,3. 3) δαπάνη A 2,4.
 optīmus, (ὑπερθ. τοῦ bonus) ἄρι-
 στος, (ἐξαιρετος, ἐξαισιος).
 oratīo, ōnis, λόγος, ὀμιλία (σύντομος)
 A 22,1. 2) γραπτὸς λόγος C 3,3.
 orātor, ōris, ἄ. ῥήτωρ.
 orbis, is, ἄ. (κύκλος). 2) orbis ter-
 rarum ἢ οἰκουμένη.
 ordīno, i, κατατάσσω (ἀντὶ ordīne
 enumerō ἐν [χρονολογικῇ] τάξει
 ἀπαριθμῶ).
 ordo, ordīnis, ἄ. (τάξις). 2) τάξις,
 θέσις (ἐν τῇ κοινωνίᾳ) A 13,6. ordo
 equester ἢ ἱππὰς τάξις, ἢ τάξις
 τῶν ἱππέων.
 origō, gīnis, (γένεσις). Πληθ. Ori-
 gīnes « Ἀρχαί ». 2) γένος, οἰκο-
 γένεια A 1,1. 3) γενεαλογία, γε-

νεαλογικὸν δένδρον A 18,2.
 or̄tor, ortus sum, or̄tri, 4. ἀποθ.
 (ἀνατέλλω, προκύπτω). 2) orior
 a+ἀφαίρ. (ἢ καὶ ἄνευ τῆς προθ. a)
 κατάρχεμαι ἀπό...—notans quis a
 quoque (= et a quo) ortus (ἐνν.
 esset), quos honores quibus-
 que temporibus cepisset ἀνα-
 σφέρων τίς (πῶς ὠνομάζετο) [καὶ] ἀπὸ
 ποίου κατήγετο, ποίας ἀρχῆς (τιμη-
 τικὰ ἀξιώματα) καὶ κατὰ ποίους χρό-
 νους (καὶ πότε) κατέλαβεν A 18,3.
 ornātus (κεκοσμημένος). 2) (καλῶς
 καὶ ἐπιβλητικῶς) ἐξοπλισμένος.
 orno, 1. (κοσμῶ). 2) κλεῖζω, λαμ-
 πρύνω,
 oro, 1. δέομαι, παρακαλῶ. oro at-
 que obsecro θερμῶς ἰκετεύω
 (ἐξορκίζω) ἰδ. obsecro.
 ortus, ἰδ. orior.
 ōs, ōris, οὐ. (στόμα). 2) (φωνητικὸν
 ὄργανον), προσφορά.
 oscūlor, 1. ἀποθ. (κατα)φιλῶ.
 ostendo, ndi, ntum, 3. δεικνύω
 Hn 11,2. 2) ἀναγγέλλω Hn 12,5.
 3) δηγοῦμαι, μνημονεύω A 10,2.
 ostentātio, ōnis, ἐπίδειξις (γνώ-
 σεων), [φιγούρα].
 otium, ii, οὐ. (ἀπραγμοσύνη). 2)
 ἢ (μετὰ τὸν πόλεμον ἐπερχομένη)
 ἡσυχία, εἰρήνη.

P

paci δοτ. τοῦ pax
 paene, ἐπίρρ. σχεδόν.
 palam, ἐπίρρ. (φανερῶς), ἰδ. facio.

par, paris, ὅμοιος, ὁ αὐτός, ἴσος
 (ὅμοιος τὸ γένος). pari modo καθ'
 ὅμοιον τρόπον Hn 5,3.—καθ' ὅ-
 μοιον τρόπον (δηλ. χρονολογικῶς)
 C 3,4. par non sum ἴσος δὲν εἶ-
 μαι, εἶμαι (ἀριθμητικῶς) κατώτερος.
 par principibus (δοτ.) ὅμοιος τοῖς
 μεγάλοις (τ. ἔ. ἐγνωρίζε νὰ τηρῇ
 τὴν θέσιν του κατὰ τὰς σχέσεις
 αὐτοῦ πρὸς τοὺς μεγάλους).—par
 ...ac ὅμοιος... ἢ.

pārēo, rūi,—(φαινόμεαι). 2) ὑπα-
 κούω, πείθομαι, ἀκολουθῶ.

pāro, 1. παρασκευάζω. bellum πα-
 ρασκευάζω πόλεμον, παρασκευάζο-
 μαι πρὸς πόλεμον.

pars, partis, μέρος, τμήμα. A 2,3.
 2) πλευρὰ Hn 12,3. 3) κόμμα
 A 2,3. Sullānae (Cinnānae) τὸ
 κόμμα τοῦ Σύλλα (τοῦ Κίννα).
 partes optīmae τὸ ἀριστοκρα-
 τικὸν (τ. ἔ. τὸ συντηρητικὸν) κόμμα
 ἦτοι οἱ optimātes, (γεν.—ium).

parum, ἐπίρρ. ἐλάχισον, μικρόν. non
 parum ἱκανῶς, ἀρκούντως.

passus, Hn 13,3. ἰδ. patior.

passus, ūs, ἄ. βῆμα. Ἐν βῆμα=5
 πόδες, δηλ. 1,4815μ. Ἐπομένως
 milia passuum=1 ῥωμ. μίλιον
 δηλ. 1481 1/2 μ. (περίπου 1 1/2
 γλμτρ.)

patē-fācio, 3. (ἐκ τοῦ patēre fa-
 cio ἀνεῶχθαι ποιῶ), ἀνοίγω. loca
 καθαρίζω τὸ ἔδαφος ὥστε νὰ γίνῃ
 βατόν, ἀνοίγω δρόμους, ὁδοποιῶ.
 patefēci, ἰδ. patefacio.

patēo, tūi,—2. ἀναπέπταμαι. ho-

- nones patent τὰ ἀξιώματα ἀναπέπτανται (εἶναι προσετικά), ἢ πρὸς τὰς τιμὰς ἄγρουσα εἶναι ἐλευθέρω. pater, tris, ἄ. πατήρ. 2) πλήθ. ὡς τιμητικῆ προσωνυμία τῶν Συγκλητικῶν (προβλ. τὸ ἡμέτερον: οἱ πατέρες τοῦ Ἔθους). patres conscripti, ἰδ. conscriptus.
- pater familiās (familiās εἶναι ἀρχαῖος τύπος τῆς ἐνικῆς γενικῆς ἀντι familiae), ἄ. ὁ οἰκοδεσπότης (τιμητικῶς).
- paternus, πατρικῆς, τοῦ πατρὸς.
- pātor, passus sum, pāti, 3. ἀποθ. ἀνέχομαι A 15, I. 2) ἐπιτρέπω, παραδέχομαι Hn 13, 3.
- patrīa, ae, πατρίε.
- pāucus, ὀλίγος (τὸν ἀριθμὸν).
- pāulum, ἐπίρρ. μικρόν, ὀλίγον.
- pax, pacis, (εἰρήνη). 2) ἡ σύναψις (συνουλολόγησις) εἰρήνης.
- pecuniā, ae, χρήματα, περιουσία.
- pecuniōsus, πολυχρήματος.
- pedester, stris, stre, πεζικῆς, τῆς ξηρᾶς (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ναυτικόν).
- pedisēquus, i, ἄ. ἀκλόουρος, (δοῦλος ἀκλόουθῶν ἢ συνοδεύων τὸν κύριον ἐξερχόμενον).
- pellō, pepūli pulsum, 3. (ὠθῶ). 2) τρέπω εἰς φυγὴν, ἀποκρούω, νικῶ.
- pendo, rependi, pensum, 3. (σταθμῶ, ζυγίζω). 2) πληρώνω.
- pepūli, ἰδ. pello.
- per, πρὸθ. μετ' αἰτιατ. διὰ+γεν. α) τοπ. Hn 4, 2. 6) πρὸς δῆλωσιν τοῦ
- δρῶντος προσώπου ἢ τοῦ μέσου. A 7, 2. 7, 3. γ) πρὸς δῆλωσιν τῆς αἰτίας: per senatum ἕνεκα τῆς Συγκλήτου, κωλοσύτης (μὴ ἐπιτρέψουσι) τῆς Συγκλήτου.
- peraeque, ἐπίρρ. πάνυ ἐξ ἴσου, (πάνυ ὁμοίως), κατὰ συνήθη ὁμοιότητα, κατὰ κανόνα.
- per-āgo, 3. ἐπιτελῶ, φέρω εἰς πέρας. rebus peractis τῶν πραγμάτων εἰς πέρας ἀχθέντων, μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων. propositum ἐκτελῶ τὸ προκειμενον, (τὸ σχέδιον). consulatu perācto τῆς ὑπατείας περατωθείσης, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπατείας.
- per-cipio (per-cāpio), cēpi, certum, 3. (καταλαμβάνω). 2) ἐνοῶ, ἐνωτίζομαι.
- per-dico, 3. (διάγω). 2) προάγω παρορμῶ Hn 4, 3.
- peregrinatīo, ōnis, ἀποδημία.
- per-ēo, rīi, rītum, ire, 4. ἀπέλυμαι, ἀποθνήσκω.
- perfunctus, ἰδ. perfungor.
- per-fungor, functus sum, 3. ἀποθ. (ἐπιτελῶ). 2) laboribus (ἀφαιρ.) ὑφίσταμαι (ὑποβάλλομαι εἰς) μόχθους (πολεμικούς).
- pericūlum, i, cū, κίνδυνος.
- perītus, ἔμπειρος.
- per-mitto, 3. (ἀφίνω τινὰ νὰ διέλθῃ). 2) arbitrio (δοτ.) καταλείπω (τι εἰς τὴν κρίσιν (τινός), ἐξαρτῶ τι ἀπὸ τινος (προσώπου)).
- perpetūo, ἐπίρρ. διηνεκῶς, καθ' ὅλον τὸν βίον A 1, 1. 2) τοῦ λοιποῦ,

- εἰς τὸ ἐξῆς A 1,4.
 perpetuus, διηνεκής, ἔλος. 2) odium
 perpetuum μίσος ἀνεξάλειπτον
 (ἄσβεστον) Hm 4,3.
 per-scribo, 3. περιγράφω (διεξοδι-
 κῶς καὶ ἀκριβῶς).
 persecutus, ἰδ. persēquor.
 per-sēquor, 3. ἀποθ. διώκω Hm
 1,4. 2) διηγοῦμαι κατὰ χρονολογι-
 κήν σειρὰν (διὰ λόγου ἢ γραφῆς)
 C 3,4.
 per-suādeo, āsi, āsum, 2. πείθω.
 persuasēram, ἰδ. persuado.
 (per)taedet, pertaesum est, 2.
 ἀπρός. (κόρος ὑπάρχει). 2) me
 negotii suscepti κόρος (ἀγρία) μ.
 ἔχει διὰ τὸ ἀναληφθὲν ἔργον, (ἐγκα-
 ταλείπω ἐξ ἀνάγκης ἢ ἀποστροφῆς,
 μετανοῶ διὰ τὸ ἀναληφθὲν ἔργον).
 per-terrēo, rūi, rītum, 2. κατα-
 πλήττω.
 perterrītus, ἰδ. perterreo.
 pertinaciā, ae, τὸ ἐπίμονον, ἐπιμονή.
 per-tīnēo (per-tēneo), tinīi, ten-
 tum, 2. (διατείνω). 2) συνεισφέ-
 ρω, συντελῶ.
 per-turbo, 1. ταράττω, εἰς ταράχην
 φέρω.
 per-vēnīo, 4. ἀφικνοῦμαι ad des-
 perationem περιέρχομαι εἰς ἀπελ-
 πισμόν, ἀπελπίζω, [ἀπελπίζομαι].
 per-vertō, 3. (ἀναστρέφω). 2) per-
 verto mores διαστραίρω τὰ ἥθη.
 petiērim = petivērim, ἰδ. peto.
 pēto, īvi καὶ īi, ītum, 3. (ὀρμῶ).
 2) peto ut παρακαλῶ νά.. 3) διευ-
 θύνωμαι εἰς Hn 4,2. 4) honores

- θηρεῦω τὰ ἀξιώματα. salutem
 fugā ζητῶ τὴν σωτηρίαν διὰ τῆς
 φυγῆς. 5) petor καταζητοῦμαι.
 pietas, ātis (εὐσέβεια, αἴσθημα, ἀ-
 γάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς πάντας
 εἰς οὓς τοῦτο ἀφείλεται ἦτοι πρὸς
 τοὺς θεοὺς, γονεῖς καὶ πρεσβυτέ-
 ρους συγγενεῖς). 2) ἡ πρὸς τοὺς
 γονεῖς ἀγάπη A 17,1.
 plebes, ἔι, ὁ λαὸς (ὡς τάξεις, ἐν ἀν-
 τιθέσει πρὸς τοὺς πατρικίους καὶ
 τὴν Σύγκλητον).
 plerīque, pleraeque, plerāque
 οἱ πολλοί.
 plerumque, ἐπίρρ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ,
 τὰ πλείστα.
 plumbum, i, οὐ. μάλυδρος.
 plurīmus (ὑπερθ. τοῦ plus), πλείστος.
 plūs, plūris (συγκρ. τοῦ multus)
 πλείων. plures armāti μέγας ἀ-
 ριθμὸς ὀπλισμένων. 2) plus ὡς οὐσ.
 οὐ. (μετὰ γενικ.): plus salis πλεόν
 κομψότητος, περισσοτέρην κομψό-
 τητα.—3) ὡς ἐπίρρ. πλέον A 5,4.
 poena, ae, πινή.
 Poenīcus (ἀρχαῖκός τύπος ἀντὶ Pu-
 nicus) καὶ Poenus = Karthagi-
 niensis (πρβλ. poena—punio,
 moenia—murus, munio). ἰδ.
 πίνακα ἱστορ. ἐν λ. Poenicus.
 poēta, ae, ἄ. ποιητής.
 poētīcē, ēs (αἰτ. en), ἡ (ἐλληνικῆ
 καὶ ῥωμαϊκῆ) ποιήσις.
 poētīcus, ποιητικὸς, ἀφορῶν (εἰς)
 τὴν ποίησιν.
 pol-licēor, cītus sum, 2. ἀποθ. ὑ-
 πισχοῦμαι.

- pompa, ae, πομπή. funëris πομπή κηδείας, μεγαλοπρεπής κηδεία.
- pono, posui, positum, 3. (τίθημι).
 2) principem τάττω (τινά) ἀρχηγόν (ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ).
 pono castra στρατοπεδεύω. pono statuat ἀνεγείρω ἀνδριάντα.
- populus, i, ἄ. λαός, δῆμος.
- porto, 1. κομίζω, [κουβαλώ].
- possessio, ðnis, κτήσεις, (ἰδίᾳ κτήμα ἀκίνητον).
- possem, πρτ. ὑποτακτ. τοῦ possum.
- possum, potui, posse δύναμαι.
 ut omnes honores quos possent (ἐνν. habere) haberent ὥστε πάσας τὰς τιμὰς ἃς ἠδύναντο (νά ἐπιδαψιλεύσωσιν) ἐπεδαψίλευσαν.
- post, πρόθ. μετ' αἰτ., μετὰ+αἰτ.
- postea, ἐπίρρ. ὕστερον, μετὰ ταῦτα.
- posteaquam, σύνδ. ἀφοῦ.
- posterus, ὕστερος, ὑστεραῖος.
- postquam, σύνδ.+πρkm. ὀριστ.= ὤς, ἀφοῦ. 2)+ὑπερσυντ. ὀριστ.= ὕστερον ἢ, ἀφοῦ.
- postulo, 1. ἀπαιτῶ, ζητῶ.
- posuero, id. pono.
- potens, ntis (δυναμένος). 2) ὑπερθ. potentissimus μέγα δυναμένος, μεγίστην ἐπιρροήν ἔχων (ἀσκών).
- potentia, ae, ἰσχός, (προσωπική ἐπιρροή ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἰσχὸν τῶν νόμων).
- poteram, πρτ. ὀριστ. τοῦ possum.
- potestas, atis, ἐξουσία, ἀρχή, ἀξίωμα, ὑπουργημα τοῦ τιμητοῦ. 2) sum in potestate meā εἶμαι αὐτεξούσιος (κύριος ἑμαυτοῦ), δὲν ἐξαρθῶμαι ἀπ' ἄλλου, alicui potestatem sui facere ἐκθέτειν τινὲ ἑαυτὸν εἰς τὸν κίνδυνον (τῆς παραδόσεως).
- potius, ἐπίρρ. συγκρ. μᾶλλον. dico.. potius quam προτιμῶ νά...παρὰ νά...2) ὑπερθ. potissimum κατὰ προτίμησιν, κατ' ἀρχὰς Hn 11,6. ἀκριβῶς, κατ' ἐξοχήν A 3,2.
- potuisse, πρkm. τοῦ ἀπαρεμράτου τοῦ possum.
- praebere (prae καὶ habere), bñi, bñtum, 2. (παρέχω). 2) me eadem diligentia δεικνύω ὁμοίαν περισκεψίν (κατὰ λέξιν: παρέχω ἑμαυτὸν ὁμοίᾳς περισκέψεως).
- praecceptum, i, οὐ. παράγγελμα, διδασκαλία A 17,3. 2) διαταγή, ἐντολή Hn 11,4.
- prae-cipio (prae καὶ capio: προλαμβάνω). 2) ut διατάσω... νά.
- praecipue, ἐπίρρ. ὅλως ἰδιαίτερος, ἐξαιρέτως.
- prae-dico, 3. προλέγω.
- prae-dico, 1. ἀναφέρω, μνημονεύω.
- praedum, ii, οὐ. κτήμα.
- praeesse, id. praesum.
- praefectura, ae, ἐξουσία (λίαν προσοδοφόρος ἐν τῇ διοικήσει βωμαϊκῆς ἐπαρχίας ὑπὸ ἀνθυπάτου ἢ ἀντιστρατήγου), ἀξίωμα διαχειριστικόν, ὑπαρχία.
- praefectus, i, ἄ. ἐπιτηρητής, ἐπόπτης.
- praefui, id. praesum.
- praemium, ii, οὐ. ἄθλον, ἀριστεῖον, ἀνταμοιβή.

- praes, praedis, ἀ. (ἡ ὑπὲρ ἐργολή-
 πτου τινὸς παρὰ τρίτου διδομένη
 εἰς τὸ δημόσιον ἐγγυήσις). 2) ὁ
 (ἀξιόχρεως) ἐγγυητής.
- prae-scribo, 3. (προγράφω). 2) ἐκ
 τῶν προτέρων παραγγέλλω.
- praesens, ntis, παρών. ἰδ. praesum.
- praesidĭum, ii, οὐ. φρουρά, στρατός.
- praestitisse, ἰδ. praesto.
- prae-sto, stĭti, stĭtum, 1. ὑπερ-
 βάλλω, ὑπερέχω. 2) ἐκτελῶ, πραγ-
 ματοποιῶ, ἐκπληρῶ A 15, 1.
- prae-sum, fĭi, esse (προίσταμαι). 2)
 ἀναλαμβάνω διοίκησιν, διοικῶ. praes-
 esse coepit (= praefuit) ἤρξε. 3)
 potestātī προϊσταμαι ἐξουσία,
- διευθύνω (διοικῶ) ἀρχήν (ἀξίωμα).
- praeter, πρόθ. μετ' αἰτ. πλην.
- praeter-ĕā, ἐπίρρ. πρὸς τούτοις,
 πλην τούτου.
- praeter-ĕo, ĭi, ĭtum, ĭre, 4. (παρ-
 ἔρχομαι). 2) ἀφίνω ἀμνησθέντων.
- praeterĭbo, ἰδ. praetereo.
- praeterquam, ἐπίρρ. ἐκτός, πλην.
- praeterquam quod ἔντος ὅτι.
- praetor, oris, ἀ. στρατηγός.
- praetĭra, ae, στρατηγία.
- praeces, cum, (κατὰ πληθ.) δέησις,
 παράκλησις.
- prĕmo, pressi, pressum, 3. πιέζω,
 πρόσκειμαι. 2) premor valetu-
 dĭne πάσχω ἀσθενείαν, κατατρώ-
 χουμαι ὑπὸ τῆς ἀσθενείας, [παλεύω
 μὲ τὴν ἀρρώστειαν].
- pretĭum, ii, οὐ. (τιμή). 2) ἀργύ-
 ριον, χρήματα.
- (prex) ἰδ. preces.
- prĭdĭe, ἐπίρρ. τῇ προτεραίᾳ. prĭdie
 kal(endas) Aprĭles τῇ προτε-
 ραίᾳ τῶν κἀλῶνδων τοῦ Ἀπριλίου
 (= τῇ 31 Μαρτίου).
- prĭmo, ἐπίρρ. πρῶτον, κατ' ἀρχάς.
- prĭmum = primo, ὁ ἰδέ.
- prĭmus, πρῶτος.
- princeps, cĭpis, ἀ. (ἄρχων), πρῶ-
 τος Hm 3,3. 2) ἀρχηγός, ὁ ἐπὶ
 κεφαλῆς Hn 2,6. 3) σπουδαϊότα-
 τος, διακεκριμένος A 17,3. 4)
 πληθ. princĭpes οἱ πρόκριτοι (πο-
 λιταί) Hn 9,3. οἱ μεγάλοι A
 3,1. 5) principes = ὁ Καῖσαρ!
 Πομπήιος, Ἀντώνιος καὶ Ὀκτα-
 βιανὸς A 16,4.—ὁ Κικέρων, Σύλ-
 λαας, Πομπήιος. Καῖσαρ καὶ Ἀν-
 τώνιος A 19,2.
- principātus, ūs, ἀ. ἡ πρώτη τάξις,
 τὰ πρωτεία A 5,4 (κυρίως ἐν τῷ
 δημοσίῳ βίῳ) C 2,2.
- prior, ἀ.κ.θ., prius οὐ. (γεν. prĭo-
 ris), πρότερος.
- pristĭnus, πρότερος.
- prius, ἐπίρρ. συγκρ. πρότερον.
- priusquam, σύνδ. πρὶν ἢ, πρὶν.
- privātus, i, ἀ. ιδιώτης ὁ (ἄνευ δημο-
 σίου ὑπουργήματος).
- privignus, i, ἀ. πρόγονος, (προγονός).
- pro, πρόθ. μετ' ἀφαιρ. κατὰ, πρὸς
 + αἰτ., ἐν σχέσει πρὸς . . .
- probabilis, e, (εὐλόγος). 2) καλός
 πῶς, ἄξιος ἐπαίνου τινός.
- prōbo, 1. (δοκιμάζω). 2) ἐπιδοκι-
 μάζω, ἐγκρίνω.
- procuratĭo, onis, (ἐπιμέλεια). 2)
 διοίκησις.

- prodītus, id. prodo.
- pro-do, dīdi, dītum, 3. (προφέρω).
2) memoriae (δοτ.) παραδίδω τι
τῇ μνήμῃ (τῇ ἱστορίᾳ, τοῖς ἐπιγι-
γνομένοις). memoriā prodita
est εἰδησις διεδότη.
- pro-dūco, 3. (πράγω). 2) dolo (ἀ-
φαιρ.) in proelium πράγω διὰ
δύλου πρὸς μάχην, δελεάζω πρὸς
μάχην. 3) vitam μηκύνω τὴν
ζωὴν, διατηροῦμαι ἐν τῇ ζωῇ.
- productus, id. prodūco.
- proelīum, ii, οῦ. (συμπλοκή). 2)
μάχη.
- profectus, id. proficiscor.
- professus, id. profiteor.
- proficiscens (ἀντι- profecturus)
μέλλων νὰ πορευθῇ Hn. 2.3. id.
proficiscor.
- proficiscor, fectus sum, profici-
sci, 3. ἀποθ. πορεύομαι Hn 2, 3. 5, 1.
8, 1. in castra εἰς τὸ στρατόπε-
δον (εἰς τὸν πόλεμον), ἐκστρατεύω.
- pro-fitēor (pro-fāteor), fessus
sum, 2. ἀποθ. ἐμολογῶ, λέγω.
- pro-flīgo, 1. καταβάλλω, κατανακῶ.
- pro-fūgīo, 3. (προφεύγω). 2) domo
φεύγω ἐκ τῆς πατρίδος 3) κατα-
φεύγω Hn 7, 6.
- progressus, ūs, ἀ. πρόοδος, προκοπή.
- pro-hībēo (pro-hābeo), būi, bī-
tum, 2. ἀπείρω. transitū ἀπείρω
(ἀπὸ) τῆς διαβάσεως, (ἐμποδίζω
τὴν διάβασιν).
- pro-lābor, lapsus sum, lābi, 3.
ἀποθ. (πρόσω ἐλισθαίνω). 2) ἐπὶ
κτιρίου: εἶμαι ἕτοιμος νὰ καταρ-
- ρεύσω, (ἀπειλῶ νὰ καταρρεύσω).
- pro-mitto, 3. (καθίημι). 2) ὑπι-
σχοῦμαι.
- pro-nuntīo, 1. (ἀνακηρύττω). 2)
ἀπαγγέλλω, ἀπομνημονεύω.
- propāgo, 1. (πολλαπλασιάζω διὰ
μεταφύτεύας). 2) fines imperii
ἐκτείνω τὰ ὅρια τοῦ βασιλείου.
- propāgo, g'īnis, (ἀποφυάς). 2) γε-
νεαλογία (οἰκογενεάς), γενεαλογι-
κὸν δένδρον (στέμμα).
- (propatūlus, ὑπαυθρος). 2) ὡς οὖσ.
-um, i, οῦ. προαύλιον, αὐλή.
- propūus, ἐπίρρ. (συγκρ. τοῦ prope
ἐγγύς) μετ' αἰτ., ἐγγύτερον.
- propēre, ἐπίρρ. ταχέως, σπουδῆ.
- propinquus, ἐγγύς ὢν, πλησίον ὄχως.
- pro-pōno, 3. (προτίθημι). 2) quae-
stionem προσβάλλω (προτείνω)
ζήτημα. remedia προτείνω φάρ-
μακα. (μέσα θεραπευτικά).
- propositum, i, οῦ. προκείμενον,
σκοπός.
- propter, πρόθ. μετ' αἰτ. ἕνεκα, διὰ
+ αἰτ.
- pro-rumpo, rūpi, ruptum, 3.
(ἔξορμῶ) 2) tanta vis morbi
prorūpit τοσαύτη σφοδρότης τῆς
νόσου ἐπέπεσεν, μετὰ τοσαύτης σφο-
δρότητος ἐνέπεσε ἡ νόσος.
- pro-sēquor, 3. ἀποθ. προπέμπω.
- prosperitas, ātis, εὐτυχία. 2)
prosperitas valetudinīs ἀκριή,
εὐρωστίας, ἄκρα ὑγεία.
- pro-spīcio (pro-spēcio), spexi,
spectum, 3. (προσρῶ). 2) βλέπω
μακρὰν, παρατηρῶ.

pro-ut, ἐπίρρ. ὡς, καθάπερ, καθό.
pro-vidēo, 2. (προνοῶ). 2) λαμβάνω προφυλακτικὰ μέτρα, προσφιλᾶττομαι.

provincia, ae, ἐπαρχία.

proximus (ὑπερθ. τοῦ propior), ἐγγύτατος, πλησιέστατος Hn 11,4.

2) προσεχῆς Hn 3,2.

prudētia, ae, σύνεσις, φρόνησις, νοημοσύνη. 2) τέχνασμα Hn 11,7.

publico, 1. (δημοσιῶ). 2) bona δημεύω τὴν περιουσίαν.

publice, ἐπίρρ. (δημοσίᾳ). 2) ἐν ὀνόματι (ἀποφάσει) τῆς πολιτείας A 3,1. 3) δημοσίᾳ δαπάνῃ A 2,4.

publicus, δημοσίος, τοῦ κράτους A 2,4.

puer, eri, ἄ. (παῖς) 2) δούλος (ἀσχέτως ἡλικίας· πρὸβλ. τὸ παρ' ἡμῶν γκαρσόνι) Hn 12,4. 12,5. A 13,3.

pierilis, e, παιδικός.

pueritia, ae, παιδικὴ ἡλικία.

puerulus, i, ἄ. μικρὸν παιδίον.

pugna, ae, μάχη, πόλεμος.

pugno, πολεμῶ. pugno pugnam πόλεμον πολεμῶ. hāc pugna pugnātā ταύτης τῆς μάχης πολεμηθείσης, ταύτης τῆς μάχης γενομένης, (μετὰ τὴν μάχην ταύτην).

pulchre, ἐπίρρ. καλῶς, ἐπιδειξίως.

pullulo, 1. (βλαστάνω, ἐπὶ τῶν βλαστῶν τῶν δένδρων καὶ ἐπὶ τῶν νεοσσῶν). 2) διαδίδομαι, ἐξαπλοῦμαι, [φουντώνω].

pulsus, id. pello.

puppis, is, πρόμανα.
puris, γεν. τοῦ pus
pus, puris, οὐ. πύον.
puto, 1. νομίζω.

Q

quā, ἐπίρρ. (ἐνν. viā ἢ parte δι' ἧς ὁδοῦ, δι' οὗ μέρους), ὅπου.

quācumque, ἐπίρρ. ὅπουδήποτε.

quaero, sivi, situm, 3. ζητῶ, θέλω Hn 11,2. 2) quaero ab alīquo ἐρωτῶ τινα Hn 2,4.

quaesivi id. quaero.

quālis, e, ὁποιός. hoc quale est τοῦτο ὅποιον (ὁποιᾶς σπουδαιότητος ἢ σημασίας) εἶναι.

quaestio, onis, ζήτημα.

quaestor, oris, ἄ. ταμίης.

quam, ἐπίρρ. ἢ (μετὰ τὰ συγκριτικὰ καὶ τὸ alius). 2) = praeter ἐκτός·

quam anagnostem ἐκτός τοῦ ἀναγνώστου. 3) πρὸ ὑπερθ.: ὡς, ὅσον τὸ δυνατόν Hn 10,4.

quam-diū, ἐπίρρ. ἐφ' ὅσον (χρόνον)-
quamquam σύνδ. εἰ καὶ 2) ἀλλά, ὅμως, ἐν τούτοις A 16,6.

quam-vis, σύνδ. (ὅσον βούλει). 2) καὶ ἐάν.

quanto, ὅσω. tanto—quanto τοσούτω—ὅσω, (τοσοῦτον ὅσον).

quantum, οὐ. οὐσ. καὶ ὡς ἐπίρρ.-ὅσον A 19,1.

quantus, πόσος. 2) πόσον μέγας.

quāre, ἐπίρρ. δι' ὃ, ἔνεκα, ὅθεν. 2) ἐν βίῳ Κάτωνος (2,3) εἶναι δύο λέξεις quā re—δι' οὗ πράγματος-

quaterni, nae, na (ἀνὰ τέσσαρας).

2) τέσσαρες.

-que, ἐγγλιτ. τε, καί. 2) ἀλλὰ Hm. 1,2.

quemlibet, αἰτ. τοῦ quilibet.

quæso, quivni, —(quire), 4. δύναμι.

querimonīa, ae, παράπρονον, ἀφορμή θρήνων.

quæ, quae, quod, ἀντων. ἀναρ. ἔς, ἦ, ἐ Hm 1,5. Hn 3,1. 5,4. 7,3.

8,4. 11,3. C 3,4. A 1,4. 2,5.

3,1. 5,1. 5,4. 6,5. 14,3. 15,3.

16,3. 17,2. 18,3. 18,5. 20,3. 2)

ἀντί συνδ. (qui=et is ἢ sed is ἢ

is autem ἢ is enim ἢ is igitur).

cuius=huius enim διότι τούτου

A 2,2. -quæ=et eā A 15,2. -qui-

bus=iis igitur A 18,4. —Μεθ'

ὑποτ. α) πρὸς δῆλωσιν τοῦ ἀποτε-

λέσματος· qui=ut is ὥστε οὗτος

Hn 5,4. 11,3. A 5,1. 5,4. 14,2.

18,2. β) πρὸς δῆλωσιν σκοποῦ· qui

=ut is ἵνα οὗτος Hn 7,2. 7,5.

7,7. C 2,3. γ) πρὸς δῆλωσιν αἰ-

τίας· qui=cum is ἢ cum ii ἐπειδὴ

οὗτος, ἐπειδὴ οὗτοι Hn 1,3. 12,2.

A 6,4.

quicquam id. quisquam.

quidem, ἐπίρρ. γε, τῇ ἀληθείᾳ. 2)

τοῦλάχιστον A 14,1.

qui-libet, quaelibet(quodlibet

(ἢ quidlibet) ὅστις βούλει (κατὰ

λέξιν· ὅστις ἀρέσκει), πᾶς τις.

quemlibet amplissimum tri-

umphum πάντα τινὰ μεγαλοπρε-

πέστατον θρίαμβον, (πάντας τοὺς

μεγάλους θριάμβους).

quin, σύνδ. ὅστις δέν, ὥστε δέν, ὅστις

(ὥστε) νὰ μὴ... 2) χωρὶς νὰ A

2,2. 20,1.

quini, ae, a, (ἀνὰ πέντε). 2) πέντε.

quinque, πέντε.

quinqüens, πεντάκις.

quintus, πέμπτος.

quis, quid? τίς; τί; Hn 12,5. A

17,1. 18,3.

quisquam, quidquam (ἢ quic-

quam) γεν. cuiusquam, δοτ.

cuiquam, τίς, οἷοσδήποτε ἄλλος.

quisque, quaeque, quidque (ὡς

οὗς. καὶ quodque ὡς ἐπίθ.), ἕκα-

στος, πᾶς (τις).

quisquis, quidquid (ἢ quicquid),

ὅστισδήποτε.

quivni, id. queo,

quæ, ἐπίρρ. ὅπου, ποῦ, εἰς ὅποιον

μέρος Hn 9,1. 2) πρὸς ἐπίτασιν

τοῦ συγκριτικοῦ (καὶ) διὰ τοῦτο

Hn 10,2.

quoad, σύνδ. ἕως, ἐφ' ὅσον (χρόνον).

quod, ὅτι, διότι. 2) δέ. quod nisi

ἐάν δὲ μὴ.

quodam-modo, ἐπίρρ. τρόπον τινά.

quoniam, σύνδ. ἐπειδὴ (βεβαίως),

ἐπειδὴ (τώρα πλέον), ἐπειδὴ

(λοιπόν).

quodque, σύνδ. ὡσαύτως, καί, ἔτι.

quodque=et quo A 18,3.

quotannis, ἐπίρρ. κατ' ἔτος.

quotienscumque, ἐπίρρ. ὁσάκις καί,

ὅποσάκις καί, ὅποτεδήποτε.

R

ratio, ὄνις, (λογαριασμὸς). 2) σχέ-

διον, ὁδὸς, μέσον Hn 10,3. 3)

- καλή χρήση A 14,3.
 ratus, ιδ. reor.
 recēpi, ιδ. recipio.
 re-cīpīo (re καὶ cāpio), cēpi, ceptum, 3. (ἀναλαμβάνω). 2) me ἀποσύρωμαι, ἀναχωρῶ Hn 11,2. 3) ὑποχωρῶ Hn 11,4.
 recūso, 1. (re καὶ causa, δὲν δέχομαι, ἀρνεῖμαι), recusavit ne... postularent ἡρνήθη (δὲν ἠθέλησε) νὰ ἀπαιτήσωσι, ἀπέκρουσε τὴν ἀπαίτησιν ἔπως., παρεκάλει μόνον νὰ μή...
 reddīdi, ιδ. reddo.
 red-do, dīdi, dītum, 3. ἀποδίδω Hn 7,2. 2) ἀποκαθιστῶ Hm 2,5. 3) καθιστῶ, ποιῶ Hn 2,1. A 19,4.
 red-ēo, īi, ītum, īre, 4. ἐπιστρέφω. 2) nunquam in gratiam redeo οὐδέποτε εἰς συμφιλίωσιν ἐπανάγωμαι (τ. ἔ. οὐδέποτε συνεκρούσθη).
 redīi, ιδ. redeo.
 redītus, ūs, ἄ. (ἐπάνοδος). 2) εἰσόδημα, ἔσοδον.
 re-fēro, rettūti, relātum, referre, 3. me ἀποσύρωμαι, ἐπαναπλέω.
 re-fīcīo (re καὶ fācīo), fēcī, fecitum, 3. (πάλιν ποιῶ). 2) res reficiuntur τὰ πράγματα βελτιοῦνται (διορθοῦνται, καλυτερεύουσιν), ἢ κατάστασις τῶν πραγμάτων βελτιοῦται κλπ. 3) ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομῶ A 20,3.
 regnum, i, οὐ. βασιλείον.
 relictum, ιδ. relinquo.
 religiōse, ἐπίρρ. μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, μετὰ συνειδητῆς περισκέψεως (σταθμησέως).
 re-linquo, līqui, lictum, 3. καταλείπω. scriptum (οὐδ. μτχ.) γραπτῶς καταλείπω, ἀναγράφω, ἱστορῶ. 2) arma καταθέτω τὰ ὅπλα relīqui, ōrum, οὐs. οἱ λοιποί, τὰ λείψανα Hn 6,4. relīqua τὰ λοιπὰ A 19,1. 2) nihil relīqui facio ιδ. facio.
 relīquus, λοιπός.
 remediūm, ii, οὐδ. φάρμακον [γιατρικόν].
 re-mīgno, 1. ἐπανέρχομαι.
 re-mitto, 3. (ἀποπέμπο). 2) ἀποδίδω, ἀπολύω.
 remōtus, ιδ. removeo.
 re-mōvō, mōvi, mōtum, 2. ἀπομακρύνω Hn 2,4. ἀποκρούω, ἀποθῶ Hm 2,4. 2) ἐκποδῶν ποιῶμαι, [παραμερίζω] Hn 10,3.
 re-nōvo, 1, ἀνανεῶ.
 re-nuntīo, 1. ἀναγγέλλω.
 rēor, rātus, sum, rēri, 2. ἀποθενομίζω. ratus (μτχ. πρκμ. μετὰ σημασ. ἐνεστώτος) νομίζων, ἐν ᾧ ἐνόμизεν, ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ὅτι...
 repente, ἐπίρρ. ἐξαίφνης, ἀπροσδοκῆτως.
 repentīnus, αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος.
 repērio, reppēri, repertum, 4. ἀνεύρισκω Hn 11,3. 2) εὕρισκω C3,2. reperio causam bellandi εὕρισκω αἰτίαν τοῦ πολεμεῖν (πολέμου).
 rēpo, psi, ptum, 3. (ἔρω). 2) βαδίζω ἔρω, (βαδίζω τετραποδητί).

re-pōno, 3. καταθέτω (ὡς περισσευμα).

reppēri, id. reperio.

re-prīmo, pressi; pressum, 3. ἐπέχω, [σταματῶ τι].

re-quiro (re-quaero), quisivī, quisitum, 3. ζητῶ πληροφορίας (περί τινος πράγματος).

rēs, rēi, πράγμα. in omnibus rebus ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν, ἐν παντί. 2) ὑπόθεσις. 3) res gesta πράξις, συμβάν, κατόρθωμα. 4)

res Graecae (Italicae) ἑλληνική (ῥωμαϊκή ἢ τῶν ἰταλικῶν πόλεων) ἱστορία. 5) πληθ. res τὰ χρήματα, τὸ χρῆμα. res familiāris id. familiaris. 6) ἐπιχειρήσις (ἐργολαβία). 7) προσόντα, προτερήματα.

A 13,1. 8) res domesticae οικιακὰ ὑποθέσεις. 9) res mandata τὸ ζητηθέν, τὸ δι' ὃ τις παρακαλεῖται. 10) πράξις, ἔργον A 18,2. 11) rex maximae ἐπικυριαρχία, κυριαρχική ἐξουσία.

res publica (γεν. καὶ δοτ. rei publicae, αἰτ. rem publicam, ἀρ.

re publica), τὸ κοινόν, ἡ πολιτεία, τὸ κράτος. C 2,2. 2,4. A 3,2. 6,2. 2) ἡ πολιτικὴ A 6,1.

re-scisco, scīi, scitum, 3. πληροφοροῦμαι, μαθαίνω.

re-servo, 1. me διατηρῶ ἐμαυτὸν (ἐν τῇ, ζωῇ).

re-sisto, stīti, stitum, 3. ἀνίσταμαι Hn 3,1. 5,4. 2) ne+ὑποτακτ. ἀντιτείνω νὰ μή...

re-spondēo, spondi, sponsum, 2.

ἀποκρίνομαι. mihi respondetur εἰς ἐμέ ἀπόκρισις δίδεται, ἀποκρίνονται εἰς ἐμέ, λαμβάνω τὴν ἀπάντησιν.

responsum, i, οὐ. ἀπόκρισις, ἀπάντησις.

restīti, id. resisto.

re-stitūo (re-stātuo), tūi, tūtum, 3. (πάλιν ἀνορθῶ). 2) ἀνακτῶμαι (κερδίζω ἐκ νέου).

re-tīnēo, tinūi, tentum, 2. (οὐκ ἐῶ ἀπελθεῖν). 2) διατηρῶ, παρατείνω sensit...neque sibi diutius vitam esse retinendam ἐνόησεν (ἀντελήφθη) ὅτι... δὲν ἔπρεπε (δὲν ἦτο δυνατόν) ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὸν βίον ἑαυτοῦ νὰ παρατείνῃ.

rettūli, id. refero.

revertor, reversus sum (καὶ reverti), reverti, 3. ἀποθ. ἐπιστρέφω.

re-vōco, 1. ἀνακαλῶ. patriam defensum (α'. ὑπτ.) revocatus τὴν πατρίδα ἵνα ὑπερασπίσῃ ἀνακληθεῖς.

rex, regis, ἄ. βασιλεύς. 2) ὄνομα τῶν δύο ἐν Καρχηδόνι ἀνωτάτων (κυρίως δικαστικῶν) ἀρχόντων, κριταὶ = suf(f)es (λ. φοινικική, σωφέτης).

rīsus, ūs, ἄ. γέλως, καγχασμός.

robustus, (δρῦνός). 2) minus esse robustum opibus (ἔβλεπεν) ὅτι ἦτο ὄχι τόσον ἰσχυρὸς κατὰ τὰς δυνάμεις, (ἔβλεπεν) ὅτι δὲν εἶχεν ἀρκούσας δυνάμεις.

rogātū (ἀφαίρ. τοῦ rogātus αἰτη-
σις), τῆ αἰτήσει (τῆ παρακλήσει).
rōgo, 1. (ἔρωτώ). 2) «ἔρωτώ», πα-
ρακαλῶ.

ruber, bra, brum, ἐρυθρός.

rusticus, ἀγροτικός.

S

sacrifico, 1. θυσιάζω.

saepe, ἐπίρρ. πολλάκις.

sāl, sālis, ἄ. (ἄλς). 2) φιλοκαλία,
κομψότης, [γούστο].

saltus, ūs, ἄ. ὄρος δασυῶδες, ἄρυμός
Hn 3,3. Πληθ. ὑψώματα σχημα-
τίζοντα στενόν, κλεισώρειαν, στενόν
πέραμα Hn 4,3.

salus, ūtis, σωτηρία. 2) ἀνάρρωσις
ἐξ ἀσθενείας A 21, 6.

salutāris, e, σωτήριος.

sancio, nxi, nctum, 4. (κυρῶ π.γ.
νόμον). 2) necessitudinem συν-
δέω (ἔτι οἰκειότερον) τὰς μεταξὺ
συγγενῶν σχέσεις.

sanctus, ἱερός. ὑπερθ. sanctissī-
mus.

sano, 1 θεραπεύω.

sapientia, ae, φρόνησις, σύνεσις.

sarmentum, i, οὐ. φρύγανον. πληθ.
φρυγάνων δέσμη.

satis, ἄλ. 1) ὡς ἐπίθ. ἐξαρκῶν,
ἱκανός. hoc unum satis erit di-
ctum (=hoc unum dictum erit
satis) τοῦτο μόνον λεγθὲν θὰ εἶναι
ἱκανόν. 2) ἄλις, ἀρκετόν. satis ha-
beo μετ' ἐνεστῶτος ἀπαρεμφ. =ἀρ-
κοῦμαι νά...

satis-facio, 3. (ἱκανὸν ποιῶ τινα),

2) μετ' αἰτιατ. καὶ ἀπρμφ. =πεί-
θω τινα ὅτι..., ἀρκούντως ἀποδει-
κνῶ ὅτι..., δίδω ἐπαρκῆ τὴν ἐξη-
γησιν ὅτι...

sāucius, τετραυματισμένος.

scapha, ae, σκάφη, μικρὸς λέμβος,
(μικρὰ λέμβος).

scilicet, ἐπίρρ. (ἐκ τοῦ scire licet
εἰδέναι ἔξεστι), δηλονότι, δηλαδή.

scio, scivi, scitum, 4. γινώσκω,
γνωρίζω.

scribo, psi, ptum, 3. γράφω. ali-
quid de pace scriptum est τι
περὶ τῆς εἰρήνης ἐγράφη, (τὸ περι-
εχόμενον τοῦ ἐγγράφου ἀρεῖρα εἰς
τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης).

scriptum, ἰδ. scribo,

sē ἢ sēsē, ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτό,
ἑαυτοὺς κλπ. ἰδ. sui.

sēcum=cum se μεθ' ἑαυτοῦ κλπ.
μεθ' ἑαυτῶν.

secundus, δευτέρος. 2) εὐνοῦς. se-
cundā fortunā ἀγαθῆ τύχῃ, εὖ-
τυχῶς.

secutus, ἰδ. sequor.

sed, σύνδ. ἀλλά.

se-dēcim, δέκα καὶ ἑξ, δέκα ἑξ.

se-grēgo, 1. (ἀπαγέλαζω). 2) ἀπο-
κλείω, ἀπομακρύνω.

se-iungo (πρόφ. sejungo), nxi,
nctum, 3. διαχωρίζω, ὀρίζω.

semel, ἐπίρρ. ἀριθμ. ἅπαξ.

semper, ἐπίρρ. πάντοτε, ἐκάστοτε.

senātus, ūs, ἄ. σύγκλητος. 2) ἢ ἐν
τῆ Συγκλήτῳ ἀκρόασις Hn 7,4.

3) senatus populusque Ro-

- manus ἢ ῥωμαϊκὴ κυβέρνησις, τὸ ῥωμαϊκὸν κράτος.
- senatūs consultum, ἰδ. consultum.
- senectus, ūtis, γῆρας. extrēma ἢ summa senectus βελύτατον γῆρας.
- senex, senis (ἐκ τοῦ sen[ī]c[is]), ἐπιθ. πρεσβύτερος, ἐν βαθεῖ γήρατι. C 3,3. A 16,1. 2) συγкр. senī-or γέροντων πῶς C 3,2.
- seni δοτ. ἐν. τοῦ senex A 16,1.
- seni, senae, sena, (ἀνά ἕξ). 2) ἕξ A 2,6.
- sensi, ἰδ. sentio.
- sententiā, ae (γνώμη). 2) ex sententiā κατὰ γνώμην, (ἐυχρῆν).
- sentīo sensi, sensum, 4. αἰσθάνομαι, [καταλαβαίνω] A 21,4. 2) ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ Hn 2,2.
- separātim, ἐπίρρ. ἰδίᾳ, [χωριστά.]
- sepēlio, pelīvi, pultum, 4. θάπτω, ἐνταφιάζω.
- septem, ἑπτὰ.
- septuagesīmus, ἑβδομηκοντάς.
- seque (se καὶ que=et se) Hn 11,7.
- sepūltus, ἰδ. sepelio.
- sēquor, secūtus sum, sēqui, 3. ἀκολουθῶ. ἀκολουθῶ castra alicuius ἀκολουθῶ τὸ στρατόπεδόν τινος, ἐκτελῶ ὑπὸ τινι στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ, συνεχωστρατεύω μετὰ τινος. aliquem in provinciam (ὡς βοηθός) συνοδεύω τινὰ μέλλοντα νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας.
- sermo, ōnis, ᾶ. (ὁμιλία, λόγος). 2) γλῶσσα. Graeco sermone λόγῳ ἑλληνικῷ, ἑλληνιστί
- serpens, ntis, (ἐνν. bestia) ὄφις, (γεν. πληθ. serpentium).
- servīo, īvi, ītum, 4. (εἶμαι δοῦλος). 2) paci ὑπηρετῶ τῇ εἰρήνῃ (στρέφω πᾶσαν τὴν προσοχὴν μου εἰς... ἐργάζομαι πολὺ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης). 3) ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω, προνοῶ ὑπέρ. A 6,5.
- serviundum ἀντι serviendum ἰδ. servio.
- servūlus, i, ᾶ. δοῦλος.
- sestertīus, i, ᾶ. (ἐκ τοῦ semis [semi-as ἡμισσάριον] καὶ tertius ἐνν. nummus τρίτον ἡμισσάριον, πέντε ἡμισσάρια, τ. ἕ. τρία ἡμίσεος δέοντα = 2 1/2 ἀσσάρια), ση. στέρτιος, ῥωμ. ἀργυροῦν νόμισμα ἀξίας περίπου 0,20 τῆς δραχμῆς. 2) sestertīum, i, οῦ. (κυρίως γεν. πληθ. τοῦ sestertius ἀντι centena milia sestertiorum μετὰ ἀριθμ. ἐπίρρ. = 100.000 σηστέρτιοι, περίπου 20.000 δραχμ. Κατὰ ταῦτα centiens sestertīum = περίπου 2.000.000. — in sestertio viciens = περ. 400.000 δραχμ. ἰδ. in.
- setīus (συγкр.) τοῦ secus ἄλλως ἢ ὅσον πρέπει, ἐπίρρ. ἤττον neque eo setius οὐδὲν ἤττον ὀμῶς.
- sevēre, ἐπίρρ. αὐστηρῶς.
- severitas, ātis, αὐστηρότης.
- sex, ἕξ.
- sexaginta, ἕξήκοντα.
- sī, σύνδ, εἰ, ἐάν, ἄν.
- sīc, ἐπίρρ. οὕτω, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὡδε. 2) οὕτω, τῶσον

- A 1,4. 3) τόσον μόνον, ἐπὶ τῷ ἔρω... A 6,4.
 significo, 1. δηλώω.
 signum, i, οὐ. σημεῖον, τεκμήριον, ἀπόδειξις. 2) pugnae τὸ σημεῖον (τῆς ἐνάρξεως) τῆς μάχης.
 silva, ae, (ὕλη, δάσος). 2) κήπος, [πάρκο].
 similitudo, dīnis, ὁμοιότης.
 simul, ἐπίρρ. ὁμοῦ. Hn 6,4. 2) συγχρόνως Hn 2,4. 7. 2. 9,5. 13,3.
 simulo, 1. (ἀπεικάζω). 2) προσποιῶμαι, [κομῶνομαι].
 simultas, ātis, (ἄμιλλα). 2) ἔρις, διχόνοια.
 sine, προθ. μετ' ἀφαιρετ. ἄνευ.
 singularis, e, (μόνος). 2) ἐξαιρετος, διαφέρων πάντων.
 singuli, ae, a, ἕκαστος. in singulos menses καθ' ἕκαστον μῆνα, μηνιαίως, singulis ἑκάστω, κατὰ κεφαλὴν.
 socer, eri, ἄ. πενθερός.
 societas, ātis (κοινωνία). 2) συμμάχια.
 solēo, solitus sum, 2. ἤμιασθ. εἶωθα, συνηθίζω.
 solitus, id. soleo.
 sollers, rtis, ἔμπειρος, ἐπιδέξιος.
 solum, ἐπίρρ. μόνον.
 solvo, lvi, lutum, 3. λύω. naves τὰς ναῦς (τὰ πρυμνήσια τῶν νεῶν), ἀπαίρω. 2) epistolam λύω (ἀνοίγω, ἀποσφραγίζω) ἐπιστολήν.
 sors, sortis, κλήρος C 2,1. 2) ἡ διὰ κλήρου κατανεμομένη δημοσία ὑπηρεσία, στενὸς ὑπηρεσιακὸς δεσμός C 1,3.
 sorte, ἀφαιρ. τοῦ sors.
 specimen, mīnis, οὐ. (δείγμα), 2) ἀπόδειξις, τεκμήριον.
 sperarāt=speraverāt. id. spero.
 spēro, 1. ἐλπίζω.
 spēs, spēi, ἐλπὶς. 2) ἰδιοτελεῖς σκοποὶ A 6,5.
 splendide, ἐπίρρ. λαμπρῶς.
 splendidus, λαμπρός, ἀξιοπρεπῶς ζῶν.
 sponsalia, ium, οὐδ. πληθ. μνηστεία, ὑπόσχεσις γάμου.
 statim, ἐπίρρ. εὐθύς.
 statua, ae, ἀνδριάς, ἄγαλμα.
 statuo, ūi, utum, 3. (ἵστημι). 2) ἀποφασίζω.
 stipendium, ii, οὐ. (φόρος). 2) (ἡμερησίως) στρατιωτικὸς μισθός-id. mereo.
 stirps, is, (στελεχος). 2) γένος, γενεά, γενεαλογία.
 sto, stēti, statum, 1. ἕστηκα. pari fastigio (ἄραις). ἵσταμαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὕψους, (ζῶ κατὰ τρόπον ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν μου, τ. ἔ. οὔτε ἀλλοτριωτικῶς ἀλλ' οὔτε καὶ μικροπρεπῶς). 2) mihi stat+ἀπρμφ.=ἔχω στερεὰν ἀπόφασιν νά...
 studēo, dūi, —, 2. (σπουδάζω). 2) προθυμοποιῶμαι, ἐπιθυμῶ, προσπαθῶ, [κυντάζω ἢ κοιτάζω νά...], πασχίζω νά...].
 studiosus, (ἐπιμελής). 2) studiosus litterarum φίλος τῶν γραμμάτων, φίλος τῶν ἐπιστημῶν.

studĭum, ii, οὐ. σπουδή, ζήλος Α 1, 4. 2) ἡ μετὰ μεγάλῃς θελήσεως διαρκῆς πρὸς τι ἐνασχόλησις τοῦ νοῦ. studia litterarum ἢ περὶ τὰ γράμματα (τὰς ἐπιστήμας) σπουδή, ἢ φιλαναγκωσία. 3) studia principum αἱ τάσεις (προσπάθειαι) τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν, κομματικοὶ ἀνταγωνισμοί, πολιτικὰ πάθη Α 16, 4. 4) αἱ κλίσεις (ἀτόμου τινὸς) Α 2, 2.

stulte, ἐπίρρ. μωρῶς, ἀνοήτως.

suavĭtas, ātis, (ἡδύτης). 2) suavitatis oris atque vocis γλυκύτης τῆς προφορᾶς καὶ (τοῦ τόνου) τῆς φωνῆς.

sub, πρόθ. μετ' ἀφαίρ. ὑπὸ + αἰτ.

subēgi, id. subigo.

sub-ĭgo (sub καὶ ἄgo), ēgi, actum, 3. ὑποτάσσω.

subĭto, ἐπίρρ. αἰφνης, ἀπροσδοκῆτως.

sub-lēvo, 1. (ἀνακουφίζω). 2) καθιστῶ δυνατόν, διευκολύνω.

sub-scribo, 3. (ὑπογράφω) 2) συναπογράφω ὡς συγκατήγορος τῆν καταγραφείαν τοῦ πρώτου καὶ κυρίου κατηγοροῦ, «κλήτηρ ἐπιγράφομαι».

sub-texo, xūi, xtum, 3. «συνυφαίνω», (παρ)ενείρω, παρεμβάλλω παρενθέτω (ἐν τῷ λόγῳ, ἐν τῷ ἔργῳ).

sub-urbānus, προάστεις, ἐγγυὸς τῆς πόλεως Ῥώμης καίμενος.

suc-cēdo (sub καὶ cedo), 3. (ὑπέρχομαι). 2) διαδέχομαι (τινα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ).

suc-cumbo, cubūi, cubūrum, 3. (κατακλίνομαι). 2) ὑπέκω, ἐνδίδω, ὑποκύντω. succumbente patriā = si succumbēret patriā ἐὰν ἡ πατρίς ἤθελεν ἐνδῶσει (ὑποκύψει), suffectus (μτχ. τοῦ sufficior) ἐπικαταταθείς, (ἐπικατάστατος στρατηγός), εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλου (ἀποθανόντος) ἐκλεχθείς.

sūi, sibi, sē ἢ sēsē, ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτῶν κλπ.

sum, fui, esse, εἶμαι. sum alicui aptissimus προσαρμόζομαι (προσκολῶμαι) τινι. sum alicui iucundissimus εἶμαι τινι εὐαρεστώτατος, εἰς ἄκρον (καθ' ὑπερβολήν) ὑπὸ τινος ἀγαπῶμαι. sum in pari periculo εἶμαι ἐν ὁμοίῳ κινδύνῳ, ὁμοίως κινδυνεύω. numerus erat viginti milium ὄκτω μύριας (ἀνήρχετο, συνεπεσοῦτο) ἦτο εἴκοσι χιλιάδων.

sum adversus aliquem εἶμαι ἐναντίον (ἢ ἀντίπαλός) τινος. sum in amicitia cum aliquo εἶμαι ἐν φιλίᾳ (φιλικῶς βιω) πρὸς τινα. sum eādem mente εἶμαι (ἐμφοροῦμαι) τῶν αὐτῶν διαθέσεων, ἔχω τὰς αὐτὰς διαθέσεις. sunt in suā potestate εἶναι ἐν τῇ ἑαυτῶν ἐξουσίᾳ, (εἶναι αὐτεξουσίαι). sum optimarum partium εἶμαι τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κόμματος. continentis est εἶναι (ἰδίον) οἰκονόμου. est signum continentiae εἶναι σημείον οικονομίας, (προδίδει οικονομίαν). est signum diligentiae εἶναι σημεῖον ἐπιμελοῦς φιλοπονί-

- ας. aliquid est indicio τὴ χρησιμεύει πρὸς ἀπόδειξιν. reliquum est ut. ὑπόλοιπον εἶναι (ὑπολείπεται) νά.
- summa, ae, (τὸ ὅλον). 2) summa imperii ἀρχιστρατηγία Hn 3,1. 3) κοσμοκρατορία Hn 8,3
- summus, ἀνώτατος. summas amphoras opērit καλύπτει τὴν ἐπιφάνειαν (τὸ ἄνω μέρος) τῶν ἀμφορέων.
- sūmo, mpsi, mptum, 3. λαμβάνω.
- sumpsi, id. sumo.
- sumptuōsus, δαπανηρός.
- sumptus, ūs, ἄ. δαπάνη, πολυτέλεια.
- supellex, supellectilis, εἰκοσκυή, (ἐπιπλα κλπ).
- superārat=superavērat.
- superārim=superavērim.
- superesse, id. supersum.
- superior, ἄ. καὶ θ., ἴus οὐ., (γεν. ἰōris, συγκρ. τοῦ supērus) πρότερος, παρελθὼν C 1,4. Hn 4,4. 2) ἰσχυρότερος, κραταιότερος Hn 8,4. 3) ὑπέρτερος, νικητής Hn 1,2. Hn 1,2.
- supēro, 1. (εἶμαι ὑπεράνω). 2) ὑπερτέρω, ὑπερβάλλω Hn 1,1. 3) νικῶ, καταβάλλω. classe «ναυσὶ κρατῶ», ναυμαχίᾳ νικῶ Hn 11,7. 4) supēror ὑπερτεροῦμαι, εἶμαι ἀριθμητικῶς ἀσθενέστερος.
- superstes, stītis, ἐπιζῶν. sum superstes alicui ἐπιζῶ τινι, ζῶ μετὰ τὸν θάνατόν τινος.
- super-sum, περισεύω, ὑπολείπομαι. 2) temporibus. (δοτ.) ζῶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς κρίσεως (τῆς νόσου).
- suprā (ἐκ τοῦ superā parte), ἐπίρρ, ἀνωτέρω.
- suprēmus=summus.
- sus-cīpio (sub καὶ cāpio), cēpi ceptum, 3. (ὑποστηρίζω). 2) negotium ἀναλαμβάνω ἔργον. inimicitias ἐπισύρω ἔχθρας. bellum (διεξάγω πόλεμον), ἀποδύομαι εἰς τὸν πόλεμον.
- suspicio, ōnis, ὑπόψις.
- sus-tīnēo (sub καὶ tēnēo), tinūi, tentum, 2. (βαταάζω). 2) vim hostium ὑπομένω (ἀποκρούω) τὴν ὀρμὴν τῶν πολεμίων.
- sustūli, id. tollo.
- suus, ἑαυτοῦ. 2) suae res ἡ ἰδία αὐτοῦ περιουσία. meo nomine accūso ἐπ' ἰδίῳ ἐμοῦ ὀνόματι κατηγορῶ, (εἶμαι ὁ κυριώτατος κατηγορός). 3) sui, ōrum, ἄ. οἱ οἰκεῖοι, οἱ συγγενεῖς A 17,2. 20,1.

T

- tabellarīus, ii, ἄ. γραμματοκομιστής, κῆρυξ γραμματοφόρος.
- taciturnus, σιωπηρός.
- talis, e, τοιοῦτος. 2) οὕτω μέγας A 5,4.
- tam, ἐπίρρημα· οὕτω, τόσον πολὺ tam-quam τόσον-όσον.
- tāmen, σύνδ. ὅμως.
- tamquam, ἐπίρρ. ὥσπερ, ὡσεύ.
- tanto (ἀφαιρ. μετὰ τοῦ antecēdo),

- τσοσούτω, τσοσούτων.
 tantum, ἐπίρρ. τόσον πολύ. 2) μόνον, ἀπλῶς Hn 10,5.
 tantus, τσοσούτος, οὔτω πολὺς, οὔτω μέγας.
 tectum, i, οὐ. (στέγη). 2) οἶκος, οἴκημα.
 temēre, ἐπίρρ. (ἀλογίστως). 2) μετ' ἀρνήσ. = εὐκόλως A 20,2.
 templum, i, οὐ. ναός.
 temporibus id. tempus.
 tempus, pōris, οὐ. χρόνος. tempore reliquo ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ. suo tempore ἐν τῷ οἰκείῳ χρόνῳ, ἐν χρονολογικῇ τάξει A 18,2. 2) εὐκαιρία Hn 2,3. 3) πληθ. οἱ χαλεποὶ καιροί, (ἡ κρίσις) τῆς ἀσθενείας A 22,2.
 tenēo, nūi, ntum, 2. (κρατῶ). 2) aram ἐπιθέτω τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ (ὡς ἡμεῖς σήμερον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ *Εὐαγγελίου*). 3) κατέχω Hm 1,5. 4) principātum eloquentiae κρατῶ τὰ πρωτεία (τὰ σκῆπτρα) τῆς εὐγλωττίας, εἶμαι ὁ πρῶτος ῥήτωρ. me uno loco διαμένω ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. 5) ἐμμένω, πραγματοποιοῦμαι A 15,2.
 tenesmos, i, ἀ. κωλικὴ νόσος μετὰ προσπαθείας πρὸς κένωσιν, «τεινεσμός», [τανυτά, τάνυμα], κωλικόπνορος, δυσεντερία.
 tento, 1. (ψηλαφῶ). 2) δοκιμάζω, ἀποπειρῶμαι A 1,2. 3) κλητεύω, ἐνάγω C 2,4.
 terni, ae, a, (ἀνά τρεῖς). 2) τρεῖς, terna milia (ἐνν. sestertium)=3.000 σιστερτίοι, περ. 600 δραχ.
 terra, ae, γῆ, ἡπειρος, ξηρά.
 terror, ōris, ἀ. τρόμος.
 tertio, ἐπίρρ. τὸ τρίτον. (τρίτην φοράν).
 tertius, τρίτος.
 testamentum, i, οὐ. διαθήκη.
 testimonium, ii, οὐ. τεκμήριον, ἀπόδειξις.
 testis, is, ἀ. μάρτυς.
 timor, ōris, ἀ. φόβος.
 tollo, sustūli, sublātum, 3. (αἶρω). 2) ἀπάγω ἀποκομίζω Hn 9,4. 3) ἀραιρῶ ἐκ τοῦ μέσου, ἀναιρῶ, ἐξοκληθερεύω Hn 5,3.
 totus (γεν. totius, δετ. toti), ὅλος. totā Africā ἀνά τὴν Ἀφρικὴν ὅλην.
 trādo (trans-do), dīdi, dītum, 3. παραδίδω. nom suae esse virtutis arma adversariis tradere (εἶπεν) ὅτι δὲ εἶναι ἴδιον τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς (τοῦ ἑαυτοῦ χαρᾶς) γὰρ παραδῶσθαι τοῖς πολεμίοις τὰ ὅπλα. 2) ἐπὶ διδασκάλου διδάσκω, παραδίδω (προφορικῶς) A 1,3.
 trā-dūco (trans-duco), 3. διαβιβάζω.
 traduxi, id. traduco.
 traiēci, id. traicio.
 traicō (πρόφ. trajicō), iēcō, iectum, 3. διαβιβάζω.
 tranquillitas, atis, ψυχικὴ γαλήνη, ψυχικὴ ἡρεμία.
 tranquillo, 1. ἀποκαθιστῶ, γαλήνω, [καλμαίρνω]. tranquillatis

- rebus ἀφοῦ τὰ πράγματα (τὰ πολιτικὰ μίση) ἤτύχασαν (κατηνύσθησαν).
- trans-ēo, 4. διαβαίνω, διαπερῶ.
- transī, id. transeo.
- transītus, ūs, ἄ. δίδωτος.
- trecenti, ae, a, τριακόσιοι.
- tribūnus, i, ἄ. (φύλαρχος). 2) militum χιλιάρχος. Ἐκαστος λεγεῶν εἶχεν 6 ἐκ περιτροπῆς διοικούντας χιλιάρχους. tribunus plebī (=plebis) δήμαρχος.
- tribūo, būi, būtum, 3. (νέμω). 2) litteris nonnihil temporis ἀφιερῶ (χάριν τῶν γραμμάτων) χρόνον τινα, (μέρος τι τοῦ χρόνου). 3) χορηγῶ A 19,3. 4) cum tribūi (ἀπρμφ. τοῦ tribuor) vidērent ἐπειδὴ ἔδλεπον ὅτι ἀπεδίδοτο (ἔτι ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῆ, ὅτι ὠφείλετο, ὅτι ἐγένετο ἐξ αἰτίας ἢ χάριν...) A 6,δ.
- tridūm, i, οὐ. τριήμερον.
- triennīum, ii, οὐ. τριετία.
- triginta, τριάκοντα.
- tritīcum, i, οὐ. σίτος.
- triumphus, i, ἄ. θρίαμβος. Ὁ θρίαμβος ἦτο ἡ μέγιστη τῶν ἀμοιβῶν τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας. Ἐπισηφρίζετο ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τῷ ἐπιστρέφοντι νικητῇ καὶ τρωπαιούχῳ στρατηγῷ, ὅστις ἐπὶ κερφαλῆς τῶν λεγεῶνων εἰσῆρχετο ἐν πομπῇ εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἀνήρχετο εἰς τὸν ναὸν τοῦ Καπετωλίου Διός.
- tuēor, tuītus ἢ tītus sum, 2. ἀποθ. (προβλέπω). 2) φυλάττω.
- valetudinem φυλάττω τὴν υγείαν μου, φροντίζω περὶ τῆς υγείας μου, (προσπαθῶ νὰ ἀναρρώσω.)
- tum, ἐπίρρ. τότε. tum quoque καὶ τότε.
- tumultus, ūs, ἄ. (ταραχῆ). 2) στάσις, ἐμφύλιος πόλεμος.

U

- ūbī, ἐπίρρ. ὅπου, ἔνθα Hm 1,2. Hn 12,2.
- ūbī, σύνδ. χρον. ὡς, εὐθὺς ὡς Hn 8,2. 11,2.
- ullus, γεν. ullīus, δοτ. ulli (προηγουμένης ἀρνήστ.) τίς, οὐδεὶς.
- ul īmus, (ὑπερθ. τοῦ ἀχρ. ulter, tra, trum) ἔσχατος. 2) τελευταῖος, ἀρχαιότατος A 1,1.
- umquam (προηγουμένης ἀρνήστ.) ποτέ, οὐδέποτε.
- unde, ἐπίρρ. ὅθεν, ὅπουθεν.
- undīque, ἐπίρρ. πανταχόθεν.
- universus, ὁμοῦ, πᾶς. 2) πληθ. πάντες ὁμοθυμαδόν.
- unīus, γεν. τοῦ unus.
- unus (γεν. unīus, δοτ. uni) εἷς 2) εἷς ἕκαστος Hn 3,4. 3) εἷς καὶ ὁ αὐτὸς Hn 12,3. 4) ὡς ἐπιτατ. τοῦ ὑπερθ. ὑπὲρ πάντας A 3,3.
- urbānus, ἀστικός, τῆς Ῥώμης.
- urbs, urbis, πόλις. 2) Ῥώμη Hn 5,1. C 2, 2. A 20,2 (πρὸς τὸ ἄστυ=αἱ Ἀθηναί, ἢ Πόλις = ἡ Κωνσταντινουπόλις).
- usque, ἐπίρρ. (διηνεκῶς). —2) ὡς πρὸθ. usque a rubro mari ἀπὸ

τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. 3) χρον. usque ad μέγχι Hn 2,5. 7,1. C 2,4. 3,1. A 16,3.

usūra, ae, χρῆσις, (ὠφέλεια ἀπὸ δεδανεισμένου κεφαλαίου), τόκος. usura inīqua τόκος ἄδικος (ὑπερβολικός, καταθλιπτικός).

usus, ūs, ἄ. χρῆσις, χρησιμοποίησις A 14,3. 2) καὶ φιλικὴ σχέσις (συνανατροφή) A 20,5. 3) usu vēnit διὰ τῆς χρήσεως (ἢ διὰ τῆς τακτικῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς) συμβαίνει, πράγματι συμβαίνει, ἐπακολουθεῖ, λαμβάνει χώραν.

usus (sum), id. ūtor.

ūt, I. ἐπίρρ. ὡς, ὥσπερ. 1) ἐν παρενθετικῆς προτάσεσι πρὸς σαφεστέρην ἀνάπτυξιν C 1,1. — ut tum erant tempora καθὼς τότε ἦσαν οἱ χρόνοι, ὅσων διὰ τὴν ἐποχὴν του (διότι ἐπὶ τοῦ Νέπωτος τὸ χρῆμα δὲν ἦτο ἄφθονον) A 16,4. 2) ut-sic καθὼς-ὁμοίως. Hn 7,4. 3) ἐπὶ χρόνου: ὡς, εὐθὺς ὡς, ἅμα+μετοχῆ Hm 2,1. Hn 7,4. C 1,2.

II. σύνδ. μεθ' ὑποτακτ. 1) πρὸς δήλωσιν ἐνεργείας μετὰ τῶν ῥήματι factum est, evēnit, accidit, operam dare, κ.τ.δ. Hm 1,5. Hn 2,2. 10,5. 12,1. 15,1. 20,3. 21,5. 2) ὥστε Hm 1,4. 1,5. 2,1. Hn 1,1. 2,1. 2,2. 4,3. 12,1. A 1,3. 4,1. 15,1. 18,1. 18,3. 20,3. 21,2. 21,3. 3) ἵνα Hn 2,1.

ūter, utra, utrum, (ἐ)πότερος.

uterque, utrāque, utrumque ἕκαστος τῶν δύο, ἀμφοτέρω. Καθ'

ἐνικὸν ἀριθμ. Hn 4,4. A 14, 2. 20,5 2) οὐδ. ἐν. ὡς οὐσ. quod utrumque ἕπερ ἕκαστον (τούτων δὲ τῶν δύο ἕκαστον). Πληθ. utrīque (ἔταν ἕκατέρωθεν εὐρίσκονται πολλοὶ) Hn 11, 1' (ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δύο μόνον Hn 4,2).

ūti ἀπρμρ τοῦ utor.

ūtor, ūsus sum, ūti, 3.ἀπεθ. χρῶμαι. alīquo doctōre χρῶμαι τινι διδασκάλῳ, ἔχω τινὰ (ὡς) διδάσκαλον. beneficio (ἀφαιρ.) χρῶμαι τῇ τιμῇ, δέχομαι τὴν τιμὴν. omnibus optimis rebus (ἀφαιρ.) ἀπολαύω τῶν εὐγενεστάτων ἀπολαύσεων. prosperitatē valetudinis ἀπολαύω ἁγρας ὑγείας. 2) τηρῶ A 14,2.

ut-pōte (μετὰ μετοχῆς), ἄτε+μετοχῆ. utrius, id. uter.

utrobique, ἐπίρρ. ἐκατέρωθεν.

utrum (εἰσάγει τὸ α'. μέρος πλαγίας ἐρωτήσεως), πότερον. utrum—an πότερον (ποιὸν ἐκ τῶν δύο)—ἦ.

V

valens, ntis, (ῥωμαλέος). 2) ἰσχυρὸς (ἐπὶ προσώπων) Hn 6,2. (ἐπὶ πόλεων) Hn 2,4.

vālō, lūi,—, 2. (ὕγινω). 2) εἶμαι δυνατός, ἰσχυρὸς Hn 10,2. 3) ἔχω ἐπιρροήν, δύναμιν.

valetūdo, dīnis, καταστάσις ὑγείας, κλῆ κρᾶσις, ὑγεία A 21,1. 21,5. 2) νόσος (τῶν ὀφθαλμῶν), ὀφθαλμία Hn 4,3.

vallum, i, οὐ. χαράκιωμα, χάραξ,

- σταυρός.
 vas, vasis, ου. (πληθ. κατά τὴν β' κλίσιν vasa, ōtum), σκεῦος, ἄγγεϊον.
 varius, ποικίλος.
 vates, tis, ἄ. μάντις, προφήτης.
 -vē, ἐγγλ. (ἐν τέλει λέξεως), ἦ.
 vectigal, ālis, ου. φόρος, τέλος, (κυρίως εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων).
 vēhor, vectus sum, 3. ὀχοῦμαι. 2) in nave ὀχοῦμαι ἐπὶ νεώς, πλέω.
 vēl, ἦ.
 vellem, παρατ. ὑποτακτ. τοῦ volo.
 vellemne, (εἶναι δύο λέξεις· vellem πρτ. ὑποτ. τοῦ volo, καὶ -nē).
 velum, ι, ου. ἱστίον (τῶν πλοίων).
 velut, ἐπίρρ. ὡς, ὥσπερ, καθάπερ.
 venenātus, δηλητηριώδης, ἰσόβλος.
 venēnum, ι, ου. δηλητήριον.
 vēnō, vēni, ventum, 4. ἔρχομαι, ἀφικνοῦμαι. 2) venio obviam alicuius (ἢ adversus aliquem) ἔρχομαι εἰς ἀπάντησίν τινος, ἀντιτάσσομαι τινι (ἐχθρικῶς καθ' ὅδον).
 venter, tris, ἄ. γαστήρ, κοιλία.
 ventus, ι, ἄ. ἄνεμος.
 verbōsus, (πολυλόγος, διεξοδικός), 2) verbosior μᾶλλον μακρός, μᾶλλον (τοῦ συνήθους) ἐκτεταμένος.
 verbum, ι, ου. λόγος, λέξις. pluribus verbis διὰ πλειόνων (λέξεων), ἐν ἐκτάσει. 2) λόγος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἔργον) A 5, 2.
 vere, ἐπίρρ. ἀληθῶς, δικαίως.
 verēor, veritus sum, 2. ἀποθ. (αἰ-
- δοῦμαι). 2) vereor ne φοβοῦμαι μή, δὲν θέλω νά... Hn 1, 1. 2) asperitatem alicuius μετὰ σεβασμοῦ (εὐλαθείας) φέρομαι πρὸς τὴν τραχύτητα (δυστροπία) τινός, ὑποφέρω τὴν τραχύτητα. 3) aliquem σέβομαι τινα A 15, 1.
 vero, ἐπίρρ. δέ, ἀλλά.
 versor, 1. ἀποθ. διάγω, διατρίβω. in Sabīnis ἐν τοῖς Σαβίνοις τ. ἔ. ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων. in re publicā συμπεριφερόμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ.
 versūra, ae, (στροφῆ). ἰδ. facio.
 versus, ūs, ἄ. (αὐλάξ). 2) στίχος, ποιήσις.
 verto, rti, rsum, 3. στρέφω. verto puppes στρέφω τὰς πρύμνας (διὰ στροφῆς τῶν νεῶν), στρέφω τὰς πρύμνας τῶν νεῶν πρὸς τὸ μέρος τῶν πολεμίων ἵνα φύγω, τρέπομαι εἰς φυγὴν.
 verus, ἀληθής. si verum est ἐὰν ἀληθές εἶναι (ᾧτι...), ἐὰν εἶναι γεγονός (ᾧτι...)
 veto, tūi, tūtum, 1. (κωλύω). 2) vetor + ἀπρμφ. = κωλύομαι νά., ἀπαγορεύεται εἰς ἐμὲ νά...
 vetustas, ātis, παλαιότης, πολυετή, πολυκαιρία.
 vetustus, παλαιός, ἀρχαῖος.
 via, viae, ὁδός.
 vicesimus, εἰκοστός.
 vicīens, ἐπίρρ. εἰκοσάνκις.
 vicissem, ἰδ. vinco.
 victus, ἰδ. vinco.
 vīdēo, vīdi, vīsum, 2. ὀρῶ, (δια-)

- ελέπω A 13,4. 2) μετ' ἀρνήσεως· δὲν γνωρίζω, δὲν εἶμαι βέβαιος Hn 11,6.—Παθ. 1) φαίνεται. videtur potuisse φαίνεται ὅτι ἤθελε δυνήθη (φαίνεται ὅτι θὰ ἠδύνατο) Hn 1,2. 2) θεωροῦμαι, [περὶ γὰρ] Hm 1,2. 2,5. C 3,4. A 3,1. 15,2.
- viginti, εἴκοσι.
- villa, ae, ἐξοχικὴ οἰκία.
- vinco, vīci, victum, 3. νικῶ.
- vir, viri, ἄ. ἀνὴρ. 2) πληθ. στρατιῶται, ἄνδρες.
- virgo, g'īnis, παρθένος. virgo filia νεαρὰ παρθένος.
- virtus, ūtis (ὅτι ἀπαιτεῖται παρ' ἀνδρὸς καὶ περιποιεῖ τιμὴν καὶ εὐγένειαν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ). 2) = virtus bellīca ἀρετὴ πολεμικὴ, ἀνδρεία Hn 1,1. 3) δρεῖσις, ἰκανότης Hn 1,2. 4) ἀρετὴ, χαρακτῆρ Hm 1,6.—Πληθ. 1) αἱ ἐκάστοτε γενναῖαι πράξεις, τὰ ἥρωικά ἔργα Hn 12,5. 2) ἀτομικὴ ἀξία C 2,4.
- vis, ait. vim, ἄφ. vi. Πληθ. vires, virīum, virībus κλπ. (βία). 2) ὀρμὴ Hn 11,4. 3) φορὰ, σφοδρότης A 21,3. 4) ἔφοδος, ἐπιδρομὴ Hn 3,2.
- visum iri, μέλλ. παθ. ἀπρμ. id. videor.
- visus, ūs, ἄ. θέαμα.
- vīta, ae, βίος, ζωή.
- vitīum, ii, οὐ. (κακία) 2) σφάλμα (πολιτικὸν ἢ στρατηγικόν).
- vīto, 1. (ἀπο)φρεύω.
- vīvo, vixī, victum, 3. ζῶ. vivo affluentīus διὰ γω (ζῶ) πολυτελέστερον, (ἐν ἀφθόνεις). vivo cum aliquo ζῶ μετὰ τινος, σχετίζομαι πρὸς τινα.
- vīvus, ζῶς, ζωντανός. 2) = vivens. Ὡστε Hannibāle vivo = Hannibale vivente τοῦ Ἀννίβα ζῶντος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀννίβα.
- vix, ἐπίρρ. μόγις, μόλις. quod vix credendum sit ὅπερ (= καὶ τοῦτο) μόλις δύναται νὰ εἶναι πιστευτόν, ὅπερ ἤθελε δυσκολευθῆ νὰ πιστεύσῃ τις.
- vixi, id. vivo.
- vōco, 1. (καλῶ). 2) προσκαλῶ (εἰς δεῖπνον) A 14,1.
- vōlo, volūi, velle, (ἄνωμ.), θέλω, ἐπιθυμῶ. 2) καθορίζω A 19,1.
- volūmen, m'īnis, οὐ. (ἐλιγμός). 2) βιβλίον, σύγγραμμ. 3) τόμος, βιβλίον (ὡς τμήμα ὄλου ἔργου) A 16,3.
- voluntas, ātis (βούλησις). 2) διαθέσις, σκοπός.
- vox, vocis, (φωνή). 2) τόνος φωνῆς.
- vulgus, i, οὐ. (ὄχλος). 2) πλῆθος, τὸ κοινόν, [κόσμος].
- vultus, ūs, ἄ. (σχῆμα προσώπου). 2) πρόσωπον, ἔκφρασις προσώπου.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

- Σελ. 5 στήλη β'. σελ. 17 ἀντί antĕa, ἀνάγκ. antĕā.
- » 16 » α'. » 25 » διασκορπίζομαι, ἀνάγκ. διασκορπίζω ἐμαυτόν.
- » 16 » β'. » 4 » distingo, strinx, ἀνάγκ. distringo, strinxī.
- » 16 » β'. » 18 » fillus, ἀνάγκ. filius.
- » 17 » α'. » 31 » domus, ūs, ἀνάγκ. domus, ūs (καὶ domi Hn 9,3).
- » 17 » α'. » 34 ἀπέλευσον: ἐν τῷ εἴκῳ Hn 9,3.
- « 42 » β'. » 17 ἀντί συγκριτικά, ἀνάγκ. ἐν τισι: συγκριτικά καὶ τὸ alius.
- » 48 » β'. » 33 » κοιτάζω, νά..., ἀνάγκ. ἐν τισι: κοιτάζω νά...

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

1. Ἀθηναϊκά. Διατριβὴ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἀθηνᾶ» (1902)
2. *Studia Critica. Dissertatio inauguralis ad summos in philosophia litterisque humanioribus honores rite impetrandos (Athenis MCMVI).*
3. *Quo tempore scripti et editi fuerint Ciceronis libri qui sunt de re publica (Athenis MCMXV).*
4. *Observationes criticae in quosdam locos primi Ciceronis libri qui est de divinatione (Athenis MCMXV).*
5. *Adnotationes criticae ad Ciceronis librum qui de fato inscribitur (Athenis MCMXV).*
6. *De Macrobbii placitis philosophicis eorumque fontibus (Athenis MCMXV).*
7. Παρατηρήσεις εἰς τὸν Θησαυρὸν τῆς Λατινικῆς γλώσσης. Ἐν Ἀθήναις 1917.
8. Ἀνασκευὴ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ καθηγητοῦ Θεοφ. Α. Κακριδῆ καὶ ἑλεγχος τῶν ἔργων αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1918 σ. 88.
9. *Audiat iterum et altera pars.* Ἐν Ἀθήναις 1919 σ. 16.
10. Ὁ Γεώργιος Γρατσιαῖτος καὶ ἡ πρὸς τὰ Λατινικὰ ἑτάσματα σχέσις αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1919 σ. 45.
11. Ὑπόμνημα πρὸς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου περὶ Γ. Γρατσιαῖτου. Ἐν Ἀθήναις 1919 σ. 8.
12. Τρίτη Ἀπάντησις εἰς τὸν εἰσηγητὴν κ. Θεοφ. Κακριδῆν. Ἐν Ἀθήναις 1920 σ. 32.
13. Ν. Λιβαδά ἐπιστημονικὸς ἔλεγχος. Ἐν Ἀθήναις 1922 σ. 32.

ΒΙΒΛΙΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

1. Κορνηλίου Νέπωτος βίαι (ἐκλογαί) |
  2. *C. Iuli Caesaris belli civilis* κεφ. 82-104 | δ.α τὴν Β' τάξιν τοῦ Γουιν
  3. Κικέρωνος ἐπιστολαί (ἔκδοσις στερεότυπος) διὰ τὴν Γ'. »
  4. *M. Tulli Ciceronis Somnium Scipionis* δ.α τὴν Δ' (ἔξιντλημ.)
- Κορνηλίου Νέπωτος: σχόλια (ἔξιντλημ.)
 Somnii Scipionis » (»)

Διετύθυσε ἡδ. Ἐργ. Α. Σκότσσην Ἀχαρνῶν 52Γ Ἀθήνας.